

Αριθμός 56/2018

Πρακτικά και απόφαση του Συμβουλίου Εφετών Αθηνών

(σε δημόσια συνεδρίαση)

Συνεδρίαση της 12^{ης} Απριλίου 2018

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ	ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ
Ιωάννα Κλάπα - Χριστοδουλέα Πρόεδρος Εφετών Αργυρούλα Νικολακούδη Κωνσταντίνος Σαργιώτης Εφέτες Ευγενία Κυβέλου Αντεισαγγελέας Εφετών Ευγενία Καλλιντέρη Γραμματέας	Αίτηση των Αρχών της Μάλτας για εκτέλεση του 1549/17 από 30.10.2017 Ευρωπαϊκού Εντάλματος Σύλληψης των Αρχών της Μάλτας κατά της υπηκόου <div style="border: 1px solid red; height: 150px; width: 100%;"></div>

ΕΚΘΕΣΗ ΠΡΑΚΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΑΠΟΦΑΣΗ

Το Συμβούλιο συγκροτήθηκε εκτάκτως από την Πρόεδρο σήμερα τη 12^η Απριλίου 2018, στο ακροατήριο του Συμβουλίου Εφετών Αθηνών, σε δημόσια συνεδρίαση, για να αποφανθεί για την εκτέλεση ή μη του 1549/17 από 30.10.2017 Ευρωπαϊκού Εντάλματος Σύλληψης των Αρχών της Μάλτας, το οποίο εκδόθηκε κατά της υπηκόου

[Redacted]

Η εκζητούμενη προσήχθη με συνοδεία αστυνομικών οργάνων και εμφανίστηκε ενώπιον του Συμβουλίου τούτου και όταν ρωτήθηκε από την Πρόεδρο αν γνωρίζει την Ελληνική γλώσσα, αυτή απάντησε ότι τη γνωρίζει επαρκώς και δεν χρειάζεται τη συνδρομή διερμηνέα.

Κατόπιν η εκζητούμενη ρωτήθηκε από την Πρόεδρο για τα στοιχεία της ταυτότητάς της γενικά και αυτή απάντησε ότι ονομάζεται {επ}

[Redacted]

Επίσης δήλωσε ότι διορίζει συνήγορο υπεράσπισης τον παρόντα δικηγόρο Αλέξανδρο Παπαστεριόπουλο του Ηλία (ΑΜ ΔΣΑ 21306), ο οποίος αποδέχτηκε τον διορισμό του και δήλωσε ότι παρίσταται και ο ασκούμενος δικηγόρος Ιωάννης Τσολάκης, στη συνέχεια δε κατέθεσε το με αριθμό Π1330122 γραμμάτιο του Δ.Σ.Α., με ενσωματωμένα ένσημα.

Η Εισαγγελέας, αφού έλαβε τον λόγο από την Πρόεδρο, είπε ότι παραδεκτώς και νομίμως εισάγεται η υπόθεση ενώπιον του Συμβουλίου τούτου, μετά την τήρηση της κατά νόμον προδικασίας.

Στο σημείο αυτό, ο συνήγορος της εκζητούμενης, αφού έλαβε το λόγο από την Πρόεδρο, είπε τα εξής: «Αντιτίθεται στην έκδοσή της, πρώτον για νομικούς λόγους: δεν πληρούνται οι προϋποθέσεις του διττού αξιοποιίνου, παραβιάζεται η αρχή της αναλογικότητας και υπάρχει ζήτημα ως προς την υπαγωγή των πραγματικών περιστατικών στις

2^ο φύλλο των υπ' αριθμ. 56/2018 πρακτικών και απόφασης του Συμβουλίου Εφετών Αθηνών (σε δημόσια συνεδρίαση).

.....
νομικές διατάξεις του ποινικού δικαίου της Μάλτας και του ελληνικού ποινικού δικαίου. Υπάρχει σοβαρή αμφιβολία ως προς το εάν θα έχει δίκαιη δίκη στη Μάλτα και κινδυνεύει η ζωή και η σωματική ακεραιότητα της εκζητουμένης, δεδομένων των συνθηκών». Ακολούθως, ο συνήγορος της εκζητουμένης παρέδωσε σχετικό υπόμνημα προς καταχώρηση στα πρακτικά της απόφασης, κατ' άρθρο 141 παρ. 2 Κ.Ποιν.Δ., το περιεχόμενο του οποίου έχει ως εξής:

«ΕΝΩΠΙΟΝ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΕΦΕΤΩΝ ΑΘΗΝΩΝ

ΥΠΟΜΝΗΜΑ

Αξιότιμε κ. Πρόεδρε,

Σε συνέχεια των από 30.10.2017 και 10.11.2017 Ευρωπαϊκών Ενταλμάτων Σύλληψης (εφεξής ΕΕΣ), τα οποία έχουν εκδοθεί σε βάρος μου από το Ειρηνοδικείο της Μάλτας,

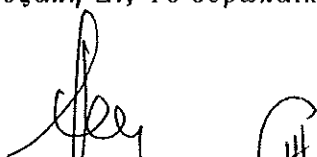
με σκοπό τη δίωξή μου για μια σειρά αδικημάτων που δήθεν έχω τελέσει επάγομαι τα ακόλουθα:

1. Επί του από 30.10.2017 ΕΕΣ

1.1. Αντίφαση μεταξύ αναγραφόμενης εφαρμοστέας νομικής διάταξης και κειμένου του νόμου

Στο αντίστοιχο πεδίο του εντύπου το οποίο περιέχεται στην Απόφαση – Πλαίσιο για το ΕΕΣ (εφεξής ΑπΠΛΕΕΣ), πεδίο ε', προβλέπεται επιπρόσθετα η παράθεση της εφαρμοστέας νομικής διάταξης. Παρά το γεγονός ότι ο Ν. 3251/2004 δεν προβλέπει τέτοια υποχρέωση, η αναφορά της εφαρμοστέας νομικής διάταξης θεωρείται αναγκαία, ώστε να γνωρίζει ο εκζητούμενος τη νομική βάση σύμφωνα με την οποία διώκεται δυνάμει του ΕΕΣ, ενώ είναι απαραίτητο να προσδιορίζεται με επαρκή σαφήνεια, προκειμένου να είναι δυνατός ο έλεγχος τόσο από τις αρχές του κράτους εκτέλεσης τους εντάλματος όσο και από τον εκζητούμενο της νομιμότητας του εντάλματος, αλλά και με τον προφανή στόχο να μπορεί να ελεγχθεί η εφαρμογή του άρθρ. 10 Ν. 3251/2004 (άρθρ. 2 της ΑπΠΛΕΕΣ). Συνοδευτικά προς την εφαρμοστέα διάταξη, καίτοι επίσης δεν αναφέρεται ρητά ούτε στην ΑπΠΛΕΕΣ ούτε στον Ν. 3251/2004, θα πρέπει να παρατίθεται και το κείμενο του νόμου στον οποίο βασίστηκε η έκδοση του ΕΕΣ, αναφορικά με τα στοιχεία του εγκλήματος και το προβλεπόμενο πλαίσιο ποινής¹. Η υποχρέωση αυτή προκύπτει από υπερνομοθετικής ισχύος διατάξεις και είναι σύμφωνη με τη νομολογία του ΕΔΔΑ, σχετικά με το δικαίωμα πληροφόρησης του κατηγορούμενου (εδώ εκζητούμενου) «εν λεπτομέρεια τη φύση και το λόγο της εναντίον του κατηγορίας», [6 παρ. 3

¹ Βλ. Μουζάκη Δ., Το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης, 2009, σελ. 485.

3^ο φύλλο των υπ' αριθμ. 56/2018 πρακτικών και απόφασης του Συμβουλίου Εφετών Αθηνών (σε δημόσια συνεδρίαση).

(α) ΕΣΔΑ], και κατά τέτοιο τρόπο, ώστε να μην υφίστανται αντιφάσεις και αμφιβολίες, καθιστώντας ούτως δυσχερή και αδύνατη την υπεράσπιση, αλλά και προκειμένου να είναι δυνατός ο έλεγχος μ.ά. και της αρχής της ειδικότητας².

Στην προκείμενη περίπτωση, με το ένδικο ΕΕΣ μού αποδίδονται κατηγορίες για πέντε (5) αδικήματα και ειδικότερα για 1) υπεξαίρεση, 2) λήψη χρημάτων ή περιουσιακών στοιχείων με ψευδή προσχήματα, 3) έτερες περιπτώσεις απάτης, 4) διακεκριμένη κλοπή λόγω προσώπου και λόγω ποσού και 5) παραβίαση εγγύησης, όπως ακριβώς περιγράφονται στο πεδίο ε' του ειδικού εντύπου.

Στη συνέχεια, αμέσως κατωτέρω παρατίθεται το κείμενο του νόμου της Μάλτας, για κάθε ένα από τα ανωτέρω αδικήματα με τη διαφορά, όμως, ότι απολύτως αυθαίρετα αλλάζει η αρίθμηση των αδικημάτων με σύμπτυξη των ανωτέρω αναφερομένων υπ' αριθμ. (2) και (3) αδικημάτων σε ένα αδίκημα υπ' αριθμ. (2), ("OFFENCE 2") και την προσθήκη κατ' ουσίαν έκτου (6^{ου}) αδικήματος υπ' αριθμ. (4), «Κατασκευή ψευδών τεκμηρίων» ("OFFENCE 4").

Με αυτόν, όμως, τον καθόλα αντιφατικό και αόριστο τρόπο, παραβιάζεται το θεμελιώδες δικαίωμά μου στη λεπτομερή πληροφόρηση ως προς τη φύση και το λόγο των αποδιδόμενων σε βάρος μου κατηγοριών, με αποτέλεσμα να καθίσταται δυσχερής ως και αδύνατη η υπεράσπισή μου, ενώ παράλληλα η ασάφεια αυτή πλήττει ευθέως την εγκυρότητα του ένδικου ΕΕΣ, αφού δεν πληρούται ο υποχρεωτικός όρος της αναγραφής της εφαρμοστέας

² Βλ. Μουζάκη Δ., ό.α., σελ. 486.

ποινικής διάταξης κατά τρόπο σαφή, ορισμένο και χωρίς αντιφάσεις, ώστε να είναι εφικτός ο έλεγχος της νομιμότητας του εντάλματος, της αρχής του διττού αξιοποιίνου (άρθρ. 10 παρ. 1 και 2 του Ν. 3251/2004) και της αρχής της ειδικότητας τόσο από εμένα όσο και από το Δικαστήριό Σας.

Ως εκ τούτου, δεν είναι δυνατή η εκτέλεση του ένδικου ΕΕΣ ήδη για το λόγο αυτό.

1.2. Έλλειψη «περιγραφής των περιστάσεων» τέλεσης των εγκλημάτων για τα οποία ζητείται η εκτέλεση του ΕΕΣ και μνείας της εφαρμοστέας νομικής διάταξης

Σύμφωνα με το άρθρο 2 παρ. 1 περ. ε' του Ν. 3251/2004, στο οποίο περιγράφεται το περιεχόμενο και ο τύπος του ΕΕΣ, το τελευταίο πρέπει απαραίτητως να περιέχει εκτός των άλλων και τα πραγματικά περιστατικά τέλεσης του εγκλήματος, δηλαδή το ιστορικό συμβάν το οποίο αποτελεί την βάση της δικαστικής απόφασης στην οποία στηρίζεται το ΕΕΣ. Η διάταξη αυτή εξυπηρετεί κατά κύριο λόγο το δικαίωμα πληροφόρησης του εκζητούμενου προσώπου, αλλά αποτελεί και αναγκαία προϋπόθεση για τον έλεγχο τήρησης της αρχής της ειδικότητας, ενώ απαιτείται στο σημείο αυτό και μνεία της εφαρμοστέας νομικής διάταξης, με τον προφανή στόχο να μπορεί να ελεγχθεί η εφαρμογή του άρθρ. 10 Ν. 3251/2004 (άρθρ. 2 της ΑπΠΛΕΕΣ). Τέλος, η περιγραφή των περιστάσεων τέλεσης των αδικημάτων για τα οποία ζητείται η εκτέλεση του εντάλματος πρέπει να είναι απαλλαγμένη από αντιφάσεις και να είναι επαρκώς σαφής, ώστε να είναι δυνατή η υπαγωγή της αξιόποινης πράξης στην ειδική

4^ο φύλλο των υπ' αριθμ. 56/2018 πρακτικών και απόφασης του Συμβουλίου Εφετών Αθηνών (σε δημόσια συνεδρίαση).

υπόσταση κάποιου εγκλήματος. Σε αντίθετη περίπτωση το ένταλμα δεν μπορεί να εκτελεστεί³.

Την ως άνω προϋπόθεση απαιτεί κατά κόρον και παγίως η νομολογία του Αρείου πάγου, όπως προκύπτει από πλήθος αποφάσεων (βλ. ΑΠ 850/2013, ΑΠ 1179/2013, ΑΠ 1261/2013, ΑΠ 1262/2013, ΑΠ 1539/2013).

Τέλος, η περιγραφή των περιστάσεων τέλεσης του εγκλήματος αφορά τόσο τα εγκλήματα που αναφέρονται στο άρθρ. 10 παρ. 2 Ν. 3251/2004, όσο και αυτά που δεν εντάσσονται στον εν λόγω κατάλογο και για τον πρόσθετο λόγο ότι έτσι διασφαλίζεται η πληροφόρηση του εκζητούμενου για τους λόγους της σύλληψής του και για την εναντίον του κατηγορία, σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρ. 5 παρ. 2 ΕΣΔΑ⁴ και του άρθρ. 6 παρ. 3 (α) της Σύμβασης.

1.2.α. Όσον αφορά τα αδικήματα υπ' αριθμ. (2) και (3) και κατόπιν της αυθαίρετης σύμπτυξής τους σε ένα αδίκημα υπ' αριθμ. (2) πλέον, (**“OFFENCE 2”**), (**«λήψη χρημάτων ή περιουσιακών στοιχείων με ψευδή προσχήματα»** και **«έτερες περιπτώσεις απάτης»**) λεκτέα τα εξής:

Σύμφωνα με το κείμενο του νόμου της Μάλτας (άρθρ. 308 ΠΚ Κεφάλαιο 9 των Νόμων της Μάλτας), όπως παρατίθεται στο πεδίο ε' του ειδικού εντύπου, σχετικά με το αδίκημα «λήψη χρημάτων ή περιουσιακών στοιχείων με ψευδή προσχήματα» προβλέπεται ότι:

³ Βλ. Βούλγαρη Δ. σε: ΕΙΔΙΚΟΙ ΠΟΙΝΙΚΟΙ ΝΟΜΟΙ, Ευρωπαϊκό Ένταλμα Σύλληψης I, πλαγιαρ. 10, σελ. 63, όπου και περισσότερες παραπομπές.

⁴ Μουζάκης Δ., ό.α.π., σελ. 486.

«Οποιοσδήποτε με παράνομες πρακτικές ή τη χρήση ψευδούς ονόματος ή την ανάληψη ψευδούς χαρακτηρισμού ή μέσω οποιαδήποτε άλλης απάτης, τεχνάσματος ή προσχήματος, σχεδιασμένου υπολογίζοντας ότι θα έχει ως αποτέλεσμα την πίστη στην ύπαρξη οποιασδήποτε ψευδούς επιχείρησης ή φανταστικής εξουσίας, επιρροής ή φερεγγυότητας ή τη δημιουργία προσδοκίας ή ανησυχίας σχετικά με κάποιο μη πραγματικό συμβάν, προκειμένου να αποκομίσει οικονομικό κέρδος εις βάρος άλλου προσώπου, σε περίπτωση καταδίκης τιμωρείται με στερητική της ελευθερίας ποινή διάρκειας από ενός έως επτά ετών».

Σύμφωνα δε με το κείμενο του Νόμου της Μάλτας (άρθρο 309 ΠΚ Κεφάλαιο 9 των Νόμων της Μάλτας), σχετικά με το αδίκημα «έτερες περιπτώσεις απάτης», προβλέπεται ότι:

«Όποιος αποκομίσει οποιοδήποτε άλλο δόλιο κέρδος σε βάρος οποιουδήποτε άλλου προσώπου που δεν προβλέπεται από τα προηγούμενα άρθρα αυτού του υποτίτλου, (επισήμανση δική μου), σε περίπτωση καταδίκης τιμωρείται με στερητική της ελευθερίας ποινή διάρκειας από δύο μηνών έως δύο ετών ή πρόστιμο».

Από την απλή επισκόπηση των παρατιθέμενων διατάξεων, προκύπτει αβίαστα και πέραν πάσης αμφιβολίας ότι η διάταξη του άρθρ. 309 ΠΚ του Νόμου της Μάλτας υπό τον τίτλο «έτερες περιπτώσεις απάτης» τελεί σε σχέση επικουρικότητας με τη διάταξη του άρθρ. 308 ΠΚ, που προηγείται και εφαρμόζεται σε περιπτώσεις, αποκλειστικά και μόνο, που δεν καλύπτονται από αυτή την τελευταία διάταξη. Επί τη βάση, λοιπόν, της υποχρέωσης περιγραφής των περιστάσεων τελέσεως του εγκλήματος σύμφωνα με το στοιχείο ε' της παρ. 1 του άρθρ. 2 Ν. 3251/2004, τα

5^ο φύλλο των υπ' αριθμ. 56/2018 πρακτικών και απόφασης του Συμβουλίου Εφετών Αθηνών (σε δημόσια συνεδρίαση).

περιγραφόμενα πραγματικά περιστατικά στο ένδικο ΕΕΣ δεν δύνανται να πληρούν τόσο την ειδική υπόστασή του αδικήματος του άρθρ. 308 όσο και του άρθρ. 309 ΠΚ του Νόμου της Μάλτας, αλλά μόνο του ενός από τα δύο, άλλως πλήττεται η αρχή της ειδικότητας και δεν είναι δυνατή η εκτέλεση του εντάλματος.

Ωστόσο, τα αναφερόμενα στο ένδικο ΕΕΣ πραγματικά περιστατικά, τα οποία σχετίζονται με τις ανωτέρω κατηγορίες είναι τα εξής:

«Η [] δήλωσε επίσης ότι είχαν ανακαλύψει ότι η [] έκανε κρατήσεις για διάφορες πτήσεις για την ίδια και την οικογένειά της στην [] με τιμολόγια πληρωτέα από την [] χωρίς τη συγκατάθεση των διευθυντών. Το συνολικό ποσό αυτών των αγορασμένων από τη [] εισιτηρίων ανερχόταν σε 5.459,00 ευρώ και συμπεριελάμβανε και διαμονή σε ξενοδοχεία και επίσης παροχή υπηρεσιών στα δωμάτια».

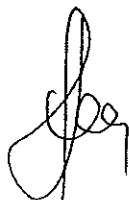
Ως εκ τούτου, δεν αναφέρεται στο ένδικο ΕΕΣ ούτε ένα περιστατικό από το οποίο να προκύπτει ότι μετέλθα οποιουδήποτε απατηλού μέσου, ή έστω παράνομης πρακτικής, ώστε να αποκομίσω κάποιο κέρδος σε βάρος της Τράπεζας [], προκειμένου να είναι δυνατή η υπαγωγή του πραγματικού αυτού περιστατικού στο πραγματικό του κανόνα καμίας εκ των δύο ανωτέρω διατάξεων του Ποινικού Κώδικα της Μάλτας, όπως αυτές παρατίθενται στο ένδικο ΕΕΣ.

Η ανωτέρω έλλειψη παραβιάζει την υποχρέωση περιγραφής των περιστάσεων τέλεσης του εγκλήματος, όπως διατυπώνεται στη νομική σκέψη του παρόντος, και ως εκ

τούτου δεν είναι δυνατή η υπαγωγή των πραγματικών περιστατικών σε καμία από τις ειδικές υποστάσεις των εγκλημάτων αυτών, όπως περιγράφονται στο ένδικο ΕΕΣ, και το τελευταίο δεν δύναται να εκτελεστεί ως προς αυτές.

1.2.β. Όσον αφορά το αδίκημα υπ' αριθμ. (4) ή πλέον υπ' αριθμ. (3), ("OFFENCE 3") – [αντίφαση στην αρίθμηση μεταξύ εφαρμοστέας ποινικής διάταξης και κειμένου του νόμου, όπως ανωτέρω αναπτύχθηκε υπό 1.1.], («διακεκριμένη κλοπή λόγω προσώπου και λόγω ποσού») θα πρέπει να σημειωθούν τα εξής:

Στις διατάξεις των άρθρ. 268 και 267 ΠΚ του Κεφαλαίου 9 της μαλτέζικης νομοθεσίας, προβλέπονται οι επιβαρυντικές περιστάσεις που καθιστούν το βασικό αδίκημα της κλοπής διακεκριμένο είτε λόγω της ιδιότητας του δράστη είτε λόγω ποσού. Ωστόσο, στο ένδικο ΕΕΣ δεν γίνεται μνεία της εφαρμοστέας ποινικής νομικής διάταξης του βασικού αδικήματος της κλοπής, ειμή μόνο αναγράφονται οι διατάξεις που προβλέπουν τις επιβαρυντικές περιστάσεις του αδικήματος, οι οποίες το καθιστούν διακεκριμένο. Έτσι, όμως, παραβιάζεται η υποχρέωση αναφοράς της εφαρμοστέας νομικής διάταξης, όπως επισημάνθηκε ανωτέρω υπό 1.1., καθιστώντας αδύνατο τον έλεγχο της νομιμότητας του εντάλματος, της αρχής του διττού αξιοποιίνου (άρθρ. 10 παρ. 1 και 2 του Ν. 3251/2004) και της αρχής της ειδικότητας τόσο από εμένα όσο και από το Δικαστήριό Σας, αφού δεν είναι εφικτή η σύγκριση μεταξύ της εθνικής διατάξεως περί κλοπής με την αντίστοιχη της Μάλτας, ως προς τα ουσιώδη στοιχεία που συνθέτουν την ειδική τους υπόσταση.

6^ο φύλλο των υπ' αριθμ. 56/2018 πρακτικών και απόφασης του Συμβουλίου Εφετών Αθηνών (σε δημόσια συνεδρίαση).

Σε κάθε δε περίπτωση, εκ του περισσού αναφέρω ότι παραβιάζεται και η διάταξη του άρθρ. 2 παρ. 1 στοιχ. ε' Ν. 3251/2004, αφού δεν αναφέρεται στο ένδικο ΕΕΣ ούτε ένα περιστατικό από το οποίο να προκύπτει ότι προέβην στην αντικειμενική πράξη της «αφαίρεσης ξένου κινητού πράγματος», (αν ήθελε υποτεθεί ότι και η αντίστοιχη ποινική διάταξη περί κλοπής στη νομοθεσία της Μάλτας περιέχει αυτό το αντικειμενικό στοιχείο), προκειμένου να είναι δυνατή η υπαγωγή του πραγματικού αυτού περιστατικού στο πραγματικό του κανόνα της μαλτέζικης διάταξης, η οποία ούτως ή άλλως δεν παρατίθεται.

Ως εκ τούτου, οι ανωτέρω ελλείψεις καθιστούν αδύνατη την εκτέλεση του ένδικου ΕΕΣ και ως προς την πράξη αυτή.

1.3. Η παραπλανητική και ασαφής συμπλήρωση με την επισήμανση «X» της σχετικής θέσης περί αδικήματος του καταλόγου του άρθρ. 10 παρ. 2 Ν. 3251/2004

Η δικαστική αρχή εκτέλεσης του εντάλματος διαθέτει τη δυνατότητα ελέγχου της κρίσης της αρχής του κράτους έκδοσης του εντάλματος για την ένταξη μιας πράξης σε κάποια από τις τριάντα δύο (32) κατηγορίες του καταλόγου, τη στιγμή που υπάρχουν σοβαρές και βάσιμες αμφιβολίες ως προς την υπαγωγή της στον εν λόγω κατάλογο (κακή τη πίστη αίτηση έκδοσης/παράδοσης, bad faith extradition/surrender request). Ο έλεγχος αυτός γίνεται με βάση μια αυτόνομη ευρωπαϊκή ερμηνεία της έννοιας αυτών των εγκλημάτων, λαμβανομένων υπόψη των υπαρχουσών αντίστοιχων διεθνών συμβάσεων και των λοιπών διεθνών κειμένων. Εφόσον, διαπιστωθεί η έλλειψη του εν λόγω κριτηρίου για την

ένταξη ενός αδικήματος μεταξύ εκείνων του καταλόγου, η δικαστική αρχή εκτέλεσης του εντάλματος οφείλει να προβεί σε έλεγχο του διττού αξιοποίνου, κατ' εφαρμογή της γενικής πλέον ρύθμισης του άρθρ. 10 παρ. 1 Ν. 3251/2004⁵.

Εν προκειμένω, οι Αρχές του κράτους έκδοσης του ένδικου ΕΕΣ στο πεδίο του ειδικού εντύπου της ΑπΠΛΕΕΣ υπ' αριθμ. (I), συμπλήρωσαν με την ένδειξη «X» το σημείο που δήθεν αναφέρεται σε ένα από τα αδικήματα του καταλόγου του άρθρ. 10 παρ. 2 Ν. 3251/2004 για τα οποία δεν γίνεται έλεγχος του διττού αξιοποίνου και συγκεκριμένα το αδίκημα της «καταδολίευσης, (επισήμανση δική μου), συμπεριλαμβανομένης εκείνης που θίγει τα οικονομικά συμφέροντα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά την έννοια της σύμβασης της 26^{ης} Ιουλίου 1995 για την προστασία των οικονομικών συμφερόντων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων». Ωστόσο, ο Έλληνας νομοθέτης, σε αντίθεση με το άρθρ. 2 παρ. 2 της ΑπΠΛΕΕΣ, με το άρθρ. 10 παρ. 2 Ν. 3251/2004 δεν συμπεριέλαβε στο κατάλογο των τριάντα δύο (32) κατηγοριών αδικημάτων για τα οποία δεν γίνεται έλεγχος του διττού αξιοποίνου την «καταδολίευση», όπως ετίθετο στο ανωτέρω άρθρο της ΑπΠΛΕΕΣ, αλλά μόνο την απάτη κατά των οικονομικών συμφερόντων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (περ. η').

Στη συνέχεια, αμέσως κατωτέρω και όλως παραπλανητικά και αντιφατικά, στο πεδίο υπ' αριθμ. (II), στο οποίο συμπληρώνεται «η πλήρης περιγραφή των αδικημάτων τα οποία δεν καλύπτονται από το πεδίο I ανωτέρω», οι αρμόδιες αρχές της Μάλτας συμπληρώνουν όλα τα αδικήματα για τα οποία έχει εκδοθεί το ένδικο ΕΕΣ, γεγονός από το οποίο

⁵ Βλ. Μουζάκη, Δ., ό.α., σελ. 502.

7^ο φύλλο των υπ' αριθμ. 56/2018 πρακτικών και απόφασης του Συμβουλίου Εφετών Αθηνών (σε δημόσια συνεδρίαση).

συμπερασματικά συνάγεται ότι τα πέντε (5) αναγραφόμενα αδικήματα στο πεδίο υπ' αριθμ. (II) δεν εντάσσονται σε εκείνα του καταλόγου του άρθρ. 10 παρ. 2 Ν. 3251/2004 για τα οποία δεν γίνεται έλεγχος του διττού αξιοποίνου. Ωστόσο, το συμπέρασμα αυτό δίνει την εντύπωση ότι αποδίδεται σε βάρος μου ακόμη μια κατηγορία, ήτοι εκείνη της «απάτης κατά των οικονομικών συμφερόντων της Ένωσης» για την οποία, όμως, δεν παρατίθεται κανένα στοιχείο στο ένδικο ΕΕΣ ούτε μνεία του σχετικού εφαρμοστέου ποινικού Νόμου, με τον οποίο ενδεχομένως έχει κυρωθεί η Σύμβαση PIF από τη Μάλτα, (όπως στην Ελλάδα με τον ειδικό ποινικό νόμο 2803/2000), ούτε το κείμενο του νόμου ούτε και οιοδήποτε πραγματικό περιστατικό, το οποίο θα μπορούσε να δικαιολογήσει τη στοιχειοθέτηση της ειδικής υποστάσεως αυτού του αδικήματος.

Από όλα τα ανωτέρω, καθίσταται σαφές ότι η απόλυτη ασάφεια στον τρόπο σύνταξης του ένδικου ΕΕΣ από τις αρμόδιες αρχές του κράτους έκδοσης καθιστά πλήρως αδύνατο τον έλεγχο της νομιμότητάς του, τον έλεγχο του διττού αξιοποίνου και της αρχής της ειδικότητας. Ως εκ τούτου, το ένδικο ΕΕΣ δεν δύναται να εκτελεστεί.

1.3.α. Μη πλήρωση της αρχής του διττού αξιοποίνου

Παρ' όλ' αυτά, αν ήθελε υποτεθεί ότι η επισήμανση με την ένδειξη «X» στο σημείο που αναφέρεται το αδίκημα της «καταδολίευσης», αφορά στα περιγραφόμενα στο ένδικο ΕΕΣ ως αδικήματα υπ' αριθμ. (2) και (3), και κατόπιν της αυθαίρετης σύμπτυξής τους σε ένα αδίκημα ως αδίκημα υπ' αριθμ. (2) πλέον, (“OFFENCE 2”), («λήψη χρημάτων ή περιουσιακών στοιχείων με ψευδή προσχήματα» και «έτερες

περιπτώσεις απάτης») - (βλ. σχετ. ανωτ. υπό 1.1.) - δεν είναι δυνατή η υπαγωγή τους στον εν λόγω κατάλογο και πρέπει να γίνει περαιτέρω έλεγχος του διττού αξιοποίνου με βάση τα όσα εκτέθηκαν υπό 1.2.α. και 1.3., αλλά έτι περαιτέρω και για τους εξής βάσιμους λόγους.

α) στο ένδικο ΕΕΣ δεν παρατίθεται ούτε ένα πραγματικό περιστατικό από το οποίο να προκύπτει ότι μετέλθα οιοδήποτε απατηλού μέσου (πράξη εξαπάτησης), ώστε να αποκομίσω «κέρδος» (όφελος) σε βάρος της περιουσίας της Τράπεζας .

γ) μόνο στη δεύτερη περίπτωση του άρθρ. 309 ΠΚ της Μάλτας, «έτερες περιπτώσεις απάτης» θα ήταν δυνατή η επισήμανση «X» στο σημείο «απάτη» του ειδικού εντύπου της ΑπΠΛΕΕΣ, ως αδίκημα του καταλόγου των κατηγοριών του άρθρ. 10 παρ. 2 Ν. 3251/2004 (περ. κ') για τα οποία δεν γίνεται έλεγχος του διττού αξιοποίνου, παρ' όλ' αυτά μια τέτοια επισήμανση δεν έχει γίνει. Ωστόσο, αυτή η περίπτωση σύμφωνα με τον Νόμο της Μάλτας, πρώτον, τίθεται με ρήτρα επικουρικότητας, εφόσον δεν πληρούται η διάταξη του άρθρ. 308 ΠΚ της Μάλτας και δεύτερον, βάσει των περιγραφόμενων πραγματικών περιστατικών στο ένδικο ΕΕΣ δεν είναι δυνατή η πλήρωση της ειδικής του υπόστασης, σύμφωνα με τους όρους του άρθρ. 2 παρ. 1 στοιχ. ε' του Ν. 3251/2004.

Δ) όσον αφορά στην περίπτωση του άρθρ. 308 ΠΚ της Μάλτας όπως παρατίθεται στο πεδίο ε' του ειδικού εντύπου, σχετικά με το αδίκημα «λήψη χρημάτων ή περιουσιακών στοιχείων με ψευδή προσχήματα» δεν πληρούται η προϋπόθεση του άρθρ. 10 παρ. 1 περ. α' εδ. α' Ν. 3251/2004 περί της αρχής του διττού αξιοποίνου. Κι αυτό διότι δεν

8^ο φύλλο των υπ' αριθμ. 56/2018 πρακτικών και απόφασης του Συμβουλίου Εφετών Αθηνών (σε δημόσια συνεδρίαση).

υπάρχει στον ελληνικό ποινικό νόμο αντίστοιχη διάταξη με εκείνη του Ποινικού Κώδικα της Μάλτας. Ειδικότερα το άρθρ. 308 ΠΚ της Μάλτας ορίζει ότι:

«Οποιοσδήποτε με παράνομες πρακτικές ή τη χρήση ψευδούς ονόματος ή την ανάληψη ψευδούς χαρακτηρισμού ή μέσω οποιαδήποτε άλλης απάτης, τεχνάσματος ή προσχήματος, σχεδιασμένου υπολογίζοντας ότι θα έχει ως αποτέλεσμα την πίστη στην ύπαρξη οποιασδήποτε ψευδούς επιχείρησης ή φανταστικής εξουσίας, επιρροής ή φερεγγυότητας ή τη δημιουργία προσδοκίας ή ανησυχίας σχετικά με κάποιο μη πραγματικό συμβάν, προκειμένου να αποκομίσει οικονομικό κέρδος εις βάρος άλλου προσώπου, σε περίπτωση καταδίκης τιμωρείται με στερητική της ελευθερίας ποινή διάρκειας από ενός έως επτά ετών».

Η διάταξη αυτή, ωστόσο, φαίνεται να ομοιάζει με τη διατύπωση του άρθρ. 386 ΠΚ της Ελλάδας, ωστόσο διαφέρει ως προς τα ουσιώδη στοιχεία της ως εξής:

«Όποιος με σκοπό να αποκομίσει ο ίδιος ή άλλος παράνομο περιουσιακό όφελος βλάπτει ξένη περιουσία πείθοντας κάποιον σε πράξη, παράλειψη ή ανοχή με την εν γνώσει παράσταση ψευδών γεγονότων σαν αληθινών ή την αθέμιτη απόκρυψη ή παρασιώπηση αληθινών γεγονότων τιμωρείται με Φυλάκιση τουλάχιστον τριών μηνών και αν η ζημία που προξενήθηκε είναι ιδιαίτερα μεγάλη, με φυλάκιση τουλάχιστον δύο ετών».

I. Υποκειμενική υπόσταση

Ι.α. Άμεσος δόλος β' βαθμού (αναγκαίος δόλος) ως προς την πράξη εξαπάτησης, το οποίο δεν υφίσταται στην ποινική διάταξη της Μάλτας.

II. Αντικειμενική υπόσταση

II.α. Πράξη εξαπάτησης με την οποία ο δράστης παραπλανά άλλον, ούτως δεν αρκεί οποιαδήποτε «παράνομη πρακτική», όπως αναφέρεται χαρακτηριστικά στη μαλτέζικη διάταξη, καθιστώντας ευρύτατη την αντικειμενική υπόσταση του αδικήματος παραβιάζοντας κατά τούτου και την αρχή nullum crimen nulla poena sine lege certa.

II.β. Περιουσιακή διάθεση, στην οποία προβαίνει ο πλανηθείς αμέσως και αιτιωδώς από την πράξη εξαπάτησης του δράστη, κάτι το οποίο επίσης δεν υφίσταται στη μαλτέζικη ποινική διάταξη.

Για το δε αδίκημα της «καταδολίευσης» του ελληνικού ΠΚ κατ' άρθρ. 397 νομίζω ότι παρέλκει η οποιαδήποτε αναφορά περί ελέγχου του διττού αξιοποίνου, αφού οι δύο εθνικές διατάξεις απέχουν πόρρω ως προς όλα τα στοιχεία της ειδικής τους υποστάσεως.

Από όλα τα ανωτέρω, γίνεται αντιληπτό ότι ως προς τις αποδιδόμενες κατηγορίες με το ένδικο ΕΕΣ ως αδίκημα υπ' αριθμ. (2), ("OFFENCE 2"), ήτοι για τα αδικήματα «λήψη χρημάτων ή περιουσιακών στοιχείων με ψευδή προσχήματα» και «έτερες περιπτώσεις απάτης» δεν πληρούται πέραν των ήδη ανωτέρω εκτεθέντων (υπό 1.1., 1.2.α. και 1.3) και η προϋπόθεση της αρχής του διττού αξιοποίνου κατ' άρθρ. 10 παρ. 1 περ. α' εδ. α' Ν. 3251/2004 και ως εκ τούτου το ένδικο ΕΕΣ δεν δύναται να εκτελεστεί ως προς αυτές.

9^ο φύλλο των υπ' αριθμ. 56/2018 πρακτικών και απόφασης του Συμβουλίου Εφετών Αθηνών (σε δημόσια συνεδρίαση).

1.3.β. Όσον αφορά στο αδίκημα υπ' αριθμ. (5), «παραβίαση εγγύησης», αρχικώς υπάρχει αντίφαση μεταξύ του αναφερόμενου πλαισίου ποινής στο πεδίο γ' του ειδικού εντύπου και στο κείμενο του νόμου, όπως παρατίθεται στο πεδίο ε' του ειδικού εντύπου. Ειδικότερα, ενώ στο πεδίο γ', υπ' αριθμ. (5), αναφέρεται ότι το εν λόγω αδίκημα «τιμωρείται με πρόστιμο ή στερητική της ελευθερίας ποινή διάρκειας από τεσσάρων μηνών έως δύο ετών ή και με τα δύο», στο αντίστοιχο πεδίο ε' αναφέρεται χαρακτηριστικά στην παρ. 2 του άρθρ. 579 ΠΚ της Μάλτας ότι «Όποιο άτομο δεν τηρήσει κάποιον από τους όρους που έχουν επιβληθεί από το Δικαστήριο στην απόφαση με την οποία αυτό έχει επιτρέψει την εγγύηση είναι ένοχο αξιόποινης πράξης και σε περίπτωση καταδίκης τιμωρείται με πρόστιμο ή στερητική της ελευθερίας ποινή έως έξι μηνών ή και με τα δύο, και ενδεχομένως κατάπτωση υπέρ της Κυβέρνησης της Μάλτας».

Η εν λόγω αντίφαση καθιστά ανέφικτο τον έλεγχο της αρχής του διττού αξιοποίνου κατ' άρθρ. 10 παρ. 1 περ. α' εδ. α' Ν. 3251/2004, που επιτάσσει «*το ανώτατο όριο των [αξιόποινων πράξεων να] είναι τουλάχιστον δώδεκα μηνών*» κατά το δίκαιο του κράτους έκδοσης του εντάλματος.

Ωστόσο, σε κάθε περίπτωση, αν ισχύει το πλαίσιο ποινής που αναφέρεται στο πεδίο ε' για το εν λόγω αδίκημα, γεγονός το οποίο είναι και το πιθανότερο, αφού εκεί παρατίθεται το πλήρες κείμενο του νόμου, τότε, δεν πληρούται η προϋπόθεση της αρχής του διττού αξιοποίνου σύμφωνα με το άρθρ. 10 παρ. 1 περ. α' εδ. α' Ν. 3251/2004, καθώς από τη διατύπωση της διάταξης του άρθρ. 579 παρ. 2 του μαλτέζικου νόμου, όπου αναφέρεται το πλαίσιο ποινής του εν λόγω αδικήματος,

προκύπτει ότι δεν πληρούται η προϋπόθεση «η αξιόποινη πράξη, για την οποία έχει εκδοθεί το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης, να τιμωρείται σύμφωνα με το δίκαιο του κράτους έκδοσης του εντάλματος με στερητική της ελευθερίας ποινή ή με στερητικό της ελευθερίας μέτρο ασφαλείας, το ανώτατο όριο των οποίων είναι τουλάχιστον δώδεκα μηνών», αφού το ανώτατο όριο που προβλέπεται στην μαλτέζικη ποινική διάταξη για την πράξη αυτή είναι μόλις έξι (6) μήνες.

Ως εκ τούτου, το ένδικο ΕΕΣ δεν δύναται να εκτελεστεί ως προς την πράξη αυτή.

1.3.γ. Ως προς το αδίκημα υπ' αριθμ. (1) του ένδικου ΕΕΣ, («υπεξαίρεση»), επειδή δεν συγκαταλέγεται στις κατηγορίες αδικημάτων του καταλόγου του άρθρ. 10 παρ. 2 Ν. 3251/2004, θα πρέπει πέραν των προϋποθέσεων της τυπικής νομιμότητας του ΕΕΣ, να ελεγχθεί και το κατά πόσον πληρούται η αρχή του διττού αξιοποίνου. Ειδικότερα:

Σύμφωνα με το άρθρ. 293 ΠΚ του Κεφαλαίου 9 των Νόμων της Μάλτας:

«Όποιος κάνει κακή χρήση οποιουδήποτε πράγματος που του έχει ανατεθεί ή παραδοθεί για διαχείριση βάσει τίτλου που ενέχει υποχρέωση επιστροφής αυτού του πράγματος ή χρήσης του για συγκεκριμένο σκοπό, μετατρέποντάς το προς όφελος δικό του ή κάποιου άλλου, σε περίπτωση καταδίκης τιμωρείται με στερητική της ελευθερίας ποινή διάρκειας τριών έως δεκαοχτώ μηνών εφόσον δεν κινηθούν άλλες ποινικές διαδικασίες εναντίον του παρά εκ μέρους του ζημιωθέντος».

Ενώ το άρθρ. 294 ΠΚ της Μάλτας προβλέπει τη διακεκριμένη παραλλαγή του ανωτέρω βασικού αδικήματος της υπεξαίρεσης ως εξής:

10^ο φύλλο των υπ' αριθμ. 56/2018 πρακτικών και απόφασης του Συμβουλίου Εφετών Αθηνών (σε δημόσια συνεδρίαση).

«Ωστόσο, στις περιπτώσεις όπου η αξιόποινη πράξη που αναφέρεται στο άμεσα προηγούμενο άρθρο τελεστεί σε σχέση με πράγματα που έχουν ανατεθεί ή παραδοθεί για διαχείριση στον παραβάτη για λόγο σχετικό με επάγγελμα, επιτήδευμα, επιχειρηματική δραστηριότητα, διοίκηση επιχείρησης, καθήκον ή υπηρεσία του ή συνεπεία αναγκαίας κατάθεσης, οι ποινικές διαδικασίες κινούνται αυτεπαγγέλτως, και η τιμωρία συνίσταται σε στερητική της ελευθερίας ποινή διάρκειας επτά μηνών έως δύο ετών».

Ωστόσο, σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρ. 375 παρ. 1 του Ελληνικού ΠΚ για το αδίκημα της υπεξαίρεσης ορίζεται ότι:

«Όποιος ιδιοποιείται παρανόμως ξένο (ολικά ή εν μέρει) κινητό πράγμα που περιήλθε στην κατοχή του με οποιονδήποτε τρόπο τιμωρείται με φυλάκιση μέχρι δύο ετών και, αν το αντικείμενο της υπεξαίρεσης είναι ιδιαίτερα μεγάλης αξίας, με φυλάκιση τουλάχιστον ενός έτους».

Σε αντίθεση με το αδίκημα της κλοπής όπου η ιδιοποίηση είναι στοιχείο της υπερχειλούς υποκειμενικής υποστάσεως του εν λόγω εγκλήματος, «... με σκοπό παράνομης ιδιοποίησης», πράγμα το οποίο σημαίνει ότι δεν χρειάζεται για τη στοιχειοθέτησή της και η πραγμάτωση του σκοπού αυτού από το δράστη, στο αδίκημα της υπεξαίρεσης η ιδιοποίηση είναι στοιχείο της αντικειμενικής υποστάσεως αυτής. Ως εκ τούτου, προκειμένου να υπάρχει τετελεσμένη υπεξαίρεση μ.α. απαιτείται η ιδιοποίηση ως στοιχείο της αντικειμενικής της υποστάσεως να στοιχειοθετείται και ως προς τα δύο δομικά της μέρη (ήτοι πρόσκτηση και οριστική αποστέρηση) με μία συμπεριφορά του δράστη που

εξωτερικεύεται αντικειμενικά κατά τρόπο που να έχει το κοινωνικό νόημα της πρόσκτησης με ταυτόχρονη οριστική αποστέρηση⁶,

Περαιτέρω, ιδιοποίηση συνιστά η κατακράτηση του ξένου κινητού πράγματος από τον κάτοχο μόνο αν μετά από όχληση του κυρίου αρνήθηκε ρητά την απόδοση, (βλ. ΑΠ 9/2003, ΠοινΛογ 2003/55, ΑΠ 1666/2002, ΠοινΛογ 2002, σ. 1907). Ως κριτήριο θεωρείται το αν αμφισβητείται σοβαρά η δυνατότητα του δικαιούχου να ξαναπάρει το πράγμα, διότι μόνο τότε υπάρχει οριστικότητα στην αποστέρηση του κυρίου. Έτσι, η καταδικαστική για υπεξαίρεση απόφαση πρέπει να αναφέρει αν το πράγμα ζητήθηκε (όχληση) από τον κύριο και ο κάτοχος αρνήθηκε την απόδοσή του ή αν μόνο παρέλειψε να το αποδώσει, όπως ήταν υποχρεωμένος. Διαφορετικά υφίσταται έλλειψη αιτιολογίας και νομίμου βάσεως, διότι προς ύπαρξη της ιδιοποιήσεως δεν αρκεί η εν λόγω παράλειψη, (έτσι ορθά ΑΠ 1653/82, ΠΧ ΛΓ/606 και Μυλωνόπουλος Χ., ό.π., σ. 176).

Στην προκείμενη περίπτωση, τα αναφερόμενα στο ένδικο ΕΕΣ πραγματικά περιστατικά, τα οποία σχετίζονται με την προκείμενη κατηγορία της «υπεξαίρεση» είναι τα εξής:

«Η [] δήλωσε επίσης ότι είχαν ανακαλύψει ότι η [] έκανε κρατήσεις για διάφορες πτήσεις για την ίδια και την οικογένειά της στην [] με τιμολόγια πληρωτέα από την [] χωρίς τη συγκατάθεση των διευθυντών. Το συνολικό ποσό αυτών των αγορασμένων από τη [] εισιτηρίων ανερχόταν σε

⁶ Βλ. Μυλωνόπουλο Χ., ΠΟΙΝΙΚΟ ΔΙΚΑΙΟ, ΕΙΔΙΚΟ ΜΕΡΟΣ, 3η

Έκδοση, Εγκλήματα κατά της ιδιοκτησίας, άρθρ. 375 ΠΚ, σ. 170

11^ο φύλλο των υπ' αριθμ. 56/2018 πρακτικών και απόφασης του Συμβουλίου Εφετών Αθηνών (σε δημόσια συνεδρίαση).

5.459,00 ευρώ και συμπεριελάμβανε και διαμονή σε ξενοδοχεία και επίσης παροχή υπηρεσιών στα δωμάτια».

1^η Παρατήρηση

Από τα ανωτέρω πραγματικά περιστατικά προκύπτει ότι είχαν εκδοθεί τιμολόγια του ταξιδιωτικού γραφείου της , τα οποία έπρεπε να πληρωθούν από την . Σύμφωνα, όμως, με την κοινή πείρα και τα λογικώς παραδεδεγμένα, ένα τιμολόγιο μπορεί να πληρωθεί από το λογιστήριο της Τράπεζας, μέσω του αρμόδιου υπαλλήλου (λογιστή/ταμιά) σε αυτό το Τμήμα και φυσικά, μόνο κατόπιν της εγκρίσεως της Διοίκησης της Τράπεζας. Εγώ, όμως, δεν είχα θέση λογιστή ή ταμιά ούτε είχα καμία σχέση με το εν λόγω Τμήμα της Τράπεζας. Στο ίδιο το ένδικο ΕΕΣ αναφέρεται ότι είχα προσληφθεί ως εκπαιδευόμενη για την πλήρωση τελικώς της θέσεως της βοηθού διοίκησης. Έτσι, λοιπόν, «κανένα πράγμα δεν μού είχε ανατεθεί ή παραδοθεί για διαχείριση βάσει τίτλου», ήτοι εκ της θέσεως την οποία είχα μέσα στην Τράπεζα, «η οποία μάλιστα ενέχει θέση επιστροφής του πράγματος αυτού ή χρήσης του για συγκεκριμένο σκοπό», αφού δεν ήμουν λογίστρια ή ταμίας και δεν διαχειριζόμουν χρήματα. Ούτε βέβαια από τα ανωτέρω περιγραφόμενα πραγματικά περιστατικά προκύπτει ότι μού είχε ανατεθεί ή παραδοθεί η διαχείριση χρημάτων ή εντολές πληρωμής τιμολογίων, ώστε ως εκ της θέσεως μου να δύναται να υπεξαιρέσω χρήματα, τα οποία ως λογίστρια ή ταμίας θα είχα στην αποκλειστική μου κατοχή.

2^η Παρατήρηση

Κανένα πραγματικό περιστατικό δεν εισφέρεται στο ένδικο ΕΕΣ από το οποίο να προκύπτει ότι μού ζητήθηκε (όχληση) να επιστρέψω πίσω το ευτελές για το μέγεθος της Τράπεζας χρηματικό ποσό των 5.459 ευρώ και ότι εγώ ρητά αρνήθηκα την απόδοσή του, ώστε να το ιδιοποιηθώ αντικειμενικά παρανόμως με τη συμπεριφορά μου και να δύναται να πληρωθεί η ειδική υπόσταση του συγκεκριμένου αδικήματος.

Ως εκ τούτου, οι δυο συγκρινόμενες εθνικές διατάξεις διαφέρουν μεταξύ τους ουσιωδώς και δεν πληρούται η αρχή του διττού αξιοποίνου, αλλά και η προϋπόθεση της τυπικής νομιμότητας του ΕΕΣ περί παράθεσης των πραγματικών εκείνων περιστατικών, τα οποία δύνανται να υπαχθούν στο πραγματικό του κανόνα της συγκεκριμένης μαλτέζικης ποινικής διάταξης, ώστε να πληρούται η ειδική της υπόσταση και να είναι δυνατή η εκτέλεση του ένδικου ΕΕΣ κατ' άρθρο 2 παρ. 1 περ. ε' του Ν. 3251/2004.

Τέλος, σε αυτό το σημείο, οφείλω να επισημάνω ότι η πραγματικότητα, βέβαια, είναι εντελώς διαφορετική από αυτή που περιγράφεται στο ένδικο ΕΕΣ και η αλήθεια είναι ότι για την έκδοση των επίμαχων εισιτηρίων είχα την απόλυτη έγκριση του Προέδρου και Διευθύνοντος Συμβούλου της Τράπεζας , ο οποίος ήταν πλήρως ενημερωμένος και είχε εγκρίνει τη δαπάνη μέσω απαντητικού μείλ στον προσωπικό μου λογαριασμό και αυτός ήταν και ο λόγος για τον οποίο πληρώθηκαν από το λογιστήριο της Τράπεζας. Ειρήσθω εν

12^ο φύλλο των υπ' αριθμ. 56/2018 πρακτικών και απόφασης του Συμβουλίου Εφετών Αθηνών (σε δημόσια συνεδρίαση).

Συνεπώς, δεν είναι δυνατή η εκτέλεση του ένδικου ΕΕΣ ούτε και ως προς αυτή την πράξη.

1.4. Το αδίκημα της «κατασκευής ψευδών στοιχείων», «ΑΞΙΟΠΟΙΝΗ ΠΡΑΞΗ 4», (“OFFENCE 4”)

Όσον αφορά, τώρα, το αδίκημα φερόμενο, κατόπιν της αυθαίρετης σύμπτυξης στο σχετικό πεδίο του ειδικού εντύπου της ΑπΠΛΕΕΣ, ως «ΑΞΙΟΠΟΙΝΗ ΠΡΑΞΗ 4», (“OFFENCE 4”), («κατασκευή ψευδών τεκμηρίων»), θα πρέπει να σημειωθούν τα εξής.

1.4.1. Αρχικά δεν πληρούνται η απαραίτητη τυπική προϋπόθεση αναφοράς της εφαρμοστέας νομικής διάταξης στα αντίστοιχα πεδία του ειδικού εντύπου της ΑπΠΛΕΕΣ. Ειδικότερα, στο πεδίο γ', (“e”), σχετικά με την επισήμανση των πλαισίων ποινής δεν αναφέρεται καθόλου η διάταξη του αδικήματος αυτού. Η ίδια έλλειψη παρατηρείται και στο πεδίο

ε', όπου παρατίθενται η φύση και ο νομικός χαρακτηρισμός των αποδιδόμενων με το ΕΕΣ αδικημάτων. Ούτε σε εκείνο, λοιπόν, το σημείο, γίνεται η οποιαδήποτε αναφορά στην μαλτέζικη ποινική διάταξη, που τυποποιεί τη συγκεκριμένη αξιόποινη συμπεριφορά. Αίφνης, τέλος, παρατίθεται το κείμενο του νόμου του εν λόγω αδικήματος, στο αντίστοιχο πεδίο του ειδικού εντύπου, αμέσως παρακάτω, για πρώτη φορά ως «ΑΞΙΟΠΟΙΝΗ ΠΡΑΞΗ 4», ("OFFENCE 4"), και χωρίς καμία άλλη επισήμανση, αναφορά ή επισημείωση στο ένδικο ΕΕΣ. Ο παραπλανητικός αυτός τρόπος εισαγωγής του εν λόγω αδικήματος μεταξύ των λοιπών κατηγοριών, οι οποίες μού αποδίδονται με το ένδικο ΕΕΣ και μάλιστα συγκεκριμένα και εν κρυπτώ καθιστούν ανέφικτη την υπεράσπισή μου, προσβάλλοντας βάνανυσα τα θεμελιώδη διεθνώς κατοχυρωμένα δικαιώματά μου για πληρέστατη πληροφόρηση ως προς τη φύση και το λόγο των αποδιδόμενων σε βάρος μου κατηγοριών, [άρθρ. 6 παρ. 3 (α) ΕΣΔΑ], ενώ παραβιάζεται και η τυπική νομιμότητα του ένδικου ΕΕΣ, καθιστώντας το άκυρο, τη στιγμή που δεν είναι δυνατός ο έλεγχος της αρχής του διττού αξιοποίνου, ελλειπούσης της εφαρμοστέας ποινικής διατάξεως από τα αντίστοιχα πεδία του ειδικού εντύπου της ΑπΠΛΕΕΣ.

1.4.2. Περαιτέρω, δεν πληρούται η υποχρέωση του άρθρ. 2 παρ. 1 περ. ε' Ν. 3251/2004 περί της υποχρέωσης «περιγραφής των περιστάσεων» τέλεσης των εγκλημάτων για τα οποία ζητείται η εκτέλεση του ΕΕΣ. Ειδικότερα:

Σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρ. 110 παρ. 1 και 2 του Κεφαλαίου 9 των Νόμων της Μάλτας, «(1) Οποιοσδήποτε με δόλιο τρόπο δώσει υπόσταση ή φαινομενική υπόσταση σε γεγονός ή περίπτωση προκειμένου αυτό το γεγονός ή αυτή η

13^ο φύλλο των υπ' αριθμ. 56/2018 πρακτικών και απόφασης του Συμβουλίου Εφετών Αθηνών (σε δημόσια συνεδρίαση).

.....
υπόσταση αργότερα να χρησιμεύσουν ως αποδεικτικά στοιχεία κατά άλλου προσώπου με σκοπό την άδικη δίωξη ή καταδίκη αυτού του προσώπου για οποιαδήποτε αξιόποινη πράξη, (επισήμανση δική μου), σε περίπτωση καταδίκης τιμωρείται με την ποινή που έχει καθοριστεί για ψευδή κατάθεση βάσει των προηγούμενων άρθρων αυτού του υποτίτλου».

«(2) Όποιος παρουσιάζει ενώπιον της Εκτελεστικής Αστυνομίας πληροφορίες σχετικές με αξιόποινη πράξη, γνωρίζοντας ότι τέτοια πράξη δεν έχει τελεστεί, ή με ψευδή τρόπο κατασκευάσει τα ίχνη αξιόποινης πράξης κατά τέτοιον τρόπο ώστε να ενδέχεται να κινηθεί ποινική διαδικασία για τη διακρίβωσή της, σε περίπτωση καταδίκης, τιμωρείται με περιοριστική της ελευθερίας ποινή διάρκειας έως ενός έτους»

Στην προκείμενη περίπτωση, στα περιγραφόμενα στο ένδικο ΕΕΣ πραγματικά περιστατικά δεν παρατίθεται ούτε ένα περιστατικό, το οποίο να δύναται να υπαχθεί στο πραγματικό των ανωτέρων ποινικών κανόνων και ως εκ τούτου να στοιχειοθετηθεί η ειδική τους υπόσταση. Πλέον συγκεκριμένα:

α) δεν αναφέρεται, αν το «Τμήμα Βιομηχανικών και Εργασιακών Σχέσεων», όπου υπέβαλα την καταγγελία μου είναι δημόσια αρχή κατά την έννοια του άρθρ. 225 παρ. 2 του ελληνικού ΠΚ, ώστε να πληρούται η αρχή του διττού αξιοποιίνου κατ' άρθρ. 10 παρ. 1 περ. α' εδ. α' Ν. 3251/2004.

β) δεν αναφέρεται, αν η καταγγελία μου «στο Τμήμα Βιομηχανικών και Εργασιακών Σχέσεων» περί οφειλόμενων αποδοχών μου από την Τράπεζα , επισύρει οποιαδήποτε ποινική ευθύνη της συγκεκριμένης Τράπεζας για την εν λόγω παράλειψή της, ώστε να δύναται να

στοιχειοθετηθεί το ανωτέρω αδίκημα του άρθρ. 110 παρ. 1 του Κεφαλαίου 9 των Νόμων της Μάλτας και ως εκ τούτου να εκκινήσει η δική μου ποινική δίωξη γι' αυτό.

γ) δεν αναφέρεται ούτε ένα πραγματικό περιστατικό από το οποίο να συνάγεται ο σκοπός μου, (υπερχειλής υποκειμενική υπόσταση του άρθρ. 110 παρ. 1 του μαλτέζικου νόμου, που συνίσταται στην επιδίωξή μου, άμεσος δόλος α' βαθμού), να πετύχω «την άδικη δίωξη ή καταδίκη» της Τράπεζας. Αντιθέτως, απόλυτος σκοπός μου ήταν η εξασφάλιση των δεδουλευμένων μου αποδοχών.

δ) δεν αναφέρεται, αν η σχετική καταγγελία μου έγινε ενώπιον της «Εκτελεστικής Αστυνομίας», όπως η επιτάσσει η διάταξη του άρθρ. 110 παρ. 2, ώστε να δύναται να στοιχειοθετηθεί η αντικειμενική υπόσταση του εν λόγω αδικήματος. Αντιθέτως, στο ίδιο το ένδικο ΕΕΣ οι αρχές της Μάλτας ομολογούν ότι τη σχετική μου αξίωση, η οποία σημειωτέον είναι πραγματική και εκκρεμεί η σχετική πολιτική δίκη στα αρμόδια δικαστήρια της Μάλτας, έγινε ενώπιον του «Τμήματος Βιομηχανικών και Εργασιακών Σχέσεων» και όχι ενώπιον της «Εκτελεστικής Αστυνομίας».

ε) δεν αναφέρεται, τέλος, αν πράγματι έχει ασκηθεί ποινική δίωξη σε βάρος μου για το εν λόγω αδίκημα, ώστε να δικαιολογείται η έκδοση ΕΕΣ γι' αυτό, αφού στα περιγραφόμενα στο ένδικο ΕΕΣ πραγματικά περιστατικά δεν συμπεριλαμβάνεται μεταξύ εκείνων για τα οποία φέρεται να έχει ασκηθεί ποινική δίωξη σε βάρος μου. Ειδικότερα αναφέρεται ότι: «Την ίδια ημέρα η κρατούμενη Μαρία Εφίμοβα οδηγήθηκε ενώπιον του ειρηνοδίκη υπηρεσίας Δρ. Τζ. Ντεμίκολι να αντιμετωπίσει κατηγορίες για υπεξαίρεση, λήψη χρημάτων ή περιουσιακών στοιχείων με ψευδή

14^ο φύλλο των υπ' αριθμ. 56/2018 πρακτικών και απόφασης του Συμβουλίου Εφετών Αθηνών (σε δημόσια συνεδρίαση).

προσχήματα, δόλιο κέρδος, και διακεκριμένη κλοπή», παραλειπόμενης ούτως της συγκεκριμένης κατηγορίας.

1.4.3. Τέλος, δεν πληρούται η υποχρέωση αναγραφής του πλαισίου της προβλεπόμενης ποινής, ώστε να είναι εφικτός ο έλεγχος της αρχής του διττού αξιοποίνου κατ' άρθρ. 10 παρ. 1 περ. α' εδ. α' Ν. 3251/2004. Ειδικότερα, όπως αναφέρθηκε ήδη ανωτέρω, σύμφωνα με το άρθρ. 110 παρ. 1 του Κεφαλαίου 9 των Νόμων της Μάλτας ορίζεται ότι:

«Οποιοσδήποτε με δόλιο τρόπο δώσει υπόσταση ή φαινομενική υπόσταση σε γεγονός ή περίπτωση προκειμένου αυτό το γεγονός ή αυτή η υπόσταση αργότερα να χρησιμεύσουν ως αποδεικτικά στοιχεία κατά άλλου προσώπου με σκοπό την άδικη δίωξη ή καταδίκη αυτού του προσώπου για οποιαδήποτε αξιόποινη πράξη, σε περίπτωση καταδίκης τιμωρείται με την ποινή που έχει καθοριστεί για ψευδή κατάθεση βάσει των προηγούμενων άρθρων αυτού του υποτίτλου, (επισήμανση δική μου)».

Εν προκειμένω, λοιπόν, τίθεται μια λευκή ποινική διάταξη, η οποία παραπέμπει ως προς την ποινική της κύρωση σε άλλη ποινική διάταξη και δη εκείνη της ψευδούς κατάθεσης, χωρίς ωστόσο να παρατίθεται και η συγκεκριμένη διάταξη, ώστε να ελεγχθεί το πλαίσιο ποινής, που προβλέπει και ούτως να είναι δυνατός ο έλεγχος της αρχής του διττού αξιοποίνου. Η δε παράθεση της παρ. 2 του άρθρ. 110 του μαλτέζικου νόμου δεν καλύπτει την έλλειψη αυτή, ενώ δεν δύνανται να υπαχθούν τα πραγματικά περιστατικά του ένδικου ΕΕΣ στο πραγματικό αυτού του κανόνα ήδη για τους λόγους, που αναφέρθηκαν ανωτέρω υπό 1.4.2.

Κατόπιν όλων των ανωτέρω παρατηρήσεων, καθίσταται σαφές και πέραν πάσης αμφιβολίας ότι δεν είναι δυνατή η εκτέλεση του ένδικου ΕΕΣ και ως προς την πράξη αυτή.

1.5. Παραβίαση της αρχής της αναλογικότητας

1.5.1. Η Έκθεση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής

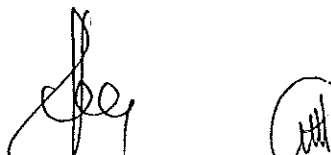
Σύμφωνα με την Έκθεση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής (Commission) για την εφαρμογή, από το 2007, της ΑπΠΛΕΕΣ, της 13^{ης} Ιουνίου 2002, και τις διαδικασίες παράδοσης μεταξύ των κρατών μελών, [Βρυξέλλες, 11.4.2011, COM (2011)]⁷, η εμπιστοσύνη στην εφαρμογή του ΕΕΣ υπονομεύθηκε από τη συστηματική έκδοση ΕΕΣ με σκοπό την παράδοση καταζητούμενων για αδικήματα συχνά ήσσονος σημασίας.

Στο συγκεκριμένο πλαίσιο, οι συζητήσεις που ξεκίνησαν στο πλαίσιο του Συμβουλίου με αφετηρία τα συμπεράσματα των αξιολογήσεων των κρατών μελών⁸ αποδεικνύουν ότι υπάρχει γενική συμφωνία μεταξύ αυτών ως προς το ότι είναι απαραίτητο να υπάρχει έλεγχος της αναλογικότητας για να αποφευχθεί το ενδεχόμενο να εκδίδονται ΕΕΣ για αδικήματα τα οποία, παρά το γεγονός ότι υπάγονται στο πεδίο εφαρμογής του άρθρου 2 παράγραφος 1 της ΑπΠΛΕΕΣ, (βλ. άρθρ. 10 παρ. 1 περ. α' εδ. α' Ν. 3251/2004), δεν είναι επαρκώς σοβαρά για να δικαιολογήσουν τα μέτρα και τη συνεργασία την οποία επιβάλλει η εκτέλεση ενός τέτοιου εντάλματος.

Πολλά ζητήματα πρέπει να ληφθούν υπόψη πριν από την έκδοση ενός ΕΕΣ, κυρίως η βαρύτητα του αδικήματος, η διάρκεια της ποινής, η ύπαρξη εναλλακτικής προσέγγισης

⁷ <http://eur-lex.europa.eu/legal-content/EL/TXT/PDF/?uri=CELEX:52011DC0175&from=en>

⁸ Συμβούλιο 8302/4/09 COPEN 68· 7361/10 COPEN 59· 8465/2/10 COPEN 95· 10630/1/10 Presses 161 σ. 33.

15^ο φύλλο των υπ' αριθμ. 56/2018 πρακτικών και απόφασης του Συμβουλίου Εφετών Αθηνών (σε δημόσια συνεδρίαση).

που θα ήταν λιγότερο επαχθής τόσο για τον καταζητούμενο όσο και για την αρχή εκτέλεσης και μια ανάλυση κόστους / οφέλους της εκτέλεσης του ΕΕΣ. Οι συνέπειες για την ελευθερία των καταζητούμενων είναι δυσανάλογες όταν τα ΕΕΣ εκδίδονται σε υποθέσεις για τις οποίες η (προσωρινή) κράτηση θα θεωρείτο κανονικά μη ενδεδειγμένη. Επιπλέον, ένας υπερβολικός αριθμός αιτήσεων αυτού του είδους μπορεί να αποδειχθεί δαπανηρός για τα κράτη μέλη εκτέλεσης.

Κατά την εφαρμογή των συστάσεων που περιλαμβάνονται στην τελική έκθεση για την τέταρτη σειρά αμοιβαίων αξιολογήσεων, το Συμβούλιο συμπεριέλαβε τροποποίηση του εγχειριδίου σχετικά με το ΕΕΣ όσον αφορά την αναλογικότητα⁹. Αυτή η έκθεση εγκρίθηκε από το Συμβούλιο τον Ιούνιο του 2010¹⁰. Το τροποποιηθέν εγχειρίδιο περιλαμβάνει τώρα όλους τους παράγοντες που πρέπει να αξιολογούνται όταν εκδίδεται ένα ΕΕΣ και τις πιθανές εναλλακτικές λύσεις που πρέπει να εξετάζονται πριν από την έκδοση αυτού του εντάλματος. Αν το τροποποιηθέν εγχειρίδιο τηρηθεί από τα κράτη μέλη, θα χρησιμεύσει ως συνεκτική βάση για την υλοποίηση ελέγχων αναλογικότητας. Η Επιτροπή υποστηρίζει αυτή την προσέγγιση και καλεί τα κράτη μέλη να λάβουν μέτρα για να εξασφαλίσουν ότι οι επαγγελματίες χρησιμοποιούν το τροποποιημένο εγχειρίδιο (σε συνδυασμό με τις ενδεχόμενες δικές τους κανονιστικές διατάξεις) ως έγγραφο αναφοράς για την εφαρμογή του κριτηρίου της αναλογικότητας.

⁹ Συμβούλιο 8436/2/10 COPEN σ. 3.

¹⁰ Συμβούλιο 10630/1/10 PRESSE 161

Η Επιτροπή είναι της άποψης ότι, λαμβάνοντας υπόψη τη γενική συμφωνία που επιτεύχθηκε στο πλαίσιο του Συμβουλίου σχετικά με τα προτερήματα του ελέγχου αναλογικότητας και την απώλεια εμπιστοσύνης απέναντι στο σύστημα του ΕΕΣ ελλείψει εφαρμογής ενός τέτοιου κριτηρίου, είναι ουσιαστικής σημασίας να εφαρμόζουν όλα τα κράτη μέλη έναν έλεγχο αναλογικότητας, ακόμη και στα δικαστήρια στα οποία η δίωξη είναι υποχρεωτική. Η απόφαση πλαίσιο του Συμβουλίου αποτελεί εργαλείο το οποίο μπορούν να χρησιμοποιούν τα κράτη μέλη όταν κρίνουν απαραίτητη την παρουσία ενός προσώπου στην επικράτειά τους για να ασκήσουν εναντίον του δίωξη ή να του επιβάλουν μέτρο στερητικό της ελευθερίας. Το εγχειρίδιο το οποίο εγκρίθηκε παρέχει κατευθυντήριες γραμμές για την ομοιόμορφη εφαρμογή αυτού του εργαλείου.

Ακριβώς μέσα σε αυτό το πλαίσιο διακριτικής ευχέρειας εξετάζονται και επιλύονται τα ζητήματα που αναφέρονται στο εγχειρίδιο (περιλαμβανομένης της εφαρμογής ενός ελέγχου αναλογικότητας). Για να εξασφαλιστεί η αμοιβαία εμπιστοσύνη που είναι αναγκαία για τη μακροχρόνια λειτουργία του ΕΕΣ, οι δικαστικές αρχές όλων των κρατών μελών οφείλουν να τηρούν τις συμφωνίες που συνάπτονται στο συγκεκριμένο πλαίσιο διακριτικής ευχέρειας.

1.5.2. Η νομολογία των ελληνικών Δικαστηρίων

«Τέλος, με το άρθρο 1 παρ. 2 εδάφ. α' του άνω νόμου ορίστηκε ότι η εφαρμογή των διατάξεων του νόμου δεν μπορεί να έχει ως αποτέλεσμα την προσβολή των θεμελιωδών δικαιωμάτων και αρχών, που διατυπώνονται στο ισχύον Σύνταγμα και στο άρθρο 6 της Συνθήκης της Ευρωπαϊκής Ένωσης, άρθρο το οποίο και ρητώς παραπέμπει στην

16^ο φύλλο των υπ' αριθμ. 56/2018 πρακτικών και απόφασης του Συμβουλίου Εφετών Αθηνών (σε δημόσια συνεδρίαση).

υποχρέωση εφαρμογής και των θεμελιωδών δικαιωμάτων του ανθρώπου, όπως αυτά κατοχυρώνονται από την Ευρωπαϊκή Σύμβαση για την Προάσπιση των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου (Ε.Σ.Δ.Α.), με το άρθρο 6 της οποίας ρυθμίζεται η αρχή της δίκαιης δίκης για κάθε κατηγορούμενο. Η ανωτέρω ρύθμιση, η οποία νομοτεχνικά θα μπορούσε και να παραληφθεί, αφού και το Σύνταγμα αλλά και οι ανωτέρω Διεθνείς Συμβάσεις της Ελλάδας, κατά το άρθρο 28 παρ. 1 του Συντάγματος, υπερισχύουν των κοινών νόμων, όπως και του νόμου 3251/2004 και, συνεπώς, εφαρμόζοντα και χωρίς την αναφορά αυτή στο άρθρο 1 παρ. 2 του νόμου, έγινε για να τονισθεί ότι κατά την εφαρμογή του νόμου πρέπει να γίνεται ουσιαστικός και όχι τυπικός έλεγχος των προϋποθέσεων εφαρμογής του από τα ελληνικά Δικαστήρια. Αυτό είναι και εύλογο γιατί με την εισαγωγή του Ευρωπαϊκού Εντάλματος Σύλληψης, που έγινε με τον ανωτέρω νόμο, έγιναν ταχύτερες και απλούστερες οι διαδικασίες παραδόσεως του εκζητουμένου μεταξύ των κρατών-μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, χωρίς να έχει προηγηθεί, όπως είναι λογικά αναγκαίο και η ενοποίηση των ουσιαστικών ποινικών διατάξεων στα κράτη-μέλη της Ένωσης, ενώ για πρώτη φορά επιτράπηκε και η υπό προϋποθέσεις παράδοση (έκδοση κατ'ουσίαν) ημεδαπού. Εξάλλου στο άρθρο 25 παρ. 1 του Συντάγματος, όπως αυτό ισχύει μετά την αναθεώρησή του με το από 6/17-4-2001 Ψήφισμα της Ζ' Αναθεωρητικής Βουλής, ορίζεται ότι «οι κάθε είδους περιορισμοί που μπορούν κατά το Σύνταγμα να επιβληθούν στα δικαιώματα του ανθρώπου ως ατόμου και ως μέλους του κοινωνικού συνόλου πρέπει να προβλέπονται είτε απευθείας από το Σύνταγμα είτε από τον νόμο, εφόσον υπάρχει επιφύλαξη υπέρ αυτού και να σέβονται την αρχή

της αναλογικότητας». Με τη νέα αυτή διάταξη ο αναθεωρητικός νομοθέτης επέλεξε να κατοχυρώσει ρητά, από το όλο σύστημα των εγγυήσεων για τα επιτρεπτά όρια των επιβαλλόμενων στα ατομικά δικαιώματα νομοθετικών περιορισμών, την εγγύηση εκείνη που είναι γνωστή ως αρχή της αναλογικότητας. Απέκτησε έτσι ρητή συνταγματική υφή η αρχή αυτή, η οποία, ωστόσο, και προηγουμένως αναγνωριζόταν ως αρχή συνταγματικής ισχύος, που απορρέει από την ίδια την έννοια του κράτους δικαίου, αλλά και από την ουσία των θεμελιωδών ατομικών δικαιωμάτων, τα οποία, ως έκφραση της γενικότερης ελευθερίας του ατόμου, δεν πρέπει να περιορίζονται από την κρατική εξουσία περισσότερο από όσο είναι αναγκαίο για την προστασία των δημόσιων συμφερόντων. Η αρχή αυτή, υπό την έννοια του τηρητέου μέτρου της εύλογης αντιστάθμισης προσφοράς και οφέλους, που αποτελεί, όπως προαναφέρθηκε, κανόνα συνταγματικής βαθμίδας, επενεργεί σε κάθε είδους κρατική δραστηριότητα, αφού η έκταση της αρχής αυτής δεν περιορίζεται μόνο σε ορισμένες περιοχές του δικαίου, αλλά, όπως προαναφέρθηκε, και πριν από τη ρητή συνταγματική της κατοχύρωση, διέτρεχε το σύνολο της έννομης τάξης και, συνεπώς, πρέπει να λαμβάνεται υπόψη κατά την ερμηνεία και εφαρμογή οποιουδήποτε κανόνα δικαίου από τα Δικαστήρια, τα οποία πρέπει να προστρέχουν στο κρίσιμο για την όλη έννομη τάξη περιεχόμενο της αρχής αυτής, η οποία απορρέει από την αρχή της ισότητας και την αρχή του κράτους δικαίου. Από τα παραπάνω συνάγεται ως γενική αρχή ότι η έννομη συνέπεια, που είτε προβλέπεται από κανόνα δικαίου κατώτερης τυπικής ισχύος από εκείνον του Συντάγματος είτε απαγγέλλεται από δικαστικό ή διοικητικό όργανο πρέπει να τελεί σε σχέση ανεκτής αναλογίας προς το

17^ο φύλλο των υπ' αριθμ. 56/2018 πρακτικών και απόφασης του Συμβουλίου Εφετών Αθηνών (σε δημόσια συνεδρίαση).

αντίστοιχο πραγματικό [βλ. Πολ: Ολ. Α.Π. 9/2015 - Α.Π. (Ποιν.) 637/2015, αμφότερες δημοσιευμένες στην Τράπεζα, Νομικών Πληροφοριών ΝΟΜΟΣ]», βλ. 1/2016 ΣυμβΕφΑθ (ΝΟΜΟΣ), αλλά και τις συναφείς 2-3-4-5/2016 ΣυμβΕφΑθ (ΝΟΜΟΣ).

1.5.3. Στην προκείμενη περίπτωση, με το ένδικο ΕΕΣ παραβιάζεται κατάφωρα η θεμελιώδης συνταγματική αρχή της αναλογικότητας για τους εξής λόγους:

1) Και αληθή υποτιθέμενα τα πραγματικά περιστατικά, τα οποία περιγράφονται στο ένδικο ΕΕΣ, τα αποδιδόμενα σε βάρος μου ποινικά αδικήματα επισύρουν στερητική της ελευθερίας ποινή τριάντα δύο (32) ετών και έξι (6) μηνών, σύμφωνα με τα οριζόμενα στο ίδιο το ΕΕΣ. Η επικρεμάμενη αυτή ποινή είναι εξόχως εξοντωτική και προσβάλλει κατάφωρα το δικαίωμά μου στην ελευθερία και την αρχή της αναλογικότητας ως προς το αναγκαίο και ανάλογο μέτρο που πρέπει να υφίσταται μεταξύ της υποτιθέμενης αξιόποινης συμπεριφοράς μου και της επιβληθησόμενης σε βάρος μου ποινής.

Ειδικότερα, τα πραγματικά περιστατικά που αναφέρονται στο ένδικο ΕΕΣ, που συνθέτουν τις κύριες κατηγορίες σε βάρος μου, ήτοι 1) υπεξαίρεση, 2) λήψη χρημάτων ή περιουσιακών στοιχείων με ψευδή προσχήματα, 3) έτερες περιπτώσεις απάτης και 4) διακεκριμένη κλοπή λόγω προσώπου ή λόγω ποσού, είναι τα εξής:

«Η [] δήλωσε επίσης ότι είχαν ανακαλύψει ότι η [] έκανε κρατήσεις για διάφορες πτήσεις για την ίδια και την οικογένειά της στην [] με τιμολόγια πληρωτέα από την [] χωρίς τη

συγκατάθεση των διευθυντών. Το συνολικό ποσό αυτών των αγορασμένων από τη [] εισιτηρίων ανερχόταν σε 5.459,00 ευρώ και συμπεριελάμβανε και διαμονή σε ξενοδοχεία και επίσης παροχή υπηρεσιών στα δωμάτια».

1^η Παρατήρηση

Τα ανωτέρω πραγματικά περιστατικά φέρεται να πληρούν ταυτόχρονα την ειδική υπόσταση τεσσάρων (4) αδικημάτων, ενώ η φερόμενη ως ζημία της Τράπεζας ανέρχεται στο ευτελούς αξίας - για τα δεδομένα του εν λόγω χρηματοπιστωτικού ιδρύματος - ποσό των 5.459 ευρώ, πράγμα απολύτως αντίθετο με την αρχή της αναλογικότητας, αν αναλογιστεί κανείς ότι δύναται να μου επιβληθεί - για την δήθεν τελεσθείσα από εμένα πράξη αυτή - η στερητική της ελευθερίας ποινή των 32 ετών και 6 μηνών.

2^η Παρατήρηση

Υποτιθέσθω ότι τα εν λόγω πραγματικά περιστατικά λάμβαναν χώρα στην Ελλάδα, τότε, θα ήμουν ενδεχομένως ποινικά υπεύθυνη μόνο για μια υπεξαίρεση ευτελούς αξίας, που επισύρει ποινή φυλάκισης μέχρι δύο ετών. Παράλληλα δε θα υφίστατο και η δυνατότητα του άρθρ. 384 ΠΚ περί εντελούς ικανοποίησης του παθόντος, με αποτέλεσμα σε μια τέτοια περίπτωση να εξαλειφόταν πλήρως το αξιόποινο σε βάρος μου, ή να μην εκκινούσε η ποινική δίωξη σε βάρος μου και να ετίθετο η υπόθεση στο αρχείο ή να συνιστούσε προσωπικό λόγο απαλλαγής μου από την ποινή, ανάλογα με το δικονομικό στάδιο κατά το οποίο θα ικανοποιούσα πλήρως τον παθόντα. Αντιθέτως, στη Μάλτα θα αντιμετώπισω κατηγορίες, οι οποίες επισύρουν, όπως προεκτέθηκε, ποινές έως και 32 ετών και 6 μηνών.

18^ο φύλλο των υπ' αριθμ. 56/2018 πρακτικών και απόφασης του Συμβουλίου Εφετών Αθηνών (σε δημόσια συνεδρίαση).

3^η Παρατήρηση

α) Στο ελληνικό ποινικό δίκαιο, κλοπή και απάτη τελούν σε σχέση αμοιβαίου αποκλεισμού και δεν είναι δυνατή η κατ' ιδέα συρροή μεταξύ τους, αφού όταν τίθεται η μία κατά λογική αναγκαιότητα αίρεται η άλλη. Δυνατή είναι μόνο η αληθής πραγματική συρροή μεταξύ των δύο αδικημάτων¹¹. Στην προκειμένη, ωστόσο, περίπτωση, έχουμε μια μονάδα υλικού αντικειμένου, ήτοι το ποσό των 5.459 ευρώ ως προϊόν εξαπάτησης (;) ή ως προϊόν κλοπής (;). Το βέβαιο είναι ότι δεν μπορεί να συντρέχουν και τα δύο, αφού η περιγραφόμενη πράξη είναι αποκλειστικά μία, και ως εκ τούτου δεν μπορεί να γίνει λόγος για πραγματική συρροή.

β) Κατά την κρατούσα αρεοπαγιτική νομολογία, μεταξύ απάτης και υπεξαίρεσης υφίσταται πάντοτε φαινομένη πραγματική συρροή. Κατά την άποψη αυτή υπεξαίρεση πράγματος που αποκτήθηκε με απάτη συνιστά συντιμωρητή ύστερη πράξη και απορροφάται από την απάτη¹². Μοναδική περίπτωση αληθούς πραγματικής συρροής μεταξύ των υπάρχει, εφόσον στρέφονται κατά διαφορετικού υλικού αντικειμένου, αφού το καθένα από τα εγκλήματα αυτά απαρτίζεται από διαφορετικά συστατικά στοιχεία, γεγονός όμως που δεν συντρέχει στην εδώ εξεταζόμενη περίπτωση, αφού το υλικό αντικείμενο είναι ένα, ήτοι το ποσό των 5.459 ευρώ. Σε κάθε περίπτωση, δεν είναι δικαιοπολιτικά ορθή η διπλή απαξιολόγηση μιας συμπεριφοράς, και αληθούς υποτιθέμενης, υπό το πρίσμα της αρχής της

¹¹ Βλ. *Μυλωνόπουλο Χ.*, ό.α., σ. 82.

¹² Βλ. και τις σχετικές αναπτύξεις σε *Μυλωνόπουλο Χ.*, ό.π., σ. 200-201.

αναλογικότητας. Ούτως στη Μάλτα δεν υφίστανται οι προκείμενοι κανόνες περί συρροής και είναι δυνατό να απαξιολογηθεί η υποτιθέμενη αξιόποινη συμπεριφορά μου εις τριπλούν, με την επιβολή τριών αυτοτελών ποινών για τρία διαφορετικά αδικήματα (κλοπή, υπεξαίρεση και απάτη) για την ίδια συμπεριφορά, που στρέφεται κατά του ίδιου υλικού αντικειμένου, γεγονός το οποίο δεν αντέχει καμίας λογικής στο πλαίσιο ενός κράτους δικαίου και μιας ευνομούμενης Πολιτείας.

γ) Μεταξύ, τέλος, κλοπής και υπεξαίρεσης υφίσταται φαινομένη πραγματική συρροή, που συνιστά επίσης συντιμωρητή ύστερη πράξη, που δεν δύναται να απαξιολογηθεί διπλά. Στην προκείμενη δε περίπτωση, δεν μπορεί να γίνει λόγος για πραγματική συρροή, αφού όπως ήδη έχει επισημανθεί η περιγραφόμενη πράξη είναι μία, όπως μία είναι και η μονάδα του υλικού αντικειμένου. Κατ' ιδέα συρροή κλοπής και υπεξαίρεσεως δεν δύναται να νοηθεί.

4^η Παρατήρηση

Σε όλες τις ανωτέρω περιπτώσεις, είτε θεωρηθεί η φερόμενη πράξη μου ως απάτη, είτε ως κλοπή είτε ως υπεξαίρεση, στο ελληνικό ποινικό δίκαιο θα ήταν δυνατή η απαλλαγή μου από κάθε ποινή δυνάμει του άρθρ. 384 ΠΚ περί ικανοποίησης του παθόντος. Δεν γνωρίζω, ωστόσο, αν αντίστοιχη διάταξη προβλέπεται στο Νόμο της Μάλτας, ώστε γι' αυτή την ήσσονος σημασία πράξη να παρέχεται ένας εναλλακτικός τρόπος αντιμετώπισης επί τη βάση της αρχής της αναλογικότητας, που πρέπει να τηρείται στις ποινικές διαδικασίες από τα κράτη μέλη. Αντιθέτως, αντιμετωπίζω την απολύτως δυσανάλογη επιβολή ποινής, που μπορεί να φτάσει μέχρι και τα 32 έτη και 6 μήνες, ενώ στην Ελλάδα

19^ο φύλλο των υπ' αριθμ. 56/2018 πρακτικών και απόφασης του Συμβουλίου Εφετών Αθηνών (σε δημόσια συνεδρίαση).

κατά τα ανωτέρω για την ίδια συμπεριφορά θα μού επιβαλλόταν μια μικρή ποινή ενδεχομένως με αναστολή ή εξαγοράσιμη ή και καμία ποινή επί τη βάση του άρθρ. 384 ΠΚ.

II) Αξίζει, τέλος, να επισημανθεί, έστω και εκ περισσού, ότι στο άρθρ. 2 της Σύμβασης PIF, το οποίο αναφέρεται στις κυρώσεις, γίνονται διακρίσεις που υπηρετούν τόσο την αρχή της χρήσης του ποινικού δικαίου ως ultima ratio (: με την αναγνώριση της δυνατότητας στα κράτη μέλη να αφήσουν εκτός αξιοποίησης κοινοτικές απάτες ευτελούς αξίας), όσο και την αρχή της αναλογικότητας (: μέσω του αιτήματος για την πρόβλεψη στερητικών της ελευθερίας ποινών μόνο για τις περιπτώσεις βαριάς απάτης . Στο πλαίσιο αυτό, ο Έλληνας νομοθέτης με το άρθρο πέμπτο του Ν. 2803/2000 αξιολογεί ως περιπτώσεις απάτης ευτελούς αξίας κατά των οικονομικών συμφερόντων της Ένωσης, εκείνες οι οποίες επιφέρουν βλάβη μικρότερη των 2.000.000 δρχ. (=6.000 ευρώ κατ' άρθρ. 5 παρ. 5 Ν. 2943/2001), επισύροντας ποινή φυλάκισης στον υπαίτιο της πράξεως μέχρι ενός έτους.

Ακόμη και σε αυτή την περίπτωση, αν ήθελε υποτεθεί ότι το ένδικο ΕΕΣ, εμπεριέχει μια συγκεκριμένη κατηγορία περί απάτης κατά των οικονομικών συμφερόντων της Ένωσης, ισχύουν όσα αναπτύχθηκαν ανωτέρω σχετικά με την παραβίαση της αρχής της αναλογικότητας, αφού μια απάτη κατά της Ένωσης τελεσθείσα στην Ελλάδα, που επέφερε ζημία της τάξεως των 5.549 ευρώ θα χαρακτηριζόταν ως απάτη ευτελούς αξίας και θα επέσυρε ποινή φυλακίσεως μέχρι ενός έτους με αναστολή.

Συμπερασματικά, από όλα τα ανωτέρω καθίσταται σαφές ότι τυχόν εκτέλεση του ένδικου ΕΕΣ και παράδοσή μου στις Αρχές της Μάλτας θα αποτελούσε ευθεία παραβίαση της αρχής της αναλογικότητας. Συνεπώς, το ένδικο ΕΕΣ δεν δύναται να εκτελεστεί και για τον επιπρόσθετο αυτό λόγο.

2. Επί του από 10.11.2017 ΕΕΣ

2.1. Το αδίκημα της «υποβολής ψευδούς αναφοράς», υπ' αριθμ. (1), ("OFFENCE 1")

Το εν λόγω αδίκημα δεν συμπεριλαμβάνεται μεταξύ εκείνων του άρθρ. 10 παρ. 2 Ν. 3251/2004, πράγμα το οποίο σημαίνει ότι θα πρέπει να γίνει έλεγχος της αρχής του διττού αξιοποιήνου κατ' άρθρ. 10 παρ. 1 περ. α' εδ. α' Ν. 3251/2004.

Εν προκειμένω, στο πεδίο ε' του ειδικού εντύπου παρατίθεται το κείμενο του μαλτέζικου νόμου σχετικά με το εν λόγω αδίκημα, το οποίο προβλέπεται στο άρθρ. 101 ΠΚ του Κεφαλαίου 9 της μαλτέζικης νομοθεσίας ως εξής:

«Όποιος με σκοπό να βλάψει οποιοδήποτε πρόσωπο, καταγγείλει το πρόσωπο αυτό ενώπιον αρμόδιας αρχής για αξιόποινη πράξη σχετικά με την οποία γνωρίζει την αθωότητα του προσώπου αυτού, για το γεγονός αυτό καθ' αυτό ότι έχει υποβάλει την καταγγελία, τιμωρείται, σε περίπτωση καταδίκης,

(α) με στερητική της ελευθερίας ποινή διάρκειας δεκατριών ως δεκαοχτώ μηνών αν η ψευδής καταγγελία αφορά έγκλημα που τιμωρείται με ποινή που να υπερβαίνει στερητική της ελευθερίας ποινή διάρκειας δύο ετών

(β) με στερητική της ελευθερίας ποινή διάρκειας έξι έως εννέα μηνών αν η ψευδής καταγγελία αφορά έγκλημα που

20^ο φύλλο των υπ' αριθμ. 56/2018 πρακτικών και απόφασης του Συμβουλίου Εφετών Αθηνών (σε δημόσια συνεδρίαση).

τιμωρείται με ποινή που να μην υπερβαίνει στερητική της ελευθερίας ποινή διάρκειας δύο ετών, αλλά όχι με επιβαλλόμενη για απλή παράβαση ποινή

(γ) με στερητική της ελευθερίας ποινή διάρκειας τριών ημερών έως τριών μηνών αν η ψευδής καταγγελία αφορά οποιαδήποτε άλλη αξιόποινη πράξη».

Από τη διατύπωση της ανωτέρω διάταξης καθίσταται σαφές ότι το πλαίσιο ποινής του αδικήματος της «υποβολής ψευδούς αναφοράς» διαφέρει ανάλογα με το πλαίσιο ποινής του αδικήματος για το οποίο έγινε αυτή η ψευδής αναφορά. Στην προκείμενη περίπτωση, όμως, δεν παρατίθεται η διάταξη επί τη βάσει της οποίας υπεβλήθη η δήθεν ψευδής καταγγελία μου, ώστε συγκρίνοντας το πλαίσιο ποινής που επισύρει, να είναι δυνατή και η υπαγωγή της δικής μου ποινικά ελεγκτέας συμπεριφοράς στην (α), (β) ή (γ) περίπτωση του άρθρ. 101 ΠΚ της Μάλτας αντίστοιχα. Ούτως καθίσταται ανέφικτος ο έλεγχος της αρχής του διττού αξιοποίνου κατ' άρθρ. 10 παρ. 1 περ. α' εδ. α' Ν. 3251/2004 και το ένδικο ΕΕΣ δεν δύναται να εκτελεστεί ως προς την πράξη αυτή.

Ωστόσο, στο πεδίο γ' του ειδικού εντύπου οι αρχές της Μάλτας επισημαίνουν ως υπ' αριθμ. (2) στοιχείο ότι το ανώτατο όριο ποινής σε σχέση με την αξιόποινη πράξη της «ψευδούς κατηγορίας σε βάρος άλλου προσώπου ενώπιον αρμόδιας αρχής» είναι 9 μήνες, πράγμα το οποίο σημαίνει ότι υπαγάγουν οι ίδιοι τη συμπεριφορά μου στην περίπτωση (β) του άρθρ. 101 ΠΚ της Μάλτας και ως εκ τούτου δεν πληρούται η προϋπόθεση «η αξιόποινη πράξη, για την οποία έχει εκδοθεί το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης, να τιμωρείται σύμφωνα με το δίκαιο του κράτους έκδοσης του

εντάλματος με στερητική της ελευθερίας ποινή ή με στερητικό της ελευθερίας μέτρο ασφαλείας, το ανώτατο όριο των οποίων είναι τουλάχιστον δώδεκα μηνών», αφού το ανώτατο όριο που προβλέπεται στην μαλτέζικη ποινική διάταξη για την πράξη αυτή είναι μόλις εννέα (9) μήνες, σύμφωνα με τις ίδιες τις Αρχές της Μάλτας.

Ως εκ των ανωτέρω, το ένδικο ΕΕΣ δεν δύναται να εκτελεστεί ως προς την πράξη αυτή.

2.2. Το αδίκημα της «κατασκευής ψευδών στοιχείων», «ΑΞΙΟΠΟΙΝΗ ΠΡΑΞΗ 2», (“OFFENCE 2”)

Όσον αφορά, τώρα, το αδίκημα της «κατασκευής ψευδών τεκμηρίων», θα πρέπει και σε αυτήν την περίπτωση να γίνει έλεγχος της αρχής του διττού αξιοποίνου, αφού και αυτή η αξιόποινη πράξη δεν συγκαταλέγεται σε εκείνες του καταλόγου του άρθρ. 10 παρ. 2 Ν. 3251/2004.

Σύμφωνα, λοιπόν, με τη διάταξη του άρθρ. 110 παρ. 1 και 2 του Κεφαλαίου 9 των Νόμων της Μάλτας, «(1) Οποιοσδήποτε με δόλιο τρόπο δώσει υπόσταση ή φαινομενική υπόσταση σε γεγονός ή περίσταση προκειμένου αυτό το γεγονός ή αυτή η υπόσταση αργότερα να χρησιμεύσουν ως αποδεικτικά στοιχεία κατά άλλου προσώπου με σκοπό την άδικη δίωξη ή καταδίκη αυτού του προσώπου για οποιαδήποτε αξιόποινη πράξη, (επισήμανση δική μου), σε περίπτωση καταδίκης τιμωρείται με την ποινή που έχει καθοριστεί για ψευδή κατάθεση βάσει των προηγούμενων άρθρων αυτού του υποτίτλου».

«(2) Όποιος παρουσιάζει ενώπιον της Εκτελεστικής Αστυνομίας πληροφορίες σχετικές με αξιόποινη πράξη, γνωρίζοντας ότι τέτοια πράξη δεν έχει τελεστεί, ή με ψευδή

21^ο φύλλο των υπ' αριθμ. 56/2018 πρακτικών και απόφασης του Συμβουλίου Εφετών Αθηνών (σε δημόσια συνεδρίαση).

τρόπο κατασκευάσει τα ίχνη αξιόποινης πράξης κατά τέτοιο τρόπο ώστε να ενδέχεται να κινηθεί ποινική διαδικασία για τη διακρίβωσή της, σε περίπτωση καταδίκης, τιμωρείται με περιοριστική της ελευθερίας ποινή διάρκειας έως ενός έτους»

2.2.α. Εν προκειμένω, όσον αφορά στην παρ. 1 του άρθρ. 110 ΠΚ της Μάλτας, διαπιστώνει κανείς ότι τίθεται μια λευκή ποινική διάταξη, η οποία παραπέμπει ως προς την ποινική της κύρωση σε άλλη ποινική διάταξη και δη εκείνη της ψευδούς κατάθεσης, χωρίς ωστόσο να παρατίθεται και η συγκεκριμένη διάταξη, ώστε να ελεγχθεί το πλαίσιο ποινής, που προβλέπει. Ως εκ τούτου, δεν πληρούται η υποχρέωση αναγραφής του πλαισίου της προβλεπόμενης ποινής, ώστε να είναι εφικτός ο έλεγχος της αρχής του διττού αξιοποιού κατ' άρθρ. 10 παρ. 1 περ. α' εδ. α' Ν. 3251/2004.

2.2.β. Όσον αφορά, τώρα, στην παρ. 2 του άρθρ. 110 ΠΚ της Μάλτας δεν πληρούται η υποχρέωση του άρθρ. 2 παρ. 1 περ. ε' Ν. 3251/2004 περί της υποχρέωσης «περιγραφής των περιστάσεων» τέλεσης των εγκλημάτων για τα οποία ζητείται η εκτέλεση του ΕΕΣ. Ειδικότερα:

α) δεν αναφέρεται, αν η καταγγελία μου περί κακής μεταχείρισης επισύρει οποιαδήποτε ποινική ευθύνη των καταγγελλόμενων αστυνομικών οργάνων για την εν λόγω συμπεριφορά τους, ώστε να δύναται να στοιχειοθετηθεί το ανωτέρω αδίκημα του άρθρ. 110 παρ. 2 του Κεφαλαίου 9 των Νόμων της Μάλτας. Αντιθέτως, από τα περιγραφόμενα στο ένδικο ΕΕΣ πραγματικά περιστατικά, προκύπτει ότι μόνο πειθαρχική διαδικασία κινήθηκε, ήτοι μόνο εσωτερική έρευνα διενεργήθηκε εντός της Αστυνομίας, ώστε να διαπιστωθεί

πειθαρχική και όχι ποινική παράβαση από τα καταγγελλόμενα πρόσωπα σε βάρος μου.

β) δεν αναφέρεται ούτε ένα πραγματικό περιστατικό από το οποίο να συνάγεται η γνώση μου, (υπερχειλής υποκειμενική υπόσταση του άρθρ. 110 παρ. 2 του μαλτέζικου νόμου, άμεσος δόλος β' βαθμού), ότι «τέτοια πράξη δεν έχει τελεστεί». Αντιθέτως, εγώ θεωρούσα και ακόμη θεωρώ ότι υπέστην κακομεταχείριση από τα αστυνομικά όργανα που είχαν αναλάβει να με ανακρίνουν κατά την κράτησή μου στη Διεύθυνση Αστυνομίας στη Φλοριάνα.

Ως εκ τούτου, δεν δύναται να εκτελεστεί το ένδικο ΕΕΣ ούτε ως προς την πράξη αυτή.

2.3. Το αδίκημα της «καταστροφής ή προσβολής της υπόληψης κάποιου προσώπου», «ΑΞΙΟΠΟΙΝΗ ΠΡΑΞΗ 3», (“OFFENCE 3”)

Όσον αφορά, τώρα, το αδίκημα της «καταστροφής ή προσβολής της υπόληψης κάποιου προσώπου», θα πρέπει και σε αυτήν την περίπτωση να γίνει έλεγχος της αρχής του διττού αξιοποίνου, αφού και αυτή η αξιόποινη πράξη δεν συγκαταλέγεται σε εκείνες του καταλόγου του άρθρ. 10 παρ. 2 Ν. 3251/2004.

Σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρ. 252 παρ. 1 – 4 του Κεφαλαίου 9 της μαλτέζικης νομοθεσίας:

«(1) Οποιοσδήποτε, με σκοπό να καταστρέψει ή να προσβάλει την υπόληψη κάποιου προσώπου προσβάλλοντάς το με λόγια, χειρονομίες ή οποιοδήποτε έγγραφο ή εικονογραφημένο υλικό ή άλλον τρόπο, σε περίπτωση καταδίκης τιμωρείται με στερητική της ελευθερίας ποινή έως τριών μηνών ή με πρόστιμο.

92^ο φύλλο των υπ' αριθμ. 56/2018 πρακτικών και απόφασης του Συμβουλίου Εφετών Αθηνών (σε δημόσια συνεδρίαση).

(2) Στις περιπτώσεις όπου η δυσφήμιση συνίσταται σε ασαφείς εκφράσεις ή αόριστες κατηγορίες ή σε λόγια ή πράξεις που είναι απλώς αναξιοπρεπείς, ο παραβάτης τιμωρείται με ποινή όπως έχει καθοριστεί για απλές παραβάσεις.

(3) Στις περιπτώσεις όπου η δυσφήμιση διατυπωθεί με έγγραφα μέσα, εικόνες ή σχέδια, κοινολογηθεί ή παρουσιαστεί στο κοινό, ο παραβάτης τιμωρείται με στερητική της ελευθερίας ποινή διάρκειας έως ενός έτους.

(4) Στις περιπτώσεις όπου η δυσφήμιση αφορά ανιόντα και η αξιόποινη πράξη τιμωρείται με στερητική της ελευθερίας ποινή, επιβάλλεται επίσης πρόστιμο στον παραβάτη»

Από τη διατύπωση της ανωτέρω διάταξης καθίσταται σαφές ότι το πλαίσιο ποινής του αδικήματος της «καταστροφής ή προσβολής της υπόληψης κάποιου προσώπου» διαφέρει ανάλογα με τις περιστάσεις υπό τις οποίες τελέστηκε. Στην προκειμένη περίπτωση, πληρούται η αρχή του διττού αξιοποίνου μόνο αν μπορούσε να υπαχθεί η συμπεριφορά μου στην περίπτωση της παρ. 3 του άρθρ. 252 ΠΚ της Μάλτας. Κι αυτό διότι μόνο στην περίπτωση αυτή πληρούται το ανώτατο όριο των 12 μηνών, που προβλέπεται στο άρθρ. 10 παρ. 1 περ. α' εδ. α' Ν. 3251/2004. Ωστόσο, η φερόμενη ως αξιόποινη συμπεριφορά μου, όπως προκύπτει από τα πραγματικά περιστατικά που περιγράφονται στο ένδικο ΕΕΣ, αλλά και ομολογείται από τις ίδιες της Αρχές της Μάλτας, υπάγεται στην παρ. 1 του άρθρ. 252 ΠΚ της Μάλτας. Ειδικότερα:

2.3.α. Στο πεδίο ε' του ειδικού εντύπου της ΑπΠΛΕΕΣ, όπου και παρατίθενται τα πραγματικά περιστατικά της επίδικης υπόθεσης αναφέρεται χαρακτηριστικά ότι «Σε

επιστολή της 11^{ης} Αυγούστου 2016 που στάλθηκε σε διάφορους φορείς και αρχές, συμπεριλαμβανομένου ενός αντιγράφου προς τον Επίτροπο της Αστυνομίας, η Μαρία Εφίμοβα ισχυριζόταν ότι είχε τύχει κακής μεταχείρισης και κακοποίησης κατά την κράτησή της στη Διεύθυνση Αστυνομίας στη Φλοριάνα». Όπως παρατίθενται τα ανωτέρω πραγματικά περιστατικά η δήθεν προσβολή της υπόληψης των αστυνομικών οργάνων έχει γίνει με έγγραφο, «επιστολή» (παρ. 1 άρθρ. 252 ΠΚ της Μάλτας) και δεν έχει κοινολογηθεί στο «κοινό», όπως ορίζεται στην παρ. 3 του άρθρ. 252 ΠΚ της Μάλτας, ώστε να συντρέχει η περίπτωση αυτή. Αντίθετα, κοινοποιήθηκε μόνο στις αρμόδιες δικαστικές και αστυνομικές αρχές και όχι προς το ευρύ κοινό, γεγονός το οποίο καταδεικνύει ότι «σκοπός» μου ήταν η προάσπιση των θεμελιωδών μου δικαιωμάτων κι όχι η τρώση τις τιμές και της υπόληψης των αστυνομικών οργάνων, τα οποία με κακομεταχειρίστηκαν. Η έννοια του «κοινού», “public” στο αγγλικό κείμενο του ένδικου ΕΕΣ, είναι ευρύτερη από την έννοια του «τρίτου» στη (συκοφαντική) δυσφήμιση του άρθρ. 362-3 του ελληνικού ΠΚ και προϋποθέτει την δημοσιοποίηση ψευδών ισχυρισμών στο ευρύ κοινό κι όχι σε αρμόδιες αρχές προς διασφάλιση των δικαιωμάτων του καταγγέλλοντος.

2.3.β. Περαιτέρω, βέβαια, στο πεδίο γ' του ειδικού εντύπου οι αρχές της Μάλτας επισημαίνουν ως υπ' αριθμ. (3) στοιχείο ότι το ανώτατο όριο ποινής σε σχέση με την αξιόποινη πράξη της «καταστροφής ή προσβολής της υπόληψης κάποιου προσώπου» είναι 3 μήνες, πράγμα το οποίο σημαίνει ότι υπαγάγουν οι ίδιοι τη συμπεριφορά μου στην παρ. 1 του άρθρ. 252 ΠΚ της Μάλτας και ως εκ τούτου δεν πληρούται η προϋπόθεση «η αξιόποινη πράξη, για την οποία έχει εκδοθεί το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης, να

23^ο φύλλο των υπ' αριθμ. 56/2018 πρακτικών και απόφασης του Συμβουλίου Εφετών Αθηνών (σε δημόσια συνεδρίαση).

.....
τιμωρείται σύμφωνα με το δίκαιο του κράτους έκδοσης του εντάλματος με στερητική της ελευθερίας ποινή ή με στερητικό της ελευθερίας μέτρο ασφαλείας, το ανώτατο όριο των οποίων είναι τουλάχιστον δώδεκα μηνών», αφού το ανώτατο όριο που προβλέπεται στην μαλτέζικη ποινική διάταξη για την πράξη αυτή είναι μόλις τρεις (3) μήνες, σύμφωνα με τις ίδιες τις Αρχές της Μάλτας.

2.3.γ. Τέλος, θα πρέπει να επισημάνω ότι ο ένας εκ των δύο επιθεωρητών τους οποίους κατήγγειλα για τη συμπεριφορά τους σε βάρος μου, και συγκεκριμένα ο Αστυνομός Τζόναταν Φέρις, έχει ανακαλέσει την αναφορά του σε βάρος μου, γεγονός το οποίο στο ελληνικό ποινικό δίκαιο θα συνιστούσε ανάκληση της εγκλήσεως και θα οδηγούσε στην οριστική παύση της ποινικής δίωξης σε βάρος μου για το αδίκημα της (συκοφαντικής) δυσφήμισης, (βλ. και 854/2012 ΑΠ, δημοσιευμένη σε ΝΟΜΟΣ).

Από όλα τα ανωτέρω συνάγεται ότι δεν πληρούται η προϋπόθεση της αρχής του διττού αξιοποιίνου κατ' άρθρ. 10 παρ. 1 περ. α' εδ. α' Ν. 3251/2004 και το ένδικο ΕΕΣ δεν δύναται να εκτελεστεί και ως προς την πράξη αυτή.

3. Η παραβίαση των θεμελιωδών δικαιωμάτων του καταζητούμενου προσώπου ως πρόσθετος γενικός λόγος άρνησης εκτέλεσης του ΕΕΣ

Ένα από τα εντονότερα σημεία κριτικής της ΑπΠλΕΕΣ για το ΕΕΣ, αποτελεί η έλλειψη σαφούς και μονοσήμαντης ρύθμισης, που να χαρακτηρίζει το γενικό όρο της τήρησης των θεμελιωδών δικαιωμάτων του καταζητούμενου προσώπου ρητώς ως λόγο άρνησης εκτέλεσης του ΕΕΣ. Αντ' αυτού στο

Άρθρο 1 παρ. 3 αυτής ορίζεται ότι: «*Η παρούσα απόφαση-πλαίσιο δεν μπορεί να έχει ως αποτέλεσμα την τροποποίηση της υποχρέωσης σεβασμού των θεμελιωδών δικαιωμάτων και των θεμελιωδών νομικών αρχών, όπως διατυπώνονται στο άρθρο 6 της συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση*». Άλλωστε, οι παρ. 1 και 2 του άρθρου 6 της ΣυνθΕΕ έχουν ως εξής: «*1. Η Ένωση σέβεται την εθνική ταυτότητα των κρατών μελών της, των οποίων τα κυβερνητικά συστήματα βασίζονται στις δημοκρατικές αρχές. 2. Η Ένωση σέβεται τα θεμελιώδη δικαιώματα, όπως κατοχυρώνονται με την Ευρωπαϊκή Σύμβαση για την Προστασία των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και των Θεμελιωδών Ελευθεριών, που υπογράφηκε στη Ρώμη στις 4 Νοεμβρίου 1950, και όπως προκύπτουν από τις κοινές συνταγματικές παραδόσεις των κρατών μελών, ως γενικές αρχές του κοινοτικού δικαίου*».

Πράγματι, συνεπής εφαρμογή των αρχών της αμοιβαίας αναγνώρισης και εμπιστοσύνης, στις οποίες εδράζεται η ΑπΠΛΕΕΣ για το ΕΕΣ, καθιστά περιττή εκ πρώτης όψεως τη διατύπωση μια γενικής επιφύλαξης υπέρ του σεβασμού των θεμελιωδών δικαιωμάτων του καταζητούμενου προσώπου στη διαδικασία εκτέλεσης του εντάλματος, αφού η δικαστική αρχή εκτέλεσης του εντάλματος οφείλει να αναγνωρίσει και να εκτελέσει το ένταλμα χωρίς όρους και ελέγχους, σχεδόν αυτόματα. Οι λόγοι άρνησης εκτέλεσης του ΕΕΣ προσδιορίζονται περιοριστικά στην ΑπΠΛΕΕΣ και επομένως η δικαστική αρχή εκτέλεσης του εντάλματος δεν μπορεί να επικαλεσθεί άλλους λόγους πέραν από τους ρητά αναφερόμενους σε αυτήν για να αρνηθεί την εκτέλεση του εντάλματος. Πίσω από αυτή την άποψη βρίσκεται η σκέψη ότι όλα τα κράτη-μέλη της Ένωσης είναι συμβαλλόμενα κράτη στην ΕΣΔΑ και επομένως αφενός δεσμεύονται από αυτήν,

24^ο φύλλο των υπ' αριθμ. 56/2018 πρακτικών και απόφασης του Συμβουλίου Εφετών Αθηνών (σε δημόσια συνεδρίαση).

αφετέρου έχει εξασφαλισθεί ένα ενιαίο επίπεδο προστασίας των θεμελιωδών δικαιωμάτων.

Από την άλλη πλευρά στην ΑπΠΛΕΕΣ υπάρχουν ειδικές διατάξεις που αφορούν, είτε άμεσα είτε έμμεσα, το ζήτημα της προστασίας των δικαιωμάτων του καταζητούμενου προσώπου κατά τη διαδικασία εκτέλεσης του εντάλματος όπως χαρακτηριστικά η υπ' αρ. 13 αιτιολογική σκέψη της ΑπΠΛΕΕΣ η οποία αναφέρεται ρητά στον κίνδυνο επιβολής θανατικής ποινής, καθώς και στη προστασία από βασανιστήρια ή άλλη απάνθρωπη ή εξευτελιστική ποινή ή μεταχείριση, ως και η υπ' αρ. 12 αιτιολογική σκέψη υπογραμμίζει ότι η ΑπΠΛΕΕΣ σέβεται τα θεμελιώδη δικαιώματα και τηρεί τις αρχές που αναγνωρίζονται στο άρθρο 6 της ΣυνθΕΕ και στον Χάρτη Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης. (εφεξής «ΧΘΔΕΕ»).

Με σημείο αναφοράς, λοιπόν, τη διάταξη του άρθρου 1 παρ. 3 της ΑπΠΛΕΕΣ και τις υπ' αρ. 12¹³ και 13¹⁴ αιτιολογικές σκέψεις σε αυτήν, υποστηρίχθηκε η άποψη ότι προσεκτικότερη ανάγνωση της ΑπΠΛΕΕΣ, αποδεικνύει ότι οι λόγοι άρνησης εκτέλεσης του ΕΕΣ ΔΕΝ απαριθμούνται περιοριστικά στην ΑπΠΛΕΕΣ και ότι επομένως ο σεβασμός των θεμελιωδών δικαιωμάτων του καταζητούμενου προσώπου αποτελεί επιπλέον γενική προϋπόθεση για την εκτέλεση του εντάλματος.

Από τις προαναφερθείσες διατάξεις γίνεται σαφές ότι τόσο το κράτος έκδοσης όσο και το κράτος εκτέλεσης, στο πλαίσιο της διαδικασίας εκτέλεσης του ΕΕΣ, δεσμεύονται από τα

¹³ «(12) Η παρούσα απόφαση-πλαίσιο σέβεται τα θεμελιώδη δικαιώματα και τηρεί τις αρχές που αναγνωρίζονται από το άρθρο 6 της συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση και εκφράζονται στο χάρτη θεμελιωδών δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης (1), ιδίως δε στο κεφάλαιο VI αυτού. Καμία από τις διατάξεις της παρούσας απόφασης-πλαίσιο δεν μπορεί να ερμηνευθεί κατά τρόπο ώστε να απαγορεύει την άρνηση παράδοσης προσώπου για το οποίο έχει εκδοθεί ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης εφόσον αντικειμενικά στοιχεία δείχνουν ότι το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης εκδίδεται προς το σκοπό της δίωξης ή τιμωρίας προσώπου λόγω του φύλου, της φυλής, της θρησκείας, της εθνοτικής καταγωγής, της ιθαγένειας, της γλώσσας, των πολιτικών φρονημάτων ή του γενετήσιου προσανατολισμού τους ή ότι η θέση του προσώπου αυτού μπορεί να επιδεινωθεί για οποιονδήποτε από τους προαναφερόμενους λόγους. Η παρούσα απόφαση-πλαίσιο δεν εμποδίζει τα κράτη μέλη να εφαρμόζουν τους συνταγματικούς τους κανόνες σε σχέση με το δικαίωμα σε δίκαιη δίκη, την ελευθερία του συνεταιρίζεσθαι, την ελευθερία του τύπου και την ελευθερία της έκφρασης σε άλλα μέσα».

¹⁴ «(13) Κανείς δεν μπορεί να απομακρυνθεί, να απελαθεί ή να εκδοθεί προς κράτος όπου διατρέχει σοβαρό κίνδυνο να του επιβληθεί η ποινή του θανάτου ή να υποβληθεί σε βασανιστήρια ή άλλη απάνθρωπη ή εξευτελιστική ποινή ή μεταχείριση».

25^ο φύλλο των υπ' αριθμ. 56/2018 πρακτικών και απόφασης του Συμβουλίου Εφετών Αθηνών (σε δημόσια συνεδρίαση).

θεμελιώδη δικαιώματα, όπως αυτά κατοχυρώνονται στην ΕΣΔΑ και στον ΧΘΔΕΕ και όπως προκύπτουν από τις κοινές συνταγματικές παραδόσεις των κρατών – μελών, ως γενικές αρχές του κοινοτικού δικαίου και ότι, επομένως, η διαδικασία παράδοσης τίθεται υπό την επιφύλαξη του σεβασμού των θεμελιωδών δικαιωμάτων.

Επομένως, η δικαστική αρχή εκτέλεσης του εντάλματος μπορεί και υποχρεούται να αρνηθεί την εκτέλεση του εντάλματος σε περίπτωση επαπειλούμενης παραβίασης κάποιου δικαιώματος από αυτά που κατοχυρώνονται στην ΕΣΔΑ και στο κεφάλαιο VI του ΧΘΔΕΕ. Οι διατάξεις του άρθρου 1 παρ. 3 και των υπ' αριθμ. 12 και 13 αιτιολογικών σκέψεων της απόφασης-πλαίσιο, επιβάλλουν η ΑπΠΛΕΕΣ να ερμηνεύεται κατά τέτοιο τρόπο, ώστε να αποκλείεται η παράδοση προσώπου όταν αυτή θα παραβίαζε τα θεμελιώδη δικαιώματα του καταζητούμενου προσώπου ή θα τον εξέθετε σε σοβαρό κίνδυνο μιας τέτοιας παραβίασης και επομένως αποκλείουν εκ προοιμίου κάθε ενδεχόμενη κατάσταση σύγκρουσης μεταξύ της υποχρέωσης εκτέλεσης του εντάλματος και σεβασμού των δικαιωμάτων του καταζητούμενου προσώπου, δίνοντας το προβάδισμα στη δεύτερη. Στο σχήμα αυτό, οποιαδήποτε παραβίαση του άρθρου 6 της ΕΣΔΑ αποκλείει την εκτέλεση του ΕΕΣ.

Η διάταξη, επομένως, του άρθρου 1 παρ. 3 της απόφασης-πλαίσιο φαίνεται απλώς να επιβεβαιώνει ότι η ΑπΠΛΕΕΣ δεν υποχρεώνει τα κράτη-μέλη να εκτελέσουν ένα ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης, όταν αυτό θα ήταν αντίθετο με τις βασικές αρχές της Ένωσης και τα θεμελιώδη δικαιώματα που διακηρύσσονται στο άρθρο 6 ΣυνθΕΕ: η ΑπΠΛΕΕΣ πρέπει να ερμηνεύεται κατά τέτοιο τρόπο, ώστε να είναι σύμφωνη με τις

διατάξεις του πρωτογενούς ενωσιακού δικαίου, εν προκειμένω με το άρθρο 6 ΣυνθΕΕ¹⁵, υπ' αυτήν δε την έννοια η συμμόρφωση με την ΕΣΔΑ τρέπεται, παράλληλα, και σε συμμόρφωση με το δίκαιο της Ένωσης¹⁶. Αυτός, πράγματι, ήταν ο λόγος, για τον οποίο πολλά κράτη-μέλη, κατά την ενσωμάτωση της ΑπΠΛΕΕΣ στην εθνική τους νομοθεσία, δεν συμπεριέλαβαν ειδική διάταξη που να ενσωματώνει το άρθρο 1 παρ. 3 και τις υπ' αριθμ. 12 και 13 αιτιολογικές σκέψεις της απόφασης-πλαίσιο στους εκάστοτε εθνικούς νόμους για το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης¹⁷, τη στιγμή μάλιστα που τα κράτη-μέλη της Ένωσης εξακολουθούν αυτοτελώς, ως συμβαλλόμενα μέρη στην ΕΣΔΑ, να δεσμεύονται απ' αυτήν¹⁸.

¹⁵ Bose M., in H. Griitzner / P.-G. Potz / C. KreB (Hrsg.), *Internationaler Rechtshilfeverkehr in Strafsachen*, όπ. αανωτ., IRG-Kommentar, Vor Art. 78, Rn. 20. Βλ. έτσι καί την απόφαση του ΔΕΚ της 16.6.2005 στην υπόθ. C-105/03, Ποινική δίκη κατά Maria Pupino, σκ. 59.

¹⁶ Cailemert/., *The European Court of Human Rights and the Area of Freedom, Security and Justice*, ERA-Forum-4-2007, σελ. 512-513.

¹⁷ Βλ. για την πρακτική που ακολούθησαν το διάφορα κράτη-μέλη ως προς την με-ταφορά στο εθνικό δίκαιο του άρθρου 1 παρ. 3 και των υπ' αριθμ. 12 και 13 αιτιολογικών σκέψεων της απόφασης-πλαίσιο *Commission Staff Working Document: Annex to the Report from the Commission based on Article 34 of the Council Framework Decision of 13 June 2002 on the European arrest warrant and the surrender procedure between Member States*, SEC (2005) 267, Brussels, 23.02.2005, σελ. 5.

26^ο φύλλο των υπ' αριθμ. 56/2018 πρακτικών και απόφασης του Συμβουλίου Εφετών Αθηνών (σε δημόσια συνεδρίαση).

Στο ίδιο μήκος κύματος, ο ελληνικός νόμος μεταφοράς της ΑπΠΛΕΕΣ στο εθνικό δίκαιο (Ν. 3251/2004) προβλέπει στο άρθρο 1 παρ. 2 αυτού ότι, η εφαρμογή των διατάξεων του εν λόγω νόμου δεν μπορεί να έχει ως αποτέλεσμα την προσβολή των θεμελιωδών δικαιωμάτων και αρχών, όπως διατυπώνονται στο άρθρο 6 ΣυνθΕΕ και το Σύνταγμα.

Εντούτοις, η διάταξη του άρθρου 1 παρ. 3 της ΑπΠΛΕΕΣ, μπορεί να αναπτύξει την πρακτική αποτελεσματικότητά της (effet utile), εφόσον ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι επιτρέπει στα κράτη-μέλη να αρνηθούν την εκτέλεση του ΕΕΣ, εφόσον η παράδοση του καταζητούμενου προσώπου θα παραβίαζε τα θεμελιώδη δικαιώματα που κατοχυρώνονται στο άρθρο 6 παρ. 2 ΣυνθΕΕ, έστω και αν δεν τυγχάνει εφαρμογής στην συγκεκριμένη περίπτωση κάποιος από τους ρητά αναφερόμενους στην ΑπΠΛΕΕΣ λόγους άρνησης εκτέλεσης του εντάλματος¹⁹. Πράγματι, οι διατάξεις των υπ' αρ. 12 και 13 αιτιολογικών σκέψεων της ΑπΠΛΕΕΣ, αποκλείουν την εκτέλεση του ΕΕΣ, έστω και αν για τις περιπτώσεις αυτές δεν προβλέπεται ρητά στο κείμενο της ΑπΠΛΕΕΣ κάποιος λόγος άρνησης εκτέλεσης του εντάλματος²⁰. Περαιτέρω, η επαπειλούμενη παραβίαση των θεμελιωδών δικαιωμάτων του καταζητούμενου προσώπου θα πρέπει να διαπιστώνεται in concreto, με αναφορά δηλαδή στην συγκεκριμένη υπό κρίση περίπτωση²¹.

¹⁸ Βλ. σχετικά και Murschetz V., Auslieferung und Europäischer Haftbefehl, όπ. ανώτ., σελ. 349.

¹⁹ Βλ. έτσι Vennemann N., όπ. ανωτ., ZaoRV 63 (2003), σελ. 115, με περαιτέρω παραπομπές.

²⁰ Βλ. Vfenneniámi H., όπ. ανωτ., ZaoRV 63 (2003), σελ. 115.

Περαιτέρω, από τα υποκειμενικά δικαιώματα που προστατεύουν τον καταζητούμενο από την παράδοση πρέπει να διακρίνονται τα ατομικά και δικονομικά δικαιώματα του καταζητούμενου κατά τη διαδικασία λήψης της απόφασης για την παράδοσή του ή μη στο κράτος έκδοσης του εντάλματος²¹. Σ' αυτά ανήκει καταρχήν το δικαίωμα στην προσωπική ελευθερία, όπως κατοχυρώνεται στο άρθρο 5 της ΕΣΔΑ.

Σύμφωνα με το εν λόγω άρθρο η σύλληψη και κράτηση του καταζητούμενου προσώπου προϋποθέτει έναν νόμιμο λόγο σύλληψης από τους αναφερόμενους στην παρ. 1 του πιο πάνω άρθρου. Εκ πρώτης όψεως σχετικές θα μπορούσαν να θεωρηθούν είτε η περ. γ' είτε η περίπτωση στ' της παρ. 1 του άρθρου 5 της ΕΣΔΑ, ανάλογα με το διττό νομικό σκοπό που θα θεωρούσε κανείς ότι επιτελεί η σύλληψη του εκζητουμένου βάσει του ΕΕΣ, αν δηλαδή πρόκειται για σύλληψη για την άσκηση ποινικής δικαιοδοτικής εξουσίας ή αν πρόκειται για σύλληψη προς το σκοπό της εκδόσεως. Μερίδα της θεωρίας υποστηρίζει, πράγματι, ότι η σύλληψη και κράτηση του καταζητούμενου δυνάμει ΕΕΣ θα πρέπει να θεωρηθεί ότι υπάγεται στην διάταξη του άρθρου 5 παρ. 1 περ. γ' της ΕΣΔΑ, αφού το καταζητούμενο πρόσωπο συλλαμβάνεται προκειμένου να οδηγηθεί στις αρμόδιες δικαστικές αρχές του κράτους έκδοσης του εντάλματος, προκειμένου να ασκηθεί σε βάρος του ποινική δίωξη, η ίδια δε η έκδοση του ΕΕΣ ισοδυναμεί με «έγερση ποινικής

²¹ RohlfD., Der Europäische Haftbefehl, όπ. ανωτ., σελ. 75.

²² Βλ. Bose M., in H. Grutzner / P.-G. Potz / C. KreB (Hrsg.), internationaler Rechtshilfeverkehr in Strafsachen, όπ. ανωτ., IRG-Kommentar, Vor Art. 78, Rn,

27^ο φύλλο των υπ' αριθμ. 56/2018 πρακτικών και απόφασης του Συμβουλίου Εφετών Αθηνών (σε δημόσια συνεδρίαση).

κατηγορίας», κατά την αυτόνομη έννοια του άρθρου 6 παρ. 1 της ΕΣΔΑ. Ωστόσο, αντικείμενο της διαδικασίας εκτελέσεως του ΕΕΣ δεν είναι η διακρίβωση της ενοχής ή της αθωότητας του καταζητούμενου, αλλά ο έλεγχος της συνδρομής ή μη των προϋποθέσεων για την παράδοσή του στο κράτος έκδοσης του εντάλματος. Επομένως, εφαρμοστέο είναι καταρχήν το άρθρο 5 της ΕΣΔΑ και όχι το άρθρο 6 αυτής, η προσφυγή δε στην διάταξη της παρ. 4 του άρθρου 5 της ΚΣΔΑ μπορεί στην πράξη να λειτουργήσει ως υποκατάστατο της προστασίας που παρέχει το άρθρο 6. Εντούτοις, είναι νοητή η εφαρμογή της απορρέουσας από το άρθρο 6 της ΕΣΔΑ αρχής «nemo tenetur se ipsum prodere/accusare» κατά τη διαδικασία εκτελέσεως του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης, ιδίως στο πλαίσιο εφαρμογής του άρθρου 19 της απόφασης-πλαίσιο (ακρόαση του καταζητούμενου προ της λήψης της απόφασης για την εκτέλεση ή μη του εντάλματος): στο βαθμό που οι διωκτικές αρχές του κράτους έκδοσης του εντάλματος δεσμεύονται χωρίς περιορισμούς από το άρθρο 6 της ΕΣΔΑ, οφείλουν κατά τον καθορισμό των προϋποθέσεων ακρόασης του καταζητούμενου, κατά την παρ. 2 του άρθρου 19 της απόφασης-πλαίσιο, να διασφαλίσουν ότι ο καταζητούμενος θα απολαμβάνει όλα τα δικαιώματα που απορρέουν από το άρθρο 6 της ΕΣΔΑ για κάθε κατηγορούμενο.

Εξάλλου, απορριπτέα θα πρέπει να θεωρηθεί η άποψη ότι, σε περιπτώσεις εφαρμογής της αρχής της αμοιβαίας αναγνώρισης, όπως είναι και η περίπτωση του ΕΕΣ, το κράτος εκτέλεσης του εντάλματος δεν δικαιούται να εξετάσει αν η έκδοση του προσώπου θα έθιγε τα θεμελιώδη δικαιώματα αυτού με βάση την ΕΣΔΑ ή τον ΧΘΔΕΕ. Η αρχή της αμοιβαίας αναγνώρισης δεν συνεπάγεται κατ' ανάγκην την

άμεση εφαρμογή των αποφάσεων του ξένου κράτους. Οι δικαστικές αρχές οι οποίες είναι αρμόδιες να αποφασίσουν για την εκτέλεση του εντάλματος δεν απαλλάσσονται κατά την απόφασή τους αυτή από την υποχρέωση σεβασμού των θεμελιωδών δικαιωμάτων. Το γεγονός δε ότι οι λόγοι άρνησης εκτέλεσης του ΕΕΣ απαριθμούνται αποκλειστικά στην απόφαση-πλαίσιο δεν μπορεί να χρησιμοποιηθεί ως επιχείρημα ενάντια στην δυνατότητα ελέγχου μιας ενδεχόμενης παραβίασης των θεμελιωδών δικαιωμάτων. Οι συμβατικές υποχρεώσεις των κρατών-μελών προς σεβασμό των θεμελιωδών δικαιωμάτων, όπως αυτές απορρέουν από την ΕΣΔΑ και τις ιδρυτικές συνθήκες της ΕΕ δεν είναι δυνατόν να αναιρεθούν βάσει μιας νομικής πράξης δευτερογενούς δικαίου της ΕΕ. Ως προς αυτό, πρέπει, μάλιστα, να σημειωθεί ότι τόσο η έκδοση όσο και η εκτέλεση του ΕΕΣ γίνονται κατ' εφαρμογή εθνικού νόμου και όχι κάποιας διεθνούς σύμβασης. Επομένως, σε χώρες όπως η Ελλάδα, όπου οι διεθνείς συνθήκες αποκτούν με την κύρωσή τους ισχύ μεγαλύτερη του τυπικού νόμου, η «απενεργοποίηση» των θεμελιωδών δικαιωμάτων που προστατεύονται με διεθνείς συνθήκες είναι σε κάθε περίπτωση αδικαιολόγητη. Άλλωστε ακόμα και με την συμπερίληψη της αρχής της αμοιβαίας αναγνώρισης ρητώς στη ΣυνθΕΕ δεν μπορεί να καταλήξει κανείς σε διαφορετικό συμπέρασμα. Αυτό που επιβάλλεται έπειτα και από την τροποποίηση των ιδρυτικών συνθηκών ως προς την αμοιβαία αναγνώριση, είναι η ερμηνεία των ενδεχομένως αντικρουόμενων αρχών με τέτοιο τρόπο, ώστε να βρίσκονται μεταξύ τους σε πρακτική αρμονία (praktische Konkordanz). Υπό την έννοια αυτή, η αρχή της αμοιβαίας αναγνώρισης δεν μπορεί να ερμηνεύεται κατά τρόπο ο οποίος θα έφτανε

28^ο φύλλο των υπ' αριθμ. 56/2018 πρακτικών και απόφασης του Συμβουλίου Εφετών Αθηνών (σε δημόσια συνεδρίαση).

να αναιρεί την προστατευτική λειτουργία θεμελιωδών δικαιωμάτων, όπως αυτά κατοχυρώνονται στο άρθρο 6 ΣυνθΕΕ κατ' επέκταση στον ΧΘΔΕΕ και στην ΕΣΔΑ.

3.1. Το κράτος δικαίου και η κατάλυση αυτού από την πολιτική εξουσία των αρχών της Μάλτας - Η από 11-01-2018 ΕΚΘΕΣΗ ΑΠΟΣΤΟΛΗΣ της επιτροπής έρευνας του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου

3.1.1. Σύμφωνα με τον ορισμό του Παγκόσμιου Προγράμματος Δικαιοσύνης το κράτος δικαίου είναι ένα σύστημα που ακολουθεί τέσσερις οικουμενικές αρχές. Σύμφωνα με αυτές τις αρχές «αρχικά η κυβέρνηση, οι αξιωματούχοι και οι κρατικοί παράγοντες είναι υπόλογοι σύμφωνα με τον νόμο. Κατόπιν οι νόμοι είναι σαφείς, δημοσιοποιούνται και εφαρμόζονται ομοιόμορφα και προστατεύουν θεμελιώδη ανθρώπινα δικαιώματα, στα οποία συμπεριλαμβάνεται η ασφάλεια των ατόμων και των αγαθών. Η διαδικασία με την οποία θεσπίζονται και επιβάλλονται οι νόμοι είναι προσβάσιμη, δίκαιη και αποτελεσματική. Τέλος, η δικαιοσύνη αποδίδεται έγκαιρα από ικανούς, ηθικούς, και ανεξάρτητους εκπροσώπους σε ικανό αριθμό, οι οποίοι διαθέτουν επαρκείς πόρους και αντικατοπτρίζουν την κοινότητα που υπηρετούν».

Το κράτος δικαίου οικοδομείται, εξάλλου, με πρόσοψη δύο πυλώνες: α) τη διάκριση των εξουσιών, τη σαφή δηλαδή διάκριση της εξουσίας που θέτει τον κανόνα δικαίου, τόσο από την εξουσία που τον εφαρμόζει, όσο και από την εξουσία που καλείται να κρίνει τις διαφορές που ανακύπτουν κατά την εφαρμογή του, και β) τη δικαστική προστασία των συνταγματικών δικαιωμάτων και ελευθεριών. Απότοκος, λοιπόν, της αρχής της διάκρισης των εξουσιών η

δικαιοκρατία, δεν διατηρεί μαζί της δεσμούς μόνο οργανικούς, υπηρετεί την ίδια με εκείνη αξία, την ελευθερία.

3.1.2. Εν προκειμένω, το εκζητούν κράτος-μέλος της Μάλτας, καίτοι επικαλούμενο δια στόματος του ίδιου του Υπουργού Δικαιοσύνης , την «πίστη της Χώρας στο κράτος δικαίου», (Ίδετε προσκομιζόμενη συνέντευξη που παραχώρησε ο ως άνω Υπουργός στο δίκτυο EURONEWS, Σχ. 1), εντούτοις ακολουθεί πρακτικές που δεν συνάδουν με το επίπεδο τήρησης της θεμελιώδους αρχής της δικαιοκρατίας και άρα της διάκρισης των εξουσιών, διαψεύδοντας βάσιμα τους ισχυρισμούς πολιτικών προσώπων με σημαίνοντα ρόλο στο πολιτικό γίγνεσθαι της Μαλτέζικης Δημοκρατίας.

Δυνάμει, μάλιστα, της από 11-01-2018 ΕΚΘΕΣΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΗΣ της επιτροπής έρευνας του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, (Σχ. 2, μετάφραση στα ελληνικά από το αγγλικό πρωτότυπο αποσπασματικών ουσιωδών χωρίων, τα οποία παρατίθενται και στο παρόν κατωτέρω) για την διερεύνηση φερόμενων παραβάσεων και κακοδιοίκησης, αναφορικά με την εφαρμογή του Ενωσιακού Δικαίου σε σχέση με το ξέπλυμα μαύρου χρήματος, την φοροαποφυγή και την φοροδιαφυγή, το συμπέρασμα που αποτυπώθηκε αναφορικά με την διακρατική λειτουργία εν γένει και την παρέμβαση του ίδιου του Πρωθυπουργού της Μάλτας στο δικαιοσύνη σύστημα και την δομή της Δικαιοσύνης, μόνο ως κράτος δικαίου, έστω και lato sensu, δεν μπορεί να χαρακτηρίσει το κράτος - μέλος της Μάλτας.

Συγκεκριμένα, αναφέρονται στη σελίδα 26 κ.επ., του ξενόγλωσσου κειμένου (ακολουθεί παράθεση σε πιστή μετάφραση από την Αγγλική στην Ελληνική), τα κάτωθι:

«III. ΣΗΜΑΝΤΙΚΑ ΕΥΡΗΜΑΤΑ

299 φύλλο των υπ' αριθμ. 56/2018 πρακτικών και απόφασης του Συμβουλίου Εφετών Αθηνών (σε δημόσια συνεδρίαση).

Κράτος Δικαίου

Από την ανταλλαγή απόψεων με διαφορετικούς φορείς, οι ακόλουθες πτυχές έχουν υπογραμμιστεί από τα μέλη της αντιπροσωπείας.

- *Η ανάγκη να ενδυναμωθεί η ανεξαρτησία, η διαφάνεια και η εμπιστοσύνη για όλους τους φορείς στη Μάλτα. Η ανάγκη αντιμετώπισης της εν δυνάμει αντίθεσης για τα μεγάλης σημασίας δημόσια ή κατόπιν εκλογής, αξιώματα και η αδιαφανής διάκριση των εξουσιών η οποία υπήρξε η πηγή της έλλειψης ανεξαρτησίας των δικαστικών αρχών καθώς και των αρχών που σχετίζονται με την επιβολή του νόμου.*
- *Η ανάγκη μεταρρύθμισης του αξιώματος του Γενικού Εισαγγελέα (την στιγμή που δρα υπό διαφορετικές ιδιότητες, λ.χ ως νομικός σύμβουλος της Κυβέρνησης της Μάλτας, κατηγορούσα αρχή) και η εγκαθίδρυση της θέσης του Γενικού Εισαγγελέως ως ανεξάρτητου οργάνου κατηγορούσας αρχής.*
- *Η ανάγκη για αναγκαία βήματα προς την κατεύθυνση ενός διαφανούς συστήματος επιλογής και ανάθεσης καθηκόντων δικαστικών λειτουργών καθώς και άλλης κομβικής σημασίας δημοσίων αξιωμάτων, διότι οι αναθέσεις από την ίδια την Κυβέρνηση γεννούν τον κίνδυνο*

της μη ανεξαρτησίας της Δικαιοσύνης και της επιβολής του νόμου. Να τονίσουμε την γενικότερη αίσθηση ότι η Αστυνομία είναι σε μέγιστο βαθμό πολιτικοποιημένη.

- Το σύστημα επιλογής (ενν. Δικαστικών λειτουργιών) πρέπει να εμπεριέχει κριτήρια που να στοχεύουν σε αξίες και ικανότητες. Πρόσφατες αλλαγές της νομοθεσίας αναφορικά με την επιλογή μελών του Δικαστικού σώματος με την δημιουργία επιτροπής επιλογής - διορισμών (η λεγόμενη «Επιτροπή Δικαστικών διορισμών») με διαφανής σύσταση και κριτήρια επιλογής είναι ευπρόσδεκτη, τη στιγμή που η Κυβέρνηση (ενν. της Μάλτας) διατηρεί την διάκριση στην επιλογή της θέσης των Δικαστών κατόπιν πρότασής της στον Πρόεδρο της Μάλτας.

- Την ασυδοσία ενισχύει το γεγονός του χαμηλού αριθμού των ερευνών και ποινικών διώξεων σε σχέση με το ζέπλυμα μαύρου χρήματος και ισχυρισμών διαφθοράς, και εν προκειμένω η αδυναμία δράσης προς αυτήν την κατεύθυνση σε σύνδεση με τα Panama-papers και τις αναφορές της FIAU.

- Σημαντικού χαρακτήρα είναι το εύρημα ότι καμία έρευνα της Αστυνομικής Αρχής δεν έχει ξεκινήσει κατευθυνόμενη από τις υποψίες για διαφθορά και ζέπλυμα μαύρου χρήματος από Υπουργό της Κυβέρνησης

30^ο φύλλο των υπ' αριθμ. 56/2018 πρακτικών και απόφασης του Συμβουλίου Εφετών Αθηνών (σε δημόσια συνεδρίαση).

και από τον επικεφαλής του επιτελείου του Πρωθυπουργού, ο οποίος παραμένοντας στο αξίωμα ίσως συνεχίζει την εγκληματική δραστηριότητα.

- Ανησυχίες για την αποτελεσματικότητα του αγώνα κατά της διαφθοράς, καθώς μόνο λίγες από τις 425 υποθέσεις διαφθοράς που έχουν διερευνηθεί από την μόνιμη επιτροπή κατά της διαφθοράς, έχουν καταλήξει ενώπιον ποινικών Δικαστηρίων.

- Η αντίληψη μιας αίσθησης του φόβου, η οποία δραματικά αυξήθηκε με την δολοφονία της κ. []

[] απαιτεί την δέουσα επιβολή των νόμων η οποία περιλαμβάνει την βεβαίωση ότι οι έχοντες ανακριτικά καθήκοντα πραγματικά διερευνούν και ότι υπάρχει πραγματική προστασία για τους δημοσιογράφους με αντικείμενο την ερευνητική δημοσιογραφία καθώς και τους καταγγέλλοντες.

- Ανησυχίες πάνω στην ασθενή επιβολή της νομοθεσίας κατά του ξεπλύματος μαύρου χρήματος, καθώς η Μάλτα δεν έχει ακόμα υιοθετήσει την 4^η κατά του ξεπλύματος μαύρου χρήματος οδηγία της ΕΕ, παρότι έχει παρέλθει η καταληκτική ημερομηνία ενσωμάτωσής της, ήτοι η 26^η Ιουνίου 2017.

- *Ανησυχίες που συνδέονται με το νομικό πλαίσιο στα μέσα ενημέρωσης, συμπεριλαμβανομένου του προτεινόμενου νομοσχεδίου αναφορικά με τα ΜΜΕ και τη δυσφήμιση, ανησυχίες αναφορικά με την γενική ελευθερία του τύπου και την ανεξαρτησία της, δεδομένης της πίεσης και των απειλών οι οποίες παρατηρήθηκαν κατά τις έρευνες που διεξήχθησαν από δημοσιογράφους, της απόδοσης πολλών κατηγοριών για συκοφαντική δυσφήμιση σε δημοσιογράφους, καθώς και της χειραγώγησης παρουσιαστών της τηλεόρασης οι οποίοι ελέγχονται είτε από πολιτικά κόμματα είτε από την Κυβέρνηση.*
- *Ανησυχίες σχετικά με την πρόσφατη απόφαση της Μάλτας για την μη προσχώρησή της στην στο ανεξάρτητο σώμα της Ευρωπαϊκής Εισαγγελίας στο παρόν στάδιο.*

ΣΥΣΤΑΣΕΙΣ

Κατά την διάρκεια των συναντήσεων, οι ευρωβουλευτές εξέφρασαν σοβαρές ανησυχίες σχετικά με τον αδιαφανή διαχωρισμό των εξουσιών, ο οποίος είναι η πηγή της μη ανεξαρτησίας της δικαιοσύνης και της αστυνομικής αρχής,
ανησυχίες για την ασθενή επιβολή του νόμου για το ζέπλυμα μαύρου χρήματος, ανησυχίες για τις αναφορές πολιτικών προσώπων της Μάλτας στα Panama Papers και την εν συνεχεία παρουσία τους ως μέλη της Κυβέρνησης. Τα μέλη

31^ο φύλλο των υπ' αριθμ. 56/2018 πρακτικών και απόφασης του Συμβουλίου Εφετών Αθηνών (σε δημόσια συνεδρίαση).

επισήμαναν τον χαμηλό ρυθμό των ερευνών και της απουσίας ποινικής δίωξης από τις αρχές της Μάλτας σε αυτές τις περιπτώσεις καθώς και όσον αφορά τον ιδιωτικό τομέα την περίπτωση της [REDACTED].

Πέραν δε των ως άνω ευρημάτων της Επιτροπής χρήσιμα για την ανάγνωση του τρόπου αντιμετώπισης από τις Αρχές της Μάλτας, της πολυσχιδούς υπόθεσης η οποία εκκίνησε με το οικονομικό σκάνδαλο στην Τράπεζα [REDACTED] και την υπεξαίρεση που φέρεται να διέπραξε αξιωματούχος αυτής, με την συνακόλουθη διαφαινόμενη εμπλοκή στα Panama Papers ακόμη και του Προθυπουργού της Μάλτας, εν συνεχεία της δολοφονίας της [REDACTED] η οποία αποκάλυψε σε έρευνά της το διεφθαρμένο πολιτικό σύστημα και τέλος της δίωξης της [REDACTED] - μάρτυρος κλειδί στις ως άνω υποθέσεις, σε συνδυασμό με την, σχεδόν ταυτόχρονη, σύλληψη του επικεφαλής της [REDACTED] κατηγορούμενου για ξέπλυμα χρήματος και παραβίαση των αμερικανικών κυρώσεων στο Ιράν, είναι και τα κάτωθι αποσπασματικά αναφερόμενα στην ως άνω ΕΚΘΕΣΗ ΑΠΟΣΤΟΛΗΣ:

«II. ΠΕΡΙΛΗΨΗ ΣΥΝΑΝΤΗΣΕΩΝ

30 Νοεμβρίου 2017

1. Συνάντηση με αντιπροσώπους της FIAU

Ερωτήσεις σχετικά με τη [REDACTED] (ΣΕΛ.2)

(3^η ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΣ)

Το Σεπτέμβριο του 2016, η FIAU (Financial Intelligence Analysis Unit) βεβαίωσε σε ένα γράμμα στη [] τη συμμόρφωσή της σε σχέση με τις υποχρεώσεις κατά του ξεπλύματος χρήματος, και αυτό παρά το γεγονός ότι υπήρχαν άλλες αναφορές (που συμπεριλάμβαναν τον κ. []) οι οποίες κατέληγαν σε σοβαρές υποψίες ξεπλύματος χρήματος μέσω λογαριασμών στη [] (αναφορές από τον Απρίλιο, Ιούνιο και Νοέμβριο του 2016). Δεν επιβλήθηκαν κυρώσεις από την MFSA (Malta Financial Services Authority), τη Μαλτέζικη οικονομική εποπτεία.

Σχετικά με τις αναφορές της FIAU (ΣΕΛ. 3-4)

(1^η ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΣ)

- Δύο αναφορές της FIAU, οι οποίες κατέληγαν σε σοβαρές υποψίες για ξέπλυμα χρήματος, παραδόθηκαν στην αστυνομία. Η Αστυνομία όντως κατέγραψε τις δύο αναφορές, αλλά δεν ξεκίνησε επίσημη έρευνα.
- Μέλη ρώτησαν τον Γενικό Εισαγγελέα γιατί δε διέταξε έρευνα και δίωξη μετά τις δύο αναφορές της FIAU για τον κ. []. Απάντηση: Η έρευνα και η δίωξη είναι αποστολή της αστυνομίας και ο Γενικός Εισαγγελέας επεμβαίνει μόνο μετά από αυτό το στάδιο.

32^ο φύλλο των υπ' αριθμ. 56/2018 πρακτικών και απόφασης του Συμβουλίου Εφετών Αθηνών (σε δημόσια συνεδρίαση).

2. Συνάντηση με τον Γενικό Εισαγγελέα, Dr.

(ΣΕΛ.5-6)

- Ο Γενικός Εισαγγελέας, προς απάντηση σε ερωτήσεις των Μελών γιατί δεν απέδωσε κατηγορίες εναντίον των προσώπων που περιλαμβάνονταν στα *Rapportages* και είχαν επιβεβαιωθεί από την FIAU ως συμμετέχοντα σε ύποπτες δραστηριότητες σχετικές με το ζέπλυμα χρήματος, απάντησε ότι σύμφωνα με το Μαλτέζικο νομικό σύστημα, ο Γενικός Εισαγγελέας δεν έχει τη δύναμη να ξεκινήσει ποινική έρευνα.
- Εντούτοις, Μέλη της Αντιπροσωπείας άκουσαν από διαφορετικές αρχές (συμπεριλαμβανομένου του Προέδρου Ανωτάτου Δικαστηρίου) ότι, σύμφωνα με άρθρο 4 της Μαλτέζικης Πράξης για το Ξέπλυμα Χρήματος, ο Γενικός Εισαγγελέας έχει το δικαίωμα να εκδώσει διαταγή για έρευνα, η οποία θα απαιτούσε από την αστυνομία να ξεκινήσει ποινική έρευνα.
- Ο Γενικός Εισαγγελέας εξήγησε τους διαφορετικούς του ρόλους, να είναι ταυτόχρονα νομικός σύμβουλος της Κυβέρνησης, δημόσιος κατήγορος και Πρόεδρος του Διοικητικού Συμβουλίου της FIAU. Ο Γενικός Εισαγγελέας διορίζεται από το Μαλτέζο Πρωθυπουργό.

(Σελ.6)

- Στην ερώτηση γιατί η Μάλτα δεν συμμετέχει στο Ευρωπαϊκό Γραφείο Δημόσιου Κατήγορου (βλ. EPPO , European Public Prosecutor Office), ο Γενικός Εισαγγελέας ανέφερε ότι η Μάλτα αποφάσισε να μη συμμετάσχει αμέσως, καθώς δεν είναι γνωστό πώς οι εξουσίες του EPPO θα ερμηνευθούν, στο παρόν στάδιο.

3. Συνάντηση με τον διοικητή της αστυνομίας

, επιβοηθούμενο από τον αναπληρωτή κ.

και άλλους βοηθούς (ΣΕΛ. 7-8)

- Παρ.4:

Ο διοικητής της αστυνομίας δεν ξεκίνησε ποτέ έρευνες για τις σοβαρές υποψίες για ξέπλυμα χρήματος συνδεδεμένες με τον Γενικό Γραμματέα του Πρωθυπουργού, παρά τις αναφορές της FIAU που δόθηκαν στην αστυνομία. Δεδομένου του γεγονότος ότι ο Διοικητής της Αστυνομίας διορίζεται απευθείας από τον Πρωθυπουργό, προκλήθηκαν απορίες σχετικά με το γιατί δεν έγινε έρευνα για τον Γενικό Γραμματέα του Πρωθυπουργού.

-Παρ. 6:

Μέλη επίσης, διερωτήθηκαν γιατί η δίωξη της πληροφοριοδότης Κ. , με βάση καταγγελίες από την , κινήθηκε τόσο γρήγορα, ενώ την ίδια

33^ο φύλλο των υπ' αριθμ. 56/2018 πρακτικών και απόφασης του Συμβουλίου Εφετών Αθηνών (σε δημόσια συνεδρίαση).

στιγμή υπάρχει ένας πολύ αργός ρυθμός στις έρευνες σχετικά με αξιωματούχους της Κυβέρνησης που κατονομάζονται στα Panama Papers και κατόπιν υποψιών που υποστηρίζονται από τις αναφορές της FIAU που διέρρευσαν δημοσίως.

- Παρ. 7:

Μέλη ρώτησαν γιατί η αστυνομία δεν απήγγειλε ποτέ κατηγορίες κατά του πρώην Επιτρόπου της ΕΕ , μετά την επιστροφή του στη Μάλτα, αφού υπήρχαν αναφορές της FIAU και του OLAF (European anti-fraud office) με σοβαρές κατηγορίες εναντίον του, και εάν υπήρχε καμία σύνδεση των δραστηριοτήτων του με το κατηγορητήριο της κόρης του ότι είναι επικεφαλής ενός Σχεδίου Ponzi.

(Σελίδα 12 – παρ. 2 εδ. 2)

Ανησυχίες για την πολιτικοποίηση της Αστυνομικής δύναμης στη Μάλτα, σε σχέση με την αδράνεια τους μετά τις αναφορές από την FIAU οι οποίες έλαβαν μέρος μετά από πρωτοβουλία της FIAU, η οποία τις κατέθεσε στην Αστυνομία, ενυπάρχει η γενικότερη αίσθηση περί αδύναμου θεσμικού δημοσίου και ανικανότητας να δράσει.

8. Συνάντηση με «Δικηγόρους για το κράτος δικαίου» (ΣΕΛ. 15-16)

Τα βασικά σημεία σχετικά με τη κατάσταση στη Μάλτα:

- Η πολύ πολιτικοποιημένη και διαχωρισμένη κοινωνία στη Μάλτα
- Το συνταγματικό σύστημα το οποίο επιτρέπει να συγκεντρωθεί υπερβολική εξουσία στα χέρια του Πρωθυπουργού, ειδικά σχετικά με τους διορισμούς σε θέσεις κλειδιά, με ελάχιστα αντίβαρα
- Η Δικαιοσύνη γίνεται σεβαστή και είναι ανεξάρτητη στη χώρα, αλλά η συγκέντρωση εξουσιών στον Πρωθυπουργό, που του καθιστά δυνατό να διορίζει νέα μέλη του δικαστικού συστήματος, μπορεί να θέσει σε κίνδυνο την ανεξαρτησία αυτή.
- Το γραφείο του Επιτρόπου Διοικήσεως και το γραφείο του γενικού ελεγκτή έχουν εκδώσει σοβαρές αναφορές με κριτική στις διαδοχικές διοικήσεις.

Οι παρακάτω συστάσεις προωθήθηκαν προκειμένου να ενισχυθεί η ανεξαρτησία και η διαφάνεια:

- Μια αναμόρφωση του γραφείου του Γενικού Εισαγγελέα (καθώς έχει συγκρουόμενες ιδιότητες, ως νομικός σύμβουλος της Κυβέρνησης και δημόσιος κατήγορος) και

34^ο φύλλο των υπ' αριθμ. 56/2018 πρακτικών και απόφασης του Συμβουλίου Εφετών Αθηνών (σε δημόσια συνεδρίαση).

η δημιουργία γραφείου ενός ανεξάρτητου γενικού κατηγορού. Θα πρέπει να εγγυάται την ανεξαρτησία.

- Μια αναμόρφωση των διαδικασιών ανάδειξης του δικαστικού σώματος, καθώς και άλλων θέσεων-κλειδιά προκειμένου να διασφαλισθούν αντίβαρα.
- Μια αναμόρφωση των δομών αμοιβής για το δημόσιους υπαλλήλους και το δικαστικό σώμα.

4.1. Δράσεις των μελών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου με αφορμή την παράδοση της [] στις Ελληνικές Αρχές - Άμεσος και υπαρκτός κίνδυνος για την ζωή της από τυχόν έκδοσή της στην Μάλτα.

Τα μέλη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, εξέφρασαν αύθις από την παράδοση της [] στις Ελληνικές Αρχές και την μετέπειτα σύλληψή της, τις σοβαρότατες αντιρρήσεις τους για την έκδοση της [] στη Μάλτα, καλώντας δημοσίως την Ελληνική Κυβέρνηση και συνακόλουθα την Ελληνική Δικαιοσύνη να την προστατεύσουν, επικαλούμενοι ότι σε περίπτωση έκδοσής της διατρέχει σοβαρότατο κίνδυνο η ζωή της.

Ίδετε σχετικά τα κατωτέρω:

- Την από 20.03.2018 Επιστολή της Ευρωβουλευτού [] [] (Πορτογαλικής υπηκοότητας, μέλος του Σοσιαλιστικού Κόμματος της Πορτογαλίας) στον Πρωθυπουργό Αλέξη Τσίπρα, με την οποία τον καλεί, μεταξύ άλλων, να διασφαλίσει ότι οι Ελληνικές Αρχές θα περιβάλλουν με προστασία τόσο την [] όσο και την οικογένειά

της, καθώς και να αποτρέψει την όποια προσπάθεια για την επιστροφή της στη Μάλτα. (ΠΗΓΗ: η από 20.03.2018 Επιστολή της [redacted] στον Πρωθυπουργό Αλέξη Τσίπρα), (Σχ. 3).

- Τις από 20.03.2018 δηλώσεις του [redacted], [redacted], στην έγκριτη ηλεκτρονική εφημερίδα «THE GUARDIAN» όπου αναφέρει χαρακτηριστικά: «Το ένταλμα σύλληψης της [redacted] βασίζεται σε γελοίες κατηγορίες από τις Αρχές τις Μάλτας. Η πιθανή έκδοσή της στη Μάλτα θα διακινδυνεύσει σοβαρά την ζωή της. Η Ελληνική Δικαιοσύνη, η οποία ερευνά την υπόθεσή της μετά την παράδοσή της στην αστυνομία, πρέπει να λάβει σοβαρά υπ' όψιν την δολοφονία της [redacted], στην οποία η προστατευόμενη μάρτυς [redacted] είχε δώσει εξαιρετικής σημασίας πληροφορίες που αφορούσαν οικονομικά σκάνδαλα».

(ΠΗΓΗ: «THE GUARDIAN» άρθρο της 20^{ης} Μαρτίου 2018, ώρα 14:20), (Σχ. 4).

- Το από 21.03.2018, κοινό αίτημα 36 Ευρωβουλευτών να δοθεί άσυλο στην [redacted] όπου με αφορμή την παράδοση της στις ελληνικές αρχές, ευρωβουλευτές από διαφορετικές πολιτικές ομάδες, προέβησαν μετά από πρωτοβουλία του [redacted], στην ακόλουθη δήλωση υποστήριξης της μάρτυρος δημοσίου συμφέροντος, ζητώντας να της χορηγηθεί άσυλο από την Ελλάδα.

Η δήλωση των ευρωβουλευτών: «Η [redacted] είναι πρώην υπάλληλος της [redacted] και μάρτυρας σε υποθέσεις διαφθοράς και ζεπλύματος βρώμικου χρήματος. Η [redacted] [redacted], ανεξαρτήτως της μαρτυρίας της [redacted], κατηγορείται για ζέπλυμα χρήματος από παράνομες δραστηριότητες πολύ ισχυρών ανθρώπων στην Μάλτα και στο Αζερμπαϊτζάν. Η

35^ο φύλλο των υπ' αριθμ. 56/2018 πρακτικών και απόφασης του Συμβουλίου Εφετών Αθηνών (σε δημόσια συνεδρίαση).

.....
σύλληψη του προέδρου της [redacted]
[redacted], στις ΗΠΑ αποτελεί επιπλέον απόδειξη της σύνδεσης με εγκληματικές δραστηριότητες. Η εμπλοκή της [redacted] με πρόσωπα υψηλά ιστάμενα στην κυβέρνηση της Μάλτας και ιδίως με [redacted], [redacted] του Μαλτέζου πρωθυπουργού, είναι αποδεδειγμένη από αναφορές που διέρρευσαν από την Υπηρεσία κατά της Διαφθοράς στην Μάλτα. Η βίαιη εκστρατεία δυσφήμισης της [redacted] από την κυβέρνηση της Μάλτας, που ξεκίνησε αμέσως μετά την αποκάλυψη ότι ήταν η πηγή της δημοσιογράφου [redacted] [redacted] συνεχίζεται μέχρι σήμερα. Η [redacted] [redacted] δολοφονήθηκε στις [redacted]. Μετά την δολοφονία της [redacted] δήλωσε ότι έφυγε από την Μάλτα φοβούμενη για την ζωή της και για την ασφάλεια της οικογένειά της. Καθώς οι φόβοι και οι πιέσεις από τα εντάλματα σύλληψης αυξήθηκαν, το βράδυ της Δευτέρας παραδόθηκε στις Ελληνικές αρχές. Οι γιοι της [redacted] [redacted] δήλωσαν: «Οι Ευρωπαϊκοί θεσμοί απέτυχαν να προστατέψουν την μητέρα μας. Τώρα πρέπει να προστατεύσουν τις πηγές της με το ίδιο σθένος που θα έπρεπε να είχαν δείξει για εκείνη. Η [redacted] δεν είναι ευρωπαϊά πολίτης, όμως αντιμετωπίζει τους ίδιους κινδύνους. Πρέπει να προστατευθεί, όπως έπρεπε να είχε και η μητέρα μας». Έχοντας υπόψη τα παραπάνω και δεδομένης και της σαθρότητας των κατηγοριών εναντίον της μάρτυρος δημοσίου συμφέροντος [redacted], καλούμε τις Ελληνικές Αρχές όπως:

Διασφαλίσουν ότι η [redacted] δεν θα εκδοθεί στην Μάλτα

Προσφέρουν άσυλο στην [] και στην οικογένειά της
Προσφέρουν προστασία και διασφαλίζουν την ασφάλειά της.

(Ακολουθούν υπογραφές των ευρωβουλευτών)» (ΠΗΓΗ: προσωπικός ιστότοπος [], (Σχ. 5).

- Ανάρτηση την 11^η.04.2018, του Μαλτέζου [], στο προσωπικό λογαριασμό σε μέσο κοινωνικής δικτύωσης, μέλους της αντιπολίτευσης του Εθνικιστικού κόμματος, ο οποίος δηλώνει: «Θα είμαι στην Αθήνα για να καταθέσω για την έκδοση της προστατευόμενης μάρτυρος []. Πρέπει να δοθεί προτεραιότητα στην ασφάλειά της». (ΠΗΓΗ: «Facebook», επίσημο ιστολόγιο του Ευρωβουλευτή []), (Σχ. 6).

4.1.1 Στο ίδιο μήκος κύματος κινούνται παράλληλα και οι υιοί της δολοφονημένης [], οι οποίοι, σε ανακοίνωση που εξέδωσαν κατόπιν της παράδοσης της [] στις ελληνικές Αρχές, αλλά και της σύλληψης του Διευθύνοντα Συμβούλου της [] από το FBI, υπογραμμίζουν τα εξής: «Οι Ευρωπαϊκοί θεσμοί απέτυχαν να προστατέψουν την μητέρα μας. Τώρα πρέπει να προστατεύσουν τις πηγές της με το ίδιο σθένος που θα έπρεπε να είχαν δείξει για εκείνη. Η [] δεν είναι ευρωπαϊά πολίτης, όμως αντιμετωπίζει τους ίδιους κινδύνους. Πρέπει να προστατευθεί, όπως έπρεπε να είχε και η μητέρα μας».

Ως προς τη σύλληψη του [] από τις αμερικανικές αρχές, οι υιοί της [] αναφέρουν ότι πρόκειται για μια εξέλιξη, η οποία τερματίζει την ατιμωρησία του διευθύνοντα συμβούλου της [] και δικαιώνει το έργο της

36^ο φύλλο των υπ' αριθμ. 56/2018 πρακτικών και απόφασης του Συμβουλίου Εφετών Αθηνών (σε δημόσια συνεδρίαση).

μητέρας τους. *«Συνεπάγεται, όμως, ένα τρομερό κόστος. Μια από τις πηγές της μητέρας μας, μια γυναίκα που εργαζόταν στην [REDACTED], βρίσκεται σε ένα κελί στην Αθήνα, και η μητέρα μας είναι νεκρή»*, σχολιάζουν οι ίδιοι.

«Την ίδια ώρα που η αστυνομία της Μάλτας καταδίωκε αυτή την πηγή με ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης, το οποίο εξασφάλισε με ψευδείς κατηγορίες για υπεξαίρεση μερικών εκατοντάδων ευρώ, ο πρώην εργοδότης της αντιμετώπιζε κατηγορίες για ξέπλυμα εκατοντάδων χιλιάδων ευρώ», σημειώνουν οι υιοί της [REDACTED] (ΠΗΓΗ: ιστοσελίδα, [REDACTED]), (Σχ. 7).

Δηλωτικό δε στοιχείο της προφανούς πολιτικής σκοπιμότητας που κρύβεται πίσω από την έκδοση ενταλμάτων σύλληψης κατά της [REDACTED] και συνακόλουθα του άμεσου και υπαρκτού κινδύνου που διατρέχει η ζωή της σε περίπτωση έκδοσής της στη Μάλτα, αποτελούν και οι δηλώσεις του Υπουργού Δικαιοσύνης της Μάλτας [REDACTED] [REDACTED], ο οποίος σε ερώτηση δημοσιογράφου για το αν μπορεί να εγγυηθεί την ασφάλεια της [REDACTED] αν εκδοθεί στη Μάλτα, απάντησε: *«Όπως είπα, η Μάλτα είναι μία χώρα που πιστεύει απόλυτα στο κράτος δικαίου. Πάντα λειτουργούμε σύμφωνα με το κράτος δικαίου και τις διαδικασίες της δικαιοσύνης, που είναι ισχυρές, που είναι στιβαρές, που είναι ο ακρογωνιαίος λίθος στη δημοκρατία μας»*, αποφεύγοντας έτσι, να εγγυηθεί ευθέως και ρητά, καίτοι καθ' ύλην αρμόδιος Υπουργός, για την ασφάλειά της (ΠΗΓΗ: EURONEWS Συνέντευξη [REDACTED] Υπουργός Δικαιοσύνης Μάλτας, βλ. Σχ. 1)

4.1.2. Γεγονότα - Πραγματικά περιστατικά που μεσολάβησαν μέχρι την παράδοση της [] στις Ελληνικές Αρχές

Περί τα ξημερώματα της Τρίτης 20.03.2018, η εκζητούμενη [] εμφανίστηκε αυτοβούλως και παραδόθηκε στο Τμήμα Ασφαλείας Συντάγματος, προκειμένου να πληροφορηθεί επακριβώς τι εκκρεμεί σε βάρος της, ζητώντας επιπλέον, προστασία, για τη μη παράδοσή της στη Μάλτα, αφού κάτι τέτοιο θα έθετε σε κίνδυνο τη ζωή της. Ελέγχοντας τα στοιχεία της στο Σύστημα Πληροφοριών Σένγκεν, ο Αξιωματικός Υπηρεσίας διαπίστωσε ότι εκκρεμούσαν εις βάρος της δύο ευρωπαϊκά εντάλματα σύλληψης από τις Μαλτέζικες Αρχές.

Σύμφωνα με το περιεχόμενο των δύο ΕΕΣ, η [] εργάστηκε στη μαλτέζικη τράπεζα [] στο πλαίσιο τρίμηνης πρακτικής άσκησης. Εφόσον αποκτούσε νόμιμη άδεια εργασίας και διαμονής στη χώρα, η τράπεζα επρόκειτο να την προσλάβει ως γραμματέα (κατά τους ισχυρισμούς της Τράπεζας), ωστόσο η ίδια υποστηρίζει ότι λειτουργούσε ως το δεξί χέρι κορυφαίου στελέχους της τράπεζας και ότι είχε εξειδικευτεί κατά του ξεπλύματος χρήματος. Όταν η [] διεκδίκησε τα δεδουλευμένα των τριών μηνών, ξεκίνησε και η αντιδικία με την τράπεζα. Ως προκύπτει από το πρώτο ένταλμα σύλληψης, η [] την κατηγορεί για εταιρική δαπάνη 5.459,00 ευρώ σε αεροπορικά εισιτήρια δίχως έγκριση. Η ίδια υποστηρίζει ότι όλα τα ταξίδια έγιναν με συναίνεση της τράπεζας. Στις 10 Αυγούστου 2016, η [] συνελήφθη από τη Μαλτέζικη Αστυνομία και ανακρίθηκε από δύο αστυνομικούς για την υπόθεση της φερόμενης υπεξαίρεσης. Δύο εβδομάδες αργότερα, ο αρμόδιος εισαγγελέας της επέβαλε περιοριστικούς όρους, σύμφωνα με

37^ο φύλλο των υπ' αριθμ. 56/2018 πρακτικών και απόφασης του Συμβουλίου Εφετών Αθηνών (σε δημόσια συνεδρίαση).

.....
τους οποίους κάθε Δευτέρα και Παρασκευή υποχρεούταν να εμφανίζεται στο αστυνομικό τμήμα της πόλης Σλιέμα. Ήδη, από την επόμενη ημέρα της σύλληψής της, είχε καταγγείλει με επιστολή της, κακομεταχείριση κατά την ανάκρισή της στο αρχηγείο της αστυνομίας στην πόλη Φλοριάνα. Στην υπόθεση εισήλθε η υπηρεσία εσωτερικών υποθέσεων που αξιολόγησε τις καταγγελίες της ως αβάσιμες.

Από τον Σεπτέμβριο του 2017 η [] βρισκόταν στην [] μαζί με τον [] και τα []. Στις 15 Σεπτεμβρίου 2017 η [] κατέθεσε αίτηση για άδεια διαμονής στην Αποκεντρωμένη Διοίκηση []. Ένα μήνα αργότερα όμως εκδόθηκε εις βάρος της από τις Αρχές της Μάλτας ένταλμα σύλληψης μ.ά. για υπεξαίρεση. Ακολούθησε τον περασμένο Νοέμβριο και δεύτερο ένταλμα για την κατηγορία μ.ά. της ψευδούς αναφοράς στις αρχές, αναφορικά με τις κατηγορίες που είχε κάνει για κακομεταχείριση από αστυνομικούς ενώ παράλληλα ένα από τα αστυνομικά όργανα που ανέκριναν τότε την Εφίμοβα, απολύθηκε από τη θέση του στη μαλτέζικη αστυνομία και εμφανίζεται πρόθυμος να έρθει στην Ελλάδα και να καταθέσει ενώπιον του Συμβουλίου Σας, υπέρ της.

Εν τω μεταξύ, η δημοσιογράφος [] ([]) αποκάλυψε ότι η [] φέρεται να διευκόλυνε τις ύποπτες συναλλαγές της εταιρίας με την επωνυμία [], μιας Παναμαϊκής επιχείρησης που ανήκε στη σύζυγο του πρωθυπουργού της Μάλτας, []. Στις 16 Οκτωβρίου 2017, ενώ οι αποκαλύψεις της είχαν κλονίσει την πολιτική ζωή της Μάλτας, η δημοσιογράφος έχασε τη ζωή της όταν εξερράγη βόμβα στο αυτοκίνητό της. Τρεις άνδρες είναι υπό κράτηση

για τον θάνατο της [redacted], κατηγορούμενοι για την τοποθέτηση εκρηκτικού μηχανισμού, αλλά η έρευνα για τον παραγγέλοντα την επίθεση συνεχίζεται. Η οικογένεια της [redacted] ισχυρίζεται ότι η [redacted] ήταν θύμα δολοφονίας με πολιτική χροιά.

Ήδη από τον Ιούνιο 2017, η [redacted] ανησυχούσε για την ασφάλεια συγγενών της. Σε email, (Σχ. 8), που φέρεται να έστειλε η ίδια στον Μαλτέζο πρωθυπουργό στις 15 Ιουνίου 2017 (το οποίο δημοσιεύθηκε στην ιστοσελίδα της [redacted]), ζητεί να μην παρενοχλείται από ιδιωτικούς ντετέκτιβ ο [redacted] χήρος πατέρας της στη [redacted]. «Μιλήστε σε εμένα απευθείας και μην εμπλέκετε ηλικιωμένους συγγενείς μου».

Σύμφωνα με δημοσιογραφικές πηγές, η [redacted] υπήρξε δευτερεύουσα πηγή πληροφοριών της δολοφονηθείσας δημοσιογράφου [redacted]. Δηλαδή, της επιβεβαίωνε στοιχεία που είχε ήδη συλλέξει η δημοσιογράφος από δική της έρευνα. Η βασική πηγή της Μαλτέζας δημοσιογράφου παραμένει άγνωστη, ενώ το όνομα της [redacted] και ο ρόλος της ως πληροφοριοδότης φέρεται να διέρρευσαν από φιλοκυβερνητική εφημερίδα της Μάλτας.

Πράγματι, σχεδόν ταυτόχρονα με την εμφάνισή της [redacted] στο Τμήμα Ασφαλείας Συντάγματος στις 20 Μαρτίου 2018, συνελήφθη στις [redacted] ο επικεφαλής της [redacted] [redacted], κατηγορούμενος για ξέπλυμα χρήματος και παραβίαση των αμερικανικών κυρώσεων στο Ιράν. «Εργάστηκα ως προσωπική βοηθός του ιδιοκτήτη της τράπεζας από τον Ιανουάριο μέχρι τον Μάρτιο του 2016. Μετά με απέλυσαν. Στο σχετικό γράμμα που μου έστειλαν δεν ανέφεραν τους λόγους της απόλυσής μου», υπογραμμίζει η [redacted]. «Είχα δουλέψει ξανά σε τράπεζα και

38^ο φύλλο των υπ' αριθμ. 56/2018 πρακτικών και απόφασης του Συμβουλίου Εφετών Αθηνών (σε δημόσια συνεδρίαση).

είχα εμπειρία από τμήματα Κανονιστικής Συμμόρφωσης. Συχνά τους έλεγα ότι, αυτό που κάνετε δεν είναι νόμιμο», (Σχ. 9 από συνέντευξή της στην ηλεκτρονική ιστοσελίδα της Εφημερίδας).

Περαιτέρω προσκομίζονται πληθώρα δημοσιευμάτων του Κυριακάτικου έντυπου Ελληνικού Τύπου και ηλεκτρονικού ξενόγλωσσου τύπου, τα οποία αναφέρονται στα περιστατικά της υπόθεσης και τους κινδύνους που θα αντιμετωπίσει η άμα τη εκδόσει της στη Μάλτα και ότι δεν θα τύχει δίκαιης δίκης, (Σχ. 10).

4.1.3. Κίνδυνος απάνθρωπης και εξευτελιστικής μεταχείρισης κατ' άρθ. 3 ΕΣΔΑ, με επικείμενο κίνδυνο ζωής σε περίπτωση έκδοσής μου στη Μάλτα

Κατά το άρθρο 1 παρ. 2 εδ. β' του Ν. 3251/2004 «η εφαρμογή των διατάξεων του παρόντος δεν μπορεί, να έχει ως αποτέλεσμα την προσβολή θεμελιωδών δικαιωμάτων και αρχών, που διατυπώνονται στο ισχύον Σύνταγμα και το άρθρο 6 της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση. Σε κάθε περίπτωση ο εκζητούμενος δεν απομακρύνεται ούτε απελαύνεται, ούτε εκδίδεται σε κράτος όπου διατρέχει σοβαρό κίνδυνο να του επιβληθεί η ποινή του θανάτου ή να υποβληθεί σε βασανιστήρια ή άλλη απάνθρωπη ή εξευτελιστική ποινή ή μεταχείριση».

Η ρητή απαγόρευση παραδόσεως σε περίπτωση κινδύνου επιβολής θανατικής ποινής ή άλλης εξευτελιστικής μεταχείρισης θα μπορούσε να θεωρηθεί περιττή, καθώς, σύμφωνα με το ΕΔΔΑ, κάτι τέτοιο απαγορεύεται ήδη με βάση το άρθρο 3 ΕΣΔΑ. Όμως, ο ενδεικτικός χαρακτήρας των προβλεπόμενων απαγορεύσεων («σε κάθε περίπτωση») καθιστά σαφές ότι οι αναφερόμενες περιπτώσεις απαγόρευσης

της έκδοσης δεν είναι οι μοναδικές. Συνεπώς, το κράτος εκτέλεσης του εντάλματος οφείλει να εξετάζει, αν η προηγηθείσα ή μέλλουσα διαδικασία στο κράτος έκδοσης του εντάλματος ενέχει γενικότερα κινδύνους για τα θεμελιώδη δικαιώματα του ανθρώπου και σε καταφατική περίπτωση να αρνείται την εκτέλεση του εντάλματος.

Η συγκεκριμένη διάταξη δεν αφορά στις επιπτώσεις από την δράση των ημεδαπών αρχών κατά την έκδοση ή την εκτέλεση του ΕΕΣ, αλλά από τις επιπτώσεις που θα έχει η εκτέλεση του εντάλματος στον εκζητούμενο, με βάση τις ενέργειες των αλλοδαπών αρχών και γενικότερα την ακολουθούμενη διαδικασία (παρελθούσα ή μέλλουσα) στην αλλοδαπή. Το επίπεδο προστασίας που επιβάλλει η εν λόγω διάταξη καθορίζεται από την ευρωπαϊκή δημόσια τάξη, δηλαδή από το κατοχυρωμένο επίπεδο προστασίας των θεμελιωδών δικαιωμάτων στην ευρωπαϊκή έννομη τάξη.

Πέραν τούτου, η απαγόρευση παράδοσης προσώπου σε χώρα στην οποία υφίσταται κίνδυνος θανατικής ποινής ή εξευτελιστικής μεταχείρισης παρέχει ένα περαιτέρω επιχείρημα υπέρ της θεωρίας, διεθνώς επιμερισμένης ποινικής διαδικασίας, καθώς υποχρεώνει την δικαστική αρχή εκτέλεσης του εντάλματος να λάβει υπόψιν της τις συνέπειες της παράδοσης του προσώπου στην αλλοδαπή, χωρίς να μπορεί να περιορίσει την ευθύνη της αποκλειστικά στις ενέργειες που εκτελούνται στην ημεδαπή.

Ο κίνδυνος δε, να επιβληθεί στον εκζητούμενο η θανατική ποινή ή να υποβληθεί το πρόσωπο αυτό σε εξευτελιστική μεταχείριση, αποτελεί στοιχείο που κρίνεται με βάση την πραγματικότητα και δεν αρκεί η προβλεπόμενη στο εκάστοτε δίκαιο νομοθετική ρύθμιση.

39^ο φύλλο των υπ' αριθμ. 56/2018 πρακτικών και απόφασης του Συμβουλίου Εφετών Αθηνών (σε δημόσια συνεδρίαση).

Τι συνιστά βασανιστήριο ή απάνθρωπη ή εξευτελιστική ποινή ή μεταχείριση κρίνεται με βάση το άρθρο 3 ΕΣΔΑ και την νομολογία του ΕΔΔΑ, καθώς και την Σύμβαση των Ηνωμένων Εθνών κατά των βασανιστηρίων. Οι έννοιες της εξευτελιστικής μεταχείρισης, απάνθρωπης μεταχείρισης και του βασανιστηρίου βρίσκονται σε σχέση διαβάθμισης. Για την κρίση θα πρέπει να λαμβάνονται υπόψιν όλα τα στοιχεία της συγκεκριμένης υπόθεσης, δηλαδή όχι μόνο η (μέλλουσα) ενέργεια του κράτους έκδοσης καθ' αυτήν ή οι συνθήκες διεξαγωγής της διαδικασίας, αλλά και η κατάσταση του συγκεκριμένου προσώπου και η επίδραση της διαδικασίας σε αυτό. Η απάνθρωπη μεταχείριση πρέπει να είναι ορισμένης βαρύτητας και να συνοδεύεται από σωματικό τραυματισμό ή έντονο σωματικό ή ψυχικό πόνο, ενώ εξευτελιστική είναι η μεταχείριση όταν με αυτήν σκοπείται η ταπείνωση ή η «μείωση» του ατόμου, καθώς και όταν θίγεται κατ' αποτέλεσμα η προσωπικότητα και αξιοπρέπειά του.

Ο Έλληνας δικαστής, λοιπόν, ως δικαστική αρχή εκτελέσεως ΕΕΣ, αφού αρχικά ελέγξει τη νομιμότητα του εντάλματος, δηλαδή την εξωτερική (νομότυπη έκδοση) (π.χ. έκδοση του εντάλματος από δικαστική αρχή) και την εσωτερική νομιμότητα αυτού (π.χ. έκδοση για αξιόποινες πράξεις και ποινές που επιτρέπουν την παράδοση του εκζητουμένου), οφείλει, στη συνέχεια, να ερευνήσει, αν συντρέχει, κάποιος από τους προβλεπόμενους στο άρθρο 11 του ν. 3251/2004 λόγους υποχρεωτικής αρνήσεως εκτελέσεως του εντάλματος και σε καταφατική περίπτωση, να εκδώσει απορριπτική απόφαση και να αρνηθεί την παράδοση του εκζητουμένου ή αν συντρέχει κάποιος από τους λόγους δυνητικής αρνήσεως εκτελέσεως του εντάλματος του άρθρου

12 του ίδιου νόμου, η συνδρομή του οποίου παρέχει στο δικαστή τη διακριτική εξουσία, ασκούμενη σύμφωνα με τις ισχύουσες στο ελληνικό ποινικό σύστημα αρχές, να αρνηθεί την εκτέλεση του εντάλματος. Η δυνατότητα έκδοσης Ευρωπαϊκού Εντάλματος Σύλληψης για άσκηση ποινικής δίωξης για αδικήματα ήσσονος σημασίας συνιστά παραβίαση της αρχής της αναλογικότητας, που επίσης προβλέπεται συνταγματικά (άρθρο 25). Εξάλλου, η σύλληψη, κράτηση και έκδοση ενός προσώπου, αλλοδαπού ή ημεδαπού, οποιαδήποτε νομική βάση και αν διαθέτει, δεν παύει να αποτελεί σύλληψη, κράτηση και έκδοση, δεν χάνει δηλ. καθόλου τον επαχθή για τα δικαιώματα του ανθρώπου χαρακτήρα της. Συχνά δε εκδίδεται Ε.Ε.Σ για αδικήματα ήσσονος σημασίας χωρίς η εφαρμογή του να οριοθετείται από έναν έλεγχο αναλογικότητας, εντούτοις, λόγω της διασυνοριακής φύσης του συγκεκριμένου μηχανισμού δικαστικής συνεργασίας η παράδοση των εκζητούμενων για ήσσονα αδικήματα προκαλεί συχνά ανεπανόρθωτες συνέπειες στις ζωές απλών καθημερινών ανθρώπων, που δεν εμπίπτουν στην κατηγορία των ανήθικων εγκληματιών. Σύμφωνα με την από 11.4.2011 έκθεση της επιτροπής στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο για το Ευρωπαϊκό Ένταλμα Σύλληψης και τις διαδικασίες παράδοσης μεταξύ των κρατών μελών σχετικά με το ζήτημα της αναλογικότητας, η εμπιστοσύνη στην εφαρμογή του Ε.Ε.Σ. υπονομεύθηκε από τη συστηματική έκδοση ευρωπαϊκών ενταλμάτων σύλληψης με σκοπό την παράδοση καταζητούμενων για αδικήματα συχνά ήσσονος σημασίας. Υπάρχει γενική συμφωνία μεταξύ των κρατών μελών ως προς το ότι είναι απαραίτητο να υπάρχει έλεγχος της αναλογικότητας για να αποφευχθεί το ενδεχόμενο να εκδίδονται ευρωπαϊκά εντάλματα σύλληψης για αδικήματα τα

Κράτος (Μάλτα) σε απάνθρωπη για την βαρύτητα των αποδιδόμενων σε αυτήν αξιόποινων πράξεων, ποινή, σε ευθεία παραβίαση της αρχής της αναλογικότητας, ενώ κυρίως πιθανολογείται σφόδρα ένεκα της πολιτικής σκοπιμότητας της υπόθεσης, η εξευτελιστική της μεταχείριση από τις διεφθαρμένες Πολιτικές και Δικαστικές Αρχές της Μάλτας που τυχόν θα επιληφθούν της έκδοσής της.

Εξάλλου, σύμφωνα με τα εξιστορούμενα πραγματικά περιστατικά, ουδείς είναι σε θέση να εξασφαλίσει και να εγγυηθεί την ασφάλεια της [] (ούτε ο ίδιος ο Υπουργός Δικαιοσύνης της Χώρας, άλλωστε, εγγυήθηκε ανεπιφύλακτα, ευθέως και ρητώς ως προς αυτή) και την προστασία του υπέρτατου έννομου αγαθού της ζωής της, σε περίπτωση έκδοσής της στη Μάλτα, αφού είναι πέραν από προφανές ότι στη Μάλτα λειτουργεί ένα παρακράτος υπό την καθοδήγηση και τις κατευθύνσεις της ίδιας της Κυβέρνησης, με αποτέλεσμα να παραβιάζονται ευθέως θεμελιώδη δικαιώματα αυτής, κατά παράβαση του άρθρου 6 της ΣυνθΕΕ.

4.1.4. Παραβίαση της αρχής περί δίκαιης δίκης κατ' άρθρ. 6 ΕΣΔΑ σε συνδυασμό με το άρθρο 26 του Συντάγματος

Η λυδία λίθος του συλλογισμού του ΕΔΔΑ στην από το έτος 1994 απόφασή του Στραν κατά της Ελληνικής Δημοκρατίας εντοπίζεται στην ίδια την αρχή του κράτους δικαίου - στην αρχή της ανωτερότητας του Δικαίου, κατά άμεση μετάφραση από το γαλλικό όρο - δομικά στοιχεία της οποίας αποτελούν η διάκριση των εξουσιών, η πρόβλεψη δικαστικής προστασίας των δικαιωμάτων και οι αρχές της συνταγματικότητας και της νομιμότητας (συνιστώσες της

44^ο φύλλο των υπ' αριθμ. 56/2018 πρακτικών και απόφασης του Συμβουλίου Εφετών Αθηνών (σε δημόσια συνεδρίαση).

.....
ανωτερότητας του Δικαίου)²³. Η αρχή διάκρισης των εξουσιών είναι θεμελιακό στοιχείο της αρχής του κράτους δικαίου.

Με τη δομή αυτή, η αρχή του κράτους δικαίου και της δίκαιης δίκης που διακηρύσσονται στο άρθρο 6 παρ. 1 της ΕΣΔΑ αντιτάσσονται σε οποιαδήποτε επέμβαση της νομοθετικής και εκτελεστικής λειτουργίας στη δικαστική που αποσκοπεί να επηρεάσει τη δικαστική έκβαση και αποκλείει στην πραγματικότητα έναν ουσιαστικό έλεγχο της υπόθεσης.

Αξιοποιώντας την έννοια της δίκαιης δίκης από τη νομολογία του ΕΔΔΑ, η οποία αντλεί το κανονιστικό της περιεχόμενο από την αρχή διάκρισης των εξουσιών, γίνεται αντιληπτή η τελευταία αρχή με μία ουσιαστική όψη, ως επιταγή δηλαδή για μία ανεξάρτητη και αντικειμενική δικανική κρίση κατά το περιεχόμενο κάθε υπόθεσης.

Ως θεσμικά ισότιμη, η δικαστική εξουσία απονέμει δικαιοσύνη χωρίς οι άλλες δύο εξουσίες να μπορούν να παρέμβουν σε ό,τι άγει στον σχηματισμό δικανικής κρίσης. Είναι επομένως, κατά την εκτέλεση του έργου της, ανεξάρτητη, ακριβώς δε η ανεξαρτησία της έναντι των δύο άλλων συντεταγμένων εξουσιών διασφαλίζει την ισοτιμία της προς αυτές. Ισοτιμία των εξουσιών που απορρέει από την διάκρισή τους στο α.26 του Συντάγματος και από την εν γένει αναφορά του άρθρου 1 παρ. 3 στις εξουσίες ως πηγάζουσες από το λαό και ασκούμενες υπέρ αυτού και του έθνους. Την ανεξαρτησία της δικαστικής εξουσίας το Σύνταγμα κατοχυρώνει ρητά στο άρθρο 87 παρ.1 ως λειτουργική και ως προσωπική ανεξαρτησία των φορέων της.

²³ βλ. Μανιτάκη Α., Ελληνικό Συνταγματικό Δίκαιο, τόμος 1, Εκδόσεις Σάκκουλα, Θεσσαλονίκη- Αθήνα, 2004, σελ 121επ.

Σε στόχο μιας δίκαιης δίκης οδηγεί ακριβώς η αρχή της δικαστικής προστασίας η οποία εγγυάται στον καθένα τη δυνατότητα ανεμπόδιστης και ισότιμης, σε συνθήκες διασφάλισης της ισότητας των όπλων για όλους τους διαδίκους, πρόσβασης στη δικαιοσύνη και τη δυνατότητα προσφυγής στο νόμιμο δικαστή, με σκοπό τη δίκαιη, μετά από ακρόαση των διαδίκων, δημόσια επίλυση της διαφοράς ή εξέταση βασιμότητας ποινικής κατηγορίας που στρέφεται εναντίον του κατηγορουμένου, και την έκδοση σε εύλογο χρονικό διάστημα, αιτιολογημένης απόφασης, με σκοπό τη δεσμευτική διάγνωση έννομης σχέσης ή δικαιώματος που έχει προσβληθεί, από δικαστή που είναι εξοπλισμένος με τα εχέγγυα της προσωπικής και λειτουργικής ανεξαρτησίας²⁴.

Επιπλέον, όσον αφορά τη σύνδεση του δικαιώματος σε δίκαιη δίκη με τη διάκριση των εξουσιών, το Δικαστήριο έχει επισημάνει σαφώς ότι «[...] η γενική αρχή του [ενωσιακού] δικαίου κατά την οποία κάθε πρόσωπο έχει δικαίωμα ευθυδικίας, η οποία αρχή εμπνέεται από το άρθρο 6 της ΕΣΔΑ [...] συνεπάγεται το δικαίωμα δίκης από δικαστήριο που είναι ανεξάρτητο, και μάλιστα ανεξάρτητο από την εκτελεστική εξουσία [...]»[7]». Η αρχή της διάκρισης των εξουσιών συνιστά, ασφαλώς, σημαντικό στοιχείο για τη διασφάλιση της συμμόρφωσης με την αρχή του κράτους δικαίου. Ωστόσο, μπορεί να λάβει διαφορετικές μορφές, δεδομένων των ποικίλων κοινοβουλευτικών μοντέλων και των διαφορετικών βαθμών στους οποίους η αρχή αυτή εφαρμόζεται σε εθνικό επίπεδο. Εν προκειμένω, το Δικαστήριο έχει αναφερθεί στη λειτουργική διάκριση των εξουσιών η οποία συνεπάγεται ανεξάρτητο και αποτελεσματικό δικαστικό έλεγχο,

²⁴ Μανιτάκη Α., «Το Κράτος Δικαίου και Δικαστικός Έλεγχος της Συνταγματικότητας»

42^ο φύλλο των υπ' αριθμ. 56/2018 πρακτικών και απόφασης του Συμβουλίου Εφετών Αθηνών (σε δημόσια συνεδρίαση).

επισημαίνοντας ότι «[...] το δίκαιο της Ένωσης δεν αποκλείει ένα κράτος μέλος να είναι ταυτόχρονα νομοθέτης, διοικητική αρχή και δικαστής, υπό την προϋπόθεση ότι τα συναφή καθήκοντα εκτελούνται σύμφωνα με την αρχή της διάκρισης των εξουσιών που προσιδιάζει στην λειτουργία ενός κράτους δικαίου»²⁵, (βλ. ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΠΡΟΣ ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ Ένα νέο πλαίσιο της ΕΕ για την ενίσχυση του κράτους δικαίου, COM/2014/0158 final)²⁶.

Στο άρθρο 6 της ΕΣΔΑ, κατοχυρώνεται το δικαίωμα στη χρήση και απονομή της δικαιοσύνης. Το άρθρο 6 περιέχει τη δημοφιλέστερη διάταξη της Συμβάσεως, αφού αποτελεί το αντικείμενο των περισσότερων προσφυγών στο Στρασβούργο. Το άρθρο αυτό αναγνωρίζει αυτοτελές δικαίωμα (ουσιαστικό και δικονομικό) στη χρηστή απονομή της δικαιοσύνης (Fair Trial). Αυτοτελές, επειδή ισχύει ανεξάρτητα από το δικαίωμα που επικαλείται το φυσικό ή νομικό πρόσωπο, ενώπιον των δικαστηρίων και ασχέτως αν το δικαίωμα προστατεύεται διεθνώς. Η χρηστή απονομή της δικαιοσύνης πραγματοποιείται «στο πλαίσιο μιας δημοκρατικής κοινωνίας». Η αναφορά στην δημοκρατική κοινωνία, κατ' άρθρο 6, γίνεται σε σχέση προς τη δημοσιότητα της δίκης και εγγυήσεις υπέρ των διαδίκων στην αστική δίκη και του κατηγορουμένου στην ποινική δίκη.

²⁵ Απόφαση της 22ας Δεκεμβρίου 2010, C-279/09, DEB, Συλλογή 2010, σ. I-13849, σκέψη 58.

²⁶ <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EL/TXT/?uri=CELEX%3A52014DC0158>

Γενικότερα, το άρθρο 6 της ΕΣΔΑ αφορά -κατά βάση- το θεσμικό και δικονομικό χαρακτήρα του συστήματος απονομής δικαιοσύνης, και δεν προχωρά σε εξέταση της ίδιας της ουσίας της υπόθεσης που εκδικάστηκε από τα εθνικά δικαστήρια. Με άλλα λόγια, το ΕΔΔΑ δεν έχει δικαιοδοσία να επεκταθεί στην εξέταση σφαλμάτων των εθνικών δικαστηρίων ως προς την εκτίμηση του ιστορικού της υποθέσεως, ή την ερμηνεία των εσωτερικών κανόνων δικαίου. Εξαίρεση υπάρχει όταν τα παραπάνω σφάλματα ενδέχεται να παραβιάζουν δικαιώματα και ελευθερίες που προστατεύονται από την ΕΣΔΑ.

Παράλληλα, το άρθρο 6 περιλαμβάνει πολλές διαφορετικές εκφάνσεις του δικαιώματος σε Δίκαιη Δίκη. Περιλαμβάνει το δικαίωμα πρόσβασης σε δικαστήριο, το οποίο έχει δικαιοδοσία και αρμοδιότητα να εξετάσει - νομικά και ουσιαστικά - την κρινόμενη διαφορά. Άλλες θεμελιώδεις εγγυήσεις είναι αυτές του «ανεξάρτητου και αμερόληπτου» δικαστηρίου που «λειτουργεί νόμιμα». Το εθνικό δικαστήριο πρέπει να είναι ανεξάρτητο και ανεπηρέαστο τόσο από τα ίδια τα μέρη, όσο και από την εκτελεστική εξουσία της χώρας.

Εν προκειμένω, η διαφαινόμενη κατάλυση του κράτους δικαίου της Μάλτας η οποία πραγματώνεται, με την πολιτικώς σκοπούμενη παραβίαση της αρχής διάκρισης των εξουσιών, από την εκτελεστική εξουσία στη δικαστική, όπου ο Πρωθυπουργός της χώρας διατηρεί το δικαίωμα, απευθείας και αδιακρίτως, να διορίζει τους Δικαστικούς λειτουργούς, ενόσω ο Γενικός Εισαγγελέας είναι ταυτόχρονα νομικός σύμβουλος της Κυβέρνησης, δημόσιος κατήγορος και Πρόεδρος του Διοικητικού Συμβουλίου της FIAU, εξυπηρετώντας προφανώς πολιτικές σκοπιμότητες

43^ο φύλλο των υπ' αριθμ. 56/2018 πρακτικών και απόφασης του Συμβουλίου Εφετών Αθηνών (σε δημόσια συνεδρίαση).

και συμφέροντα, ουδόλως αποτελούν εχέγγυα διασφάλισης της αρχής περί δίκαιης δίκης. Τα γεγονότα αυτά που καταδεικνύονται στην από 11-01-2018 ΕΚΘΕΣΗ ΑΠΟΣΤΟΛΗΣ της επιτροπής έρευνας του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και επιβεβαιώνονται από Νομικούς της Μαλτέζικης Δημοκρατίας, αποδεικνύουν ότι η εκτέλεση των ενδίκων ενταλμάτων και η συνακόλουθη έκδοση της προσκρούουν τόσο στη διάταξη του άρθρου 26 του Συντάγματος όσο και στο άρθρο 6 της ΕΣΔΑ, καθώς και των Συνθηκών που ισχύουν για την Ευρωπαϊκή Ένωση.

Από όλα τα ανωτέρω εκτενώς αναφερόμενα αναδεικνύεται πέραν πάσης αμφιβολίας ότι και τα δύο (2) ένδικα ΕΕΣ δεν δύνανται να εκτελεστούν στο σύνολό τους και για τον πρόσθετο γενικό λόγο άρνησης εκτέλεσης του ΕΕΣ, που εδράζεται στο άρθρ. 1 παρ. 2 Ν. 3251/2004 περί παραβίασης των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, όπως εγχαρτώνονται στην ΕΣΔΑ (άρθρ. 3, 5 και 6 της Σύμβασης) και περί παραβίασης των διατάξεων του εθνικού Συντάγματος (25 και 26 Σ).

Ως εκ τούτου, τα ένδικα ΕΕΣ δεν δύνανται να εκτελεστούν στο σύνολό τους.

5. Όλως επικουρικώς: Περί της εκτέλεσης της επιβληθησόμενης ποινής στην Ελλάδα

Σύμφωνα με την παρ. 3 του άρθρ. 13 Ν. 3251/2004, «*Αν το πρόσωπο, εναντίον του οποίου έχει εκδοθεί το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης προς το σκοπό της δίωξης, και πάντως μετά από απόδοση σε αυτό το πρόσωπο συγκεκριμένης αξιόποινης πράξης, κατοικεί στην Ελλάδα, η εκτέλεση του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης από την αρμόδια δικαστική αρχή μπορεί*

να εξαρτηθεί από την προϋπόθεση ότι ο εκζητούμενος, μετά από ακρόασή του, θα διαμεταχθεί στο Ελληνικό Κράτος, ώστε να εκτίσει σ' αυτό τη στερητική της ελευθερίας ποινή ή το στερητικό της ελευθερίας μέτρο ασφαλείας που θα απαγγελθεί εναντίον του στο κράτος έκδοσης του εντάλματος».

«Κατά την έννοια της διατάξεως αυτής, η ελληνική δικαστική αρχή που αποφασίζει για την εκτέλεση του εντάλματος, οφείλει αρχικώς να προσδιορίσει αν ο εκζητούμενος "κατοικεί" ή "διαμένει" στην Ελλάδα και επομένως εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής της εν λόγω διατάξεως, και στη συνέχεια [μόνον εφόσον διαπιστώσει ότι το πρόσωπο αυτό ικανοποιεί ένα από τα κριτήρια αυτά], να εκτιμήσει αν υπάρχει εύλογο συμφέρον που να δικαιολογεί την εκτέλεση της ποινής, που επιβλήθηκε από το Κράτος που εξέδωσε το ένταλμα, στην Ελλάδα. Στην εισηγητική έκθεση του ν. 3251/2004, αναφορικά με την ως άνω διάταξη του άρθρου 13 §3, διευκρινίζεται ότι πρόσωπα που κατοικούν στην Ελλάδα νοούνται εκείνα που η διαμονή τους έχει το στοιχείο της μονιμότητας. Ένας εκζητούμενος "κατοικεί" στην Ελλάδα εφόσον έχει εδώ την πραγματική κατοικία του και "διαμένει" σ' αυτήν εφόσον, μετά από σταθερή παραμονή ορισμένης διάρκειας, δημιούργησε δεσμούς παρομοίους προς εκείνους που δημιουργεί ένας κάτοικος. Για να διαπιστωθεί αν, στη συγκεκριμένη περίπτωση, υφίστανται μεταξύ του εκζητουμένου και της Ελλάδας δεσμοί που να οδηγούν στο συμπέρασμα ότι το πρόσωπο αυτό "διαμένει" στο Κράτος, η δικαστική αρχή εκτελέσεως απαιτείται να προβεί σε συνολική εκτίμηση διαφόρων αντικειμενικών στοιχείων που χαρακτηρίζουν την περίπτωση του προσώπου αυτού, στα οποία καταλέγονται, μεταξύ άλλων, η διάρκεια, η φύση και οι συνθήκες παραμονής

44^ο φύλλο των υπ' αριθμ. 56/2018 πρακτικών και απόφασης του Συμβουλίου Εφετών Αθηνών (σε δημόσια συνεδρίαση).

του εκζητουμένου, καθώς και οι οικογενειακοί και οικονομικοί δεσμοί του με το κράτος - μέλος εκτελέσεως (Ελλάδα)», (479/2015 ΑΠ, δημοσιευμένη σε ΝΟΜΟΣ).

Στην προκείμενη περίπτωση, αν παρ' ελπίδα το Συμβούλιό Σας γνωμοδοτήσει υπέρ της παράδοσής μου στις Αρχές της Μάλτας, δυνάμει των ένδικων ΕΕΣ, θα πρέπει να εξαρτήσετε την εκτέλεση των εν λόγω ΕΕΣ από την προϋπόθεση ότι μετά από την τυχόν επιβληθησόμενη ποινή σε βάρος μου από τις δικαστικές Αρχές της Μάλτας, θα διαμεταχθώ στο Ελληνικό Κράτος, ώστε να εκτίσω την απαγγελθείσα σε βάρος μου ποινή στην Ελλάδα ως μόνιμη κάτοικος [] ([]) και σύζυγος Έλληνα [] και μητέρα [] .

Σημειωτέον ότι όλα τα προς επίρρωση των εν θέματι ισχυρισμών μου αποδεικτικά στοιχεία, τα οποία αποδεικνύουν ότι έχω αναπτύξει ισχυρούς κοινωνικούς, οικογενειακούς και επαγγελματικούς δεσμούς με τη Χώρα, ότι έχω μόνιμη κατοικία στην Ελλάδα, καθώς και τα στοιχεία της οικογενειακής μου κατάστασης, τα έχω προσκομίσει με την από 12.4.2018 αίτηση άρσης άλλως αντικατάστασης της προσωρινής μου κράτησης, που κατατέθηκε με αυτοτελές δικόγραφο ενώπιόν Σας.

Για όλους αυτούς τους λόγους

ΑΙΤΟΥΜΑΙ

Να μην εκτελεσθούν τα ένδικα από 30.10.2017 και 10.11.2017 ΕΕΣ, τα οποία έχουν εκδοθεί σε βάρος μου από το Ειρηνοδικείο της Μάλτας, με σκοπό τη δίωξή μου.

Με τιμή,

Ο πληρεξούσιος δικηγόρος

Αθήνα, 12.04.2018>>

Στη συνέχεια, ο συνήγορος της εκζητουμένης ζήτησε να εξεταστούν ως μάρτυρες οι .

Η Πρόεδρος κάλεσε τον πρώτο μάρτυρα, ο οποίος, αφού ρωτήθηκε για τα στοιχεία της ταυτότητάς του, δήλωσε ότι ονομάζεται

υπήκοος και, αφού ρωτήθηκε, κατ' άρθρο 218 παρ. 1 ΚΠΔ, εάν προτιμά να δώσει θρησκευτικό ή πολιτικό όρκο, επέλεξε τον πολιτικό όρκο και δήλωσε, επικαλούμενος την τιμή και τη συνείδησή του, ότι θα πει όλη την αλήθεια και μόνη την αλήθεια, χωρίς να προσθέσει ούτε να κρύψει τίποτε, στη συνέχεια δε κατέθεσε τα εξής: «Είμαι μέλος εξεταστικής επιτροπής του Ευρωκοινοβουλίου, μετά το σκάνδαλο των PANAMA PAPERS, για ξέπλυμα χρήματος. Τον Οκτώβριο του 2017 δολοφονήθηκε η Μαλτέζα δημοσιογράφος που ερευνούσε το ίδιο ζήτημα. Ήλθαμε σε επικοινωνία με τα παιδιά της. Κάναμε αποστολή

45^ο φύλλο των υπ' αριθμ. 56/2018 πρακτικών και απόφασης του Συμβουλίου Εφετών Αθηνών (σε δημόσια συνεδρίαση).

.....
στη Μάλτα να δούμε. Τα παιδιά της είχαν εμπιστοσύνη στη [redacted] [redacted], την οποία θεωρούσαν βασική πηγή για την [redacted] [redacted]. Οι αποκαλύψεις είχαν οδηγήσει σε πτώση της κυβέρνησης. Πήγε μια ομάδα δική μας στη Μάλτα. Μιλήσαμε με αρμόδιους παράγοντες, με τον Πρωθυπουργό, τον Υπουργό Δικαιοσύνης, με μέλη ΜΚΟ. Το βασικό πρόβλημα είναι ότι υπάρχει πρόβλημα με τη δικαιοσύνη, δεν δουλεύει σωστά. Κάναμε επίσημη έκθεση για την κατάσταση στη δικαιοσύνη, όπως έλλειψη ανεξαρτησίας, επηρεασμού δικαστικών αποφάσεων. Αυτή είναι η πραγματικότητα. Η τελική έκθεση της αποστολής έγινε πριν προκύψει το πρόβλημα με την [redacted]. Όταν πήγαμε στη Μάλτα είχε φύγει από τη Μάλτα. Μιλήσαμε μαζί της μέσω Skype. Τη γνώρισα εκ των υστέρων, είναι αξιόπιστη μάρτυρας. Ο βασικός σκοπός που διώκεται είναι να δοθεί μήνυμα και για άλλους ότι θα υποφέρουν και να κρατήσουν το στόμα τους κλειστό. Το επίσημο πόρισμα της αποστολής είναι με παρατηρήσεις προς τον Πρωθυπουργό της Μάλτας. Να γίνουν δηλαδή και άλλα βήματα ήταν η απάντησή τους. Δεν έχει ακουστεί για τη Μάλτα, όπως για την Πολωνία και Ουγγαρία, γιατί εκεί ξεκίνησαν ανάποδα, είχαν ανεξαρτησία δικαιοσύνης. Ενώ στη Μάλτα ήταν από την αρχή προβληματικό το σύστημα δικαιοσύνης, όταν δολοφονήθηκε η δημοσιογράφος. Ο ένας γιος της Μαλτέζας δημοσιογράφου είναι δημοσιογράφος, μετέχει σε κονσόρτσιουμ για την αποκάλυψη σκανδάλων, μετέχουν δημοσιογράφοι από 2 χώρες. Μας διαβεβαίωσε ότι η [redacted] είναι αξιόπιστη και κρίσιμη μάρτυρας. Μέσω Skype, τηλεδιάσκεψης, μας είπε ότι γνώριζε για όσα συνέβαιναν στην Τράπεζα και για μηχανισμούς. Με συζητήσεις με τα παιδιά της

δημοσιογράφου και την ίδια, φαίνεται ότι είναι έξυπνη υπάλληλος, ξέρει τα οικονομικά, έχει τη δυνατότητα να διακρίνει τι συνέβαινε στην Τράπεζα μέσα σε μικρό χρονικό διάστημα. Παρεμπιπτόντως, κατά την απασχόλησή της στην Τράπεζα, προέκυψαν αυτά που ανακάλυψε, δεν πήγε σκόπιμα. Δούλεψε με προοπτική παρά το διευθύνοντα σύμβουλο, τον [redacted], που συνελήφθη στις ΗΠΑ για αδικήματα, μία ημέρα μετά την παράδοση της [redacted].

Είχε τυχαία βρεθεί πάνω σε κρίσιμες πληροφορίες, που την προβλημάτισαν τι συμβαίνει στην Τράπεζα, αυτό το ξέρω από συζήτηση μαζί της. Είχε ανακαλύψει ότι υπήρχε ένας λογαριασμός που ανήκε στην πραγματικότητα [redacted] και στον [redacted], που τροφοδείτο από τον Πρόεδρο του Αζερμπαϊτζάν. Η δημοσιογράφος δολοφονήθηκε με βόμβα στο αυτοκίνητο. Έκανε έρευνα γι' αυτό το πράγμα. Είχαν πολύ συχνή επικοινωνία με τη [redacted]. Είναι κρίσιμη μάρτυρας. Ακόμη ένας έχει απομείνει να γνωρίζει, δεν τον ξέρω. Η Επιτροπή ad hoc δημιουργήθηκε με 60 μέλη από όλες τις πολιτικές ομάδες για 2 χρόνια. Ερευνήσαμε όλες τις πτυχές διαφθοράς στην παγκόσμια οικονομία, από Τράπεζες μέχρι ποδόσφαιρο. Μετά τη δολοφονία επικεντρωθήκαμε στη Μάλτα. Πριν η [redacted] ήταν σαν καταδικασμένος και όχι προστατευόμενος μάρτυρας. Μετά τη δολοφονία της δημοσιογράφου, η [redacted] είχε ήδη φύγει, βγήκε το διεθνές ένταλμα σύλληψής της. Γίνεται προσπάθεια όχι μόνο εκφοβισμού της, αλλά επηρεασμού. Δεχόταν απειλές και έφυγε. Πήγαν ιδιωτικοί ντετέκτιβ, από γραφείο που συνδεόταν με τη Μάλτα και έκαναν παρενόχληση στον πατέρα της [redacted], του έκαναν ερωτήσεις. Η [redacted] λέει ότι γνωρίζει ποιοι ήταν. Δεχόταν όχι μόνο η

46^ο φύλλο των υπ' αριθμ. 56/2018 πρακτικών και απόφασης του Συμβουλίου Εφετών Αθηνών (σε δημόσια συνεδρίαση).

ίδια απειλές αλλά και η οικογένειά της. Μένει στο με το σύζυγό της. Είχε προσπαθήσει να πάρει άδεια παραμονής, τότε μου ζήτησε βοήθεια, για τεχνικό λόγο δεν μπορούσε τότε. Όταν ήρθε στην Αθήνα, φοβήθηκε, με πήρε τηλέφωνο από το αστυνομικό τμήμα, Δευτέρα βράδυ. Θα την είχα συμβουλευτεί να παρουσιαστεί με δικηγόρο. Δεν γνωρίζω αν της ζητήθηκε να δώσει πληροφορίες ανώνυμα και με προστασία. Ξέρω μόνο ότι της είχαν υποσχεθεί ανωνυμία, αλλά τελικά διέρρευσε το όνομά της, όταν μίλησε στους δικαστές στη Μάλτα. Έγινε προσπάθεια δυσφήμισής της στην Κύπρο. Για τους δύο επιθεωρητές που κατηγορούν ότι δυσφημίστηκαν, μίλησαν άλλοι συνάδελφοι μαζί τους και γνωρίζω ότι ο ένας έχει ανακαλέσει τη μήνυση, έχει ήδη απολυθεί».

Κατόπιν η Πρόεδρος κάλεσε το δεύτερο μάρτυρα να καταθέσει και επειδή αντιλήφθηκε ότι δεν μιλάει την Ελληνική, αλλά την Αγγλική γλώσσα, διόρισε, μετά από πρόταση της Εισαγγελέα και χωρίς να προβληθεί αντίρρηση από την εκζητούμενη, ως διερμηνέα τον εμφανισθέντα στο ακροατήριο, ο οποίος δήλωσε ότι ονομάζεται Κωνσταντίνος Γκίλος του Στεφάνου, κατοικεί στην Αθήνα, επαγγέλματος διερμηνέας αγγλικής γλώσσας, αφού δε ρωτήθηκε από την Πρόεδρο αν προτιμά να δώσει θρησκευτικό ή πολιτικό όρκο (άρθρο 236 ΚΠοινΔ), απάντησε ότι προτιμά θρησκευτικό όρκο και το θρήσκευμά του είναι Χριστιανός Ορθόδοξος, στη συνέχεια ορκίστηκε νόμιμα στο Ιερό Ευαγγέλιο σύμφωνα με το άρθρο 236 ΚΠΔ, ότι θα ερμηνεύσει σωστά, όσα θα κατατεθούν στην διάρκεια της συνεδριάσεως, από τον μάρτυρα και προς αυτόν, από την Ελληνική στην Αγγλική γλώσσα και αντίστροφα.

Κατόπιν ο μάρτυρας, μέσω του διερμηνέα, δήλωσε ότι ονομάζεται

[Redacted]

218 παρ. 1 ΚΠΔ, εάν προτιμά να δώσει θρησκευτικό ή πολιτικό όρκο, απάντησε ότι προτιμά θρησκευτικό όρκο και το θρήσκευμά του είναι Χριστιανός Καθολικός. Στη συνέχεια, ορκίστηκε, σύμφωνα με το άρθρο 218 παρ. 2 ΚΠοινΔ, στο Ιερό Ευαγγέλιο, ότι θα πει όλη την αλήθεια και μόνη την αλήθεια, χωρίς να προσθέσει ούτε να κρύψει τίποτε, ακολούθως δε κατέθεσε τα εξής: «Είμαι Ευρωβουλευτής της Μάλτας. Είμαι εδώ ως πολιτικός για να μιλήσω για μια δυνατή και αποφασισμένη γυναίκα τη [Redacted] και για τη δημοσιογράφο που ήταν επίσης μια δυνατή και αποφασισμένη γυναίκα. Ήταν η καλύτερη δημοσιογράφος στη Μάλτα. Αποκάλυψε τη διαφθορά στην υψηλότερη βαθμίδα της Κυβέρνησης της Μάλτας. Η [Redacted] ήταν από τις πηγές της. Η [Redacted] δολοφονήθηκε βίαια για αυτά που ανακάλυψε. Αυτοί που σχεδίασαν τη δολοφονία είναι ακόμη ελεύθεροι. Δεν ξέρουμε ποιος τους έστειλε να δολοφονήσουν τη [Redacted]. Αν η [Redacted] δοθεί στη Μάλτα η δικιά της ζωή και της οικογένειάς της διατρέχει κίνδυνο, προπάντων γιατί αποδυναμώνονται εσκεμμένα, ώστε πολιτικοί και άλλοι να μην προσέλθουν ενώπιον της δικαιοσύνης. Από αυτούς που ερευνούν τη δολοφονία ένας είναι παντρεμένος με Υπουργό της Κυβέρνησης που είχε δεχθεί κριτική από τη [Redacted], που συμπεριλαμβάνεται στο σκάνδαλο των PANAMA PAPERS, που είναι και η [Redacted]. Δεν έχει γίνει μέχρι σήμερα έρευνα για υπουργό και άλλους στο πολιτικό γραφείο. Αυτές οι πληροφορίες που έδωσε η [Redacted], ήταν

47^ο φύλλο των υπ' αριθμ. 56/2018 πρακτικών και απόφασης του Συμβουλίου Εφετών Αθηνών (σε δημόσια συνεδρίαση).

κρίσιμες. Δεν την πίστεψαν στην αρχή. Σήμερα αυτός είναι στη φυλακή στις ΗΠΑ, κινδυνεύει με κάθειρξη 125 ετών. Είχα θέσει ερώτηση στο Ευρωκοινοβούλιο, έγιναν δύο συζητήσεις, είχαμε ειδική απόφαση. Μια Επιτροπή από όλες τις ομάδες του Ευρωκοινοβουλίου στάλθηκε στη Μάλτα να ερευνήσουν την κατάσταση της δημοκρατίας και τους θεσμούς. Από τα έγγραφα, τα συμπεράσματα επιβεβαιώνουν ότι οι νόμοι είναι αποδυναμωμένοι, οι δημοκρατικοί θεσμοί στη Μάλτα έχουν χρησιμοποιηθεί για να προστατεύσουν τους Υπουργούς και άλλους κοντά στην κυβέρνηση για να μη διωχθούν. Είναι δύσκολο να σας πω, αλλά αυτή τη στιγμή η δικαιοσύνη στη Μάλτα, δεν υπάρχει δίκαιο σύστημα στη Μάλτα. Ο Πρωθυπουργός διορίζει Δικαστές και Εισαγγελείς, τον Αρχηγό της Αστυνομίας. Σε 6 χρόνια άλλαξε 5 αρχηγούς στην Αστυνομία και στο τέλος βρήκαν έναν που ήταν μαριονέτα της Κυβέρνησης. Ο Πρωθυπουργός μπορεί να διορίσει τον Αρχεπισκοπικό. Με αυτή την πολιτική διαμεσολάβηση σε δημοκρατικούς θεσμούς η δεν θα έχει δίκαιη δίκη στη Μάλτα. Ήταν η κύρια πηγή που αποκάλυψε όλους στην υψηλή βαθμίδα στην Κυβέρνηση. Ως σημαντική πληροφοριοδότης πρέπει να προστατευτεί. Πρώτον πρέπει να προστατευτεί η ζωή της. Δεν χάσαμε μόνο μια καλή δημοσιογράφο στη Μάλτα, αλλά μια καλή φίλη, χάσαμε πολλά πράγματα. Ελπίζω να μη δω άλλη δολοφονία στη Μάλτα και να δω ασφαλή τη και την οικογένειά της. Αυτά που ανακάλυψε είναι σημαντικά για μας, να χρησιμοποιηθούν εναντίον των διεφθαρμένων. Είμαι 15 χρόνια Ευρωβουλευτής. Είναι η πρώτη φορά που όλα τα πολιτικά φάσματα, από αριστερά μέχρι δεξιά, όπως ο συνάδελφος που είναι κομμουνιστής και εγώ είμαι

Χριστιανοδημοκράτης, να μαζέψουμε υπογραφές και να διασφαλίσουμε τη ζωή της . Στη Μάλτα ο αρχηγός της Αστυνομίας είναι να μαζεύει πληροφορίες και να ασκεί δίωξη. Ο ίδιος ο αρχηγός είχε πληροφορίες ότι ένας Υπουργός στη Μάλτα και ο διευθυντής του γραφείου του Πρωθυπουργού είχαν μυστικούς λογαριασμούς στα PANAMA PAPERS. Όλα είναι δημόσια, οι πληροφορίες. Αλλά μέχρι σήμερα καμία έρευνα δεν έγινε, καμία δίωξη. Ακόμη και το Ευρωκοινοβούλιο συνάντησε τον αρχηγό της Αστυνομίας στη Μάλτα, για να προσέλθουν αυτοί οι δύο στη δικαιοσύνη, ούτε καν έρευνα δεν έγινε μέχρι σήμερα. Οι θεσμοί μας έχουν αποδυναμωθεί. Δεν θα προσαχθούν ενώπιον της δικαιοσύνης. Η Κυβέρνηση είναι 6 χρόνια στην εξουσία και πριν τα 6 χρόνια ήταν το ίδιο σύστημα, τίποτε δεν άλλαξε. Η προηγούμενη κυβέρνηση προσπαθούσε να είναι δίκαιη. Ήμουν στο κόμμα της προηγούμενης κυβέρνησης, αλλά δεν μπορώ να υπερασπιστώ ένα άδικο σύστημα. Προτείνουμε στην κυβέρνηση ο διορισμός του Αρχηγού της Αστυνομίας και του Εισαγγελέα να γίνεται με συμφωνία των 2/3 της Βουλής. Αν το δεχόταν η κυβέρνηση θα ήταν δίκαιο το σύστημα. Και το Ευρωκοινοβούλιο το είχε προτείνει στην κυβέρνηση. Οι δικαστές στη Μάλτα, σας έχουμε δώσει πληροφορίες, ο Αρχιδικαστής στην ετήσια ομιλία του δήλωσε ότι οι κανόνες δικαίου στη Μάλτα δεν είναι ασφαλείς. Δεν γνωρίζω τι απάντησε ο Υπουργός Δικαιοσύνης της Μάλτας, όταν έδωσε συνέντευξη στο EURONEWS και ερωτήθηκε αν μπορεί να εγγυηθεί την ασφάλεια της στη Μάλτα. Κατηγορείται για κυρώσεις Αμερικής που δεν έχει σχέση με τη Μάλτα, αλλά μιλάμε για διαφθορά εκατομμυρίων ευρώ, μέσω της , είναι η φωλιά της χειρότερης διαφθοράς στη

48^ο φύλλο των υπ' αριθμ. 56/2018 πρακτικών και απόφασης του Συμβουλίου Εφετών Αθηνών (σε δημόσια συνεδρίαση).

Μάλτα, ευχαριστούμε τη [] για τις αποκαλύψεις. Ο Διευθυντής του πολιτικού γραφείου του Πρωθυπουργού είχε λογαριασμό στη [] και στα PANAMA PAPERS. Το αρνήθηκε, όπως και ο Πρωθυπουργός. Μετά αποκαλύφθηκε η αλήθεια και ότι η [] έλεγε την αλήθεια. Ότι ένας Επίτροπος ονόματι [] ότι είχε λογαριασμό στην [], ανακαλύψαμε ότι η [] έλεγε την αλήθεια γιατί ο [] [] το παραδέχθηκε αν και το αρνείτο στην αρχή. Στην αρχή κανείς δεν την πίστεψε για τον [], τώρα αυτός είναι στη φυλακή, αντιμετωπίζει ποινή 125 ετών. Όσο περνάει ο χρόνος φαίνεται ότι η [] έλεγε την αλήθεια. Για τη σύζυγο του Πρωθυπουργού στη Μάλτα, ξέρουμε τις κατηγορίες από τη [] [], αλλά καμία έρευνα δεν έγινε από την Αστυνομία, αλλά ένας δικαστής ερευνά αν η σύζυγος του Πρωθυπουργού έχει λογαριασμό στα PANAMA PAPERS, δεν ξέρουμε αν έχει λογαριασμό στην []. Ανεστάλη η λειτουργία της Τράπεζας, η Αστυνομία δεν έκανε τίποτε. Μόνο η δημοσιογράφος που ήταν έξω από την Τράπεζα, τον είχε τον [] με Επίτροπο να βγάζει έξω με βαλίτσα στοιχεία που χάθηκαν. Ελπίζουμε να ανακαλυφθεί η αλήθεια. Η έρευνα είναι σε εξέλιξη από δικαστή, όχι από αστυνομία. Πολιτικοί πήγαμε σε δικαστή να ξεκινήσει την έρευνα, αυτό έπρεπε να γίνει από αστυνομία και εισαγγελία και όχι από εμάς. Ίσως η [] να έχει πληροφορίες για την έρευνα που γίνεται για τη σύζυγο του Πρωθυπουργού στη Μάλτα. Επειδή ανακάλυψε τη διαφθορά στην κυβέρνηση και στην [], προσπαθούν να απαξιώσουν τα στοιχεία που δίνει. Έχει αποδειχθεί ότι όσα έλεγε

είναι αλήθεια. Όλα τα πολιτικά κόμματα στην Ευρωβουλή την πιστεύουν τώρα. Δεν είχε μπει ποτέ σε καθεστώς προστατευόμενου μάρτυρα, δεν της είχαν προσφέρει προστασία καμία. Είχε έρθει σε επαφές με δικαστές και προσφέρθηκε να δώσει στοιχεία. Την απείλησαν μετά και έπρεπε να φύγει από τη Μάλτα, να προστατεύσει τη ζωή της και την οικογένειά της. Ένας κυβερνητικός αξιωματούχος που διέρρευσε τα στοιχεία της, αυτής που αποκαλύπτει τη διαφθορά στην κυβέρνηση και που έπρεπε να προστατευθεί, από ένα εκπρόσωπο της κυβέρνησης να εκτεθεί που είναι τώρα βουλευτής. Δεν ξέρω πώς αυτός βρήκε τα στοιχεία της. Εγώ δεν είχα ακούσει για τη [redacted] [redacted]. Όλοι οι εγκληματίες που δολοφόνησαν τη δημοσιογράφο ξέρουν τώρα από τον κυβερνητικό αξιωματούχο ποια είναι η [redacted] [redacted], ότι ήταν η πηγή της δημοσιογράφου, τα στοιχεία της. Είναι πρόβλημα, ο Αρχηγός της Αστυνομίας μόνο ερευνά όσους είναι στην πλευρά της κυβέρνησης να ακούσουν αυτά που τους ευχαριστούν. Όσοι αποκαλύπτουν κατά της κυβέρνησης αποπέμπονται, απειλούνται, όπως και εμένα. Ένας Υπουργός με απείλησε, αν έχω μυστικό έγγραφο από Επιτροπή που ετοιμάζεται από Μάρτιο 2017, άμα αποκαλύψω τη διαφθορά που περιλαμβάνει και τον Υπουργό [redacted], μόνο να μιλήσω θα με στείλουν στη φυλακή. Ένας Υπουργός γίνεται αρχηγός αστυνομίας, εισαγγελέας, ένορκος. Η [redacted] είπε ότι δέχθηκαν απειλές τα μέλη της οικογένειά της. Ο Πρωθυπουργός της Μάλτας μπορεί να διορίσει τον Αρχιδικαστή και ο Αρχιδικαστής μπορεί να διορίσει όποιο δικαστή θέλει να δικάσει μια υπόθεση».

49^ο φύλλο των υπ' αριθμ. 56/2018 πρακτικών και απόφασης του Συμβουλίου Εφετών Αθηνών (σε δημόσια συνεδρίαση).

Στη συνέχεια, μετά από πρόταση της Εισαγγελέα και εντολή της Προέδρου και χωρίς να έχει κανείς αντίρρηση αναγνώστηκαν τα ακόλουθα έγγραφα :

- Τα ΕΚΔ 29488 ΦΕ 3/18 από 28.03.2018, ΕΚΔ 29724 ΦΕ 3/18 από 03.04.2018 και ΕΚΔ 29752 ΦΕ 3/18 από 10.04.2018 έγγραφα του Εισαγγελέα Εφετών Αθηνών.

-Το 1549/17 από 30.10.2017 Ευρωπαϊκό Ένταλμα Σύλληψης των Αρχών της Μάλτας, σε μετάφραση.

- Το από 02.04.2018 μήνυμα ηλεκτρονικού ταχυδρομείου του Γραφείου Γενικού Εισαγγελέα Μάλτας, σε μετάφραση.

-Το 17338 από 20.03.2018 έγγραφο του Καταστήματος Κράτησης Γυναικών Κορυδαλλού.

-Το 29404Α ΦΕ 3/18 από 20.03.2018 έγγραφο του Εισαγγελέα Εφετών Αθηνών.

Το 1020/61333/1 -β από 20.03.2018 έγγραφο της Διεύθυνσης Ασφάλειας Αττικής – Υποδ/σης Ασφάλειας Αθηνών – Τμήματος Συντάγματος.

-Η από 20.03.2018 έκθεση σύλληψης της εκζητουμένης.

-Το από 20.03.2018 5291/25/1- Ε τηλεομοιοτυπικό σήμα του Τμήματος S.I.R.E.N.E της Δ/σης Διεθνούς Αστυνομικής Συνεργασίας της Ελληνικής Αστυνομίας, με το συνημμένο CASC00000000550000 από 31.10.2017 ηλεκτρονικό μήνυμα S.I.R.E.N.E Μάλτας σε μετάφραση.

-Τα από 20.03.2018 2765196 έγγραφα του Αρχηγείου Ελληνικής Αστυνομίας/Διεύθυνση Εγκληματολογικών Ερευνών/ Τμήμα 9^ο Κατ/κων Στατ/κής.

- Η με αριθμό 24/2018 από 20.03.2018 εντολή προσωρινής σύλληψης του Εισαγγελέα Εφετών Αθηνών.

- Η από 20.03.2018 Έκθεση Δικαστικής Αρχής και τα από 20.03.2018 στοιχεία ταυτότητας της εκζητουμένης.

-Φωτοτυπία του διαβατηρίου της εκζητουμένης.

-Φωτοτυπία της με αρ. Α 3234162 βεβαίωσης κατάθεσης αίτησης για έκδοση άδειας διαμονής της εκζητουμένης.

-Το 29580 ΦΕ 3/18 από 29.03.2018 έγγραφο του Εισαγγελέα Εφετών Αθηνών.

-Το 22968 από 28.03.2018 έγγραφο του Υπουργείου Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων.

-Το 18197 από 28.03.2018 έγγραφο του Υπουργείου Εξωτερικών, Γ' Γενικής Διεύθυνσης Υποθέσεων Ευρωπαϊκής Ένωσης.

-Το με Α.Π. Φ.110/9/ΑΣ 211 από 27.03.2018 έγγραφο της Πρεσβείας της Ελλάδος στη Βαλέττα.

-Η από 21.03.2018 εξουσιοδότηση.

Στο σημείο αυτό, προσκομίστηκαν από τον συνήγορο της εκζητουμένης και αναγνώστηκαν, χωρίς να προβληθεί αντίρρηση, τα ακόλουθα έγγραφα, ήτοι: 1) Το από 7.4.2018 δημοσίευμα από τον ιστότοπο euronews.com με τίτλο «Αποκλειστικό: Ο υπουργός

50^ο φύλλο των υπ' αριθμ. 56/2018 πρακτικών και απόφασης του Συμβουλίου Εφετών Αθηνών (σε δημόσια συνεδρίαση).

Δικαιοσύνης της Μάλτας για την υπόθεση [redacted]», 2) Η από 11.01.2018 ΕΚΘΕΣΗ ΑΠΟΣΤΟΛΗΣ της επιτροπής έρευνας του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, σε μετάφραση στα ελληνικά αποσπάσματος, 3) Η από 20.03.2018 επιστολή της [redacted], Μέλους του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, Αρχηγού της Αντιπροσωπείας του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου στη Μάλτα, προς τον Πρωθυπουργό της Ελλάδας κ. Αλέξη Τσίπρα, σε μετάφραση, 4) Το από 20.3.2018 δημοσίευμα στη 'GUARDIAN', σε μετάφραση, 5) Το από 21.03.2018, κοινό αίτημα 36 Ευρωβουλευτών να δοθεί άσυλο στην [redacted], από τον προσωπικό ιστότοπο [redacted], 6) Το από 21.03.2018 δημοσίευμα 'Η [redacted] πρέπει να προστατευτεί, δηλώνουν οι γιοί της [redacted] από την ιστοσελίδα, [redacted], 7) Το email που φέρεται να έστειλε η [redacted] στον Μαλτέζο πρωθυπουργό στις 15 Ιουνίου 2017, από την ιστοσελίδα της [redacted], 8) Η από 27.3.2018 συνέντευξή της [redacted] στην ηλεκτρονική ιστοσελίδα της Εφημερίδας Καθημερινή, 9) Δημοσιεύματα του Κυριακάτικου έντυπου Ελληνικού Τύπου και ηλεκτρονικού ξενόγλωσσου τύπου, σχετικά με τα περιστατικά της υπόθεσης και τους κινδύνους που θα αντιμετωπίσει η [redacted] αν εκδοθεί στη Μάλτα και ότι δεν θα τύχει δίκαιης δίκης και 10) Το από 12.04.2018 Δελτίο Τύπου της Ελληνικής Ένωσης για τα Δικαιώματα του Ανθρώπου.

Κατόπιν η Πρόεδρος κάλεσε την εκζητούμενη να δώσει εξηγήσεις κι αυτή είπε τα εξής «Να διευκρινίσω ότι στην Τράπεζα ξεκίνησα τον Ιανουάριο του 2016, στη θέση Προϊσταμένου Προσωπικού Βοηθού του Διευθυντή της Τράπεζας. Έκανα το κομμάτι για αναθεώρηση

λογαριασμών στην Τράπεζα κ.ά. Έχω σπουδάσει στη [] σε πανεπιστήμιο περί συστημάτων στην πληροφορική. Είχα δουλέψει χρόνια στην Κύπρο σε τράπεζα, στην Ιρλανδία σε έρευνα καταλληλότητας σχετικά με νομοθεσία. Όταν ξεκίνησα στην [] [] είχα πάνω από 7 χρόνια εμπειρία στον οικονομικό τομέα και στην οικονομική νομοθεσία. Έψαχναν για τέτοια θέση και είχαν κάνει έρευνα. Πριν ζούσαμε στην Ιρλανδία, πήγαμε στη Μάλτα, λόγω του καιρού στην Ιρλανδία, ο άνδρας μου είναι Έλληνας, τα παιδιά μέχρι τότε σπούδαζαν στα αγγλικά, είχαν δουλειές στον οικονομικό τομέα. Η Τράπεζα είχε 12 υπαλλήλους τότε με Διευθυντή και Πρόεδρο management. Οι υπόλοιποι υπάλληλοι ήταν ξένοι κυρίως και χωρίς εμπειρία στα οικονομικά. Ο Πρόεδρος της Τράπεζας, βλέποντας τις γνώσεις και τις ικανότητές μου, μου εμπιστεύθηκε τη θέση. Από την αρχή κατάλαβα ότι η Τράπεζα δεν λειτουργεί σωστά στον τομέα της νομοθεσίας στις αιτήσεις για άνοιγμα λογαριασμών. Ήταν κυρίως πρόσωπα πολιτικοί ή που συνδέονταν με πολιτική. Τέτοιων ειδών αιτήσεις χρειάζονται ειδική προσοχή και άδεια από συγκεκριμένες αρχές στη Μάλτα, ιδίως αν είχαν σχέση με Υπουργούς, Πρωθυπουργό. Οι περισσότεροι ήταν τέτοιου είδους πελατεία. Μίλησα με τον επικεφαλής του νομικού τμήματος και το Διευθυντή. Μου είπαν να κάνω τη δουλειά μου και να μην κάνω έρευνα. Μου είπαν ότι έτσι είναι στη Μάλτα, όλα είναι υπό έλεγχο. Τέλος Φεβρουαρίου 2016, μας ήλθε επιστολή από αρμόδια αρχή της Μάλτας για έλεγχο που θα γινόταν το Μάρτιο. Ένας συνάδελφος παραιτήθηκε και έφυγε από τη χώρα, άλλη υπάλληλος στη διευθύντρια οικονομικών την απέλυσαν. Επειδή έφυγαν δύο υπάλληλοι πριν αρχίσει ο έλεγχος ο Διευθυντής μου ζήτησε να αναλάβω την

51^ο φύλλο των υπ' αριθμ. 56/2018 πρακτικών και απόφασης του Συμβουλίου Εφετών Αθηνών (σε δημόσια συνεδρίαση).

προετοιμασία και κάναμε συζητήσεις ότι δεν θα περνούσαμε τον έλεγχο λόγω παραβιάσεων στην οικονομική νομοθεσία. Έλειπαν υπογραφές στις οδηγίες πληρωμής. Μου είπαν ότι θα έχω ευθύνη, μου είπαν να κάνω ψεύτικες υπογραφές όπου έλειπαν. Αρχίζαν να με πιέζουν. Είπα θα τα πω, όταν θα έρθει ο έλεγχος. Στις 29/3/2016 μου έδωσαν επιστολή ότι έληξε το συμβόλαιο και να φύγω. Πήγαμε στη Μάλτα στο τμήμα αλλοδαπών με διαβατήριο, έπρεπε να έχω άδεια παραμονής. Μπορούσα να ξεκινήσω την εργασία πριν εκδοθεί η άδεια γιατί ο σύζυγός μου ήταν Έλληνας. Δεν πληρώθηκα, δεν μπορούσα να μπω στο pay – roll μέχρι να έχω άδεια παραμονής, τους είπα ότι μπορώ να βγάλω αριθμό κοινωνικής ασφάλισης και αριθμό φορολογικού μητρώου. Ο επικεφαλής του νομικού τμήματος είπε να μην με πληρώσουν μέχρι να βγει η άδεια παραμονής. Τη στιγμή που με απέλυσαν, για την πληρωμή μου είπαν θα με ενημερώσουν. Περίμενα μία εβδομάδα. Μετά έκανα επιστολή. Μου είπαν ότι δεν δικαιούμαι ποσό, ήμουν ασκούμενη. Πήγα σε Επιθεώρηση Εργασίας και έστειλαν επιστολή στην τράπεζα να με πληρώσουν τον Απρίλιο 2016. Τον Αύγουστο του 2016, ήρθαν αστυνομικοί με ένταλμα σύλληψης για καταγγελία της Τράπεζας εναντίον μου. Για το μισθό ότι δεν ισχύει, ότι αγόρασα εισιτήρια για μένα και την οικογένειά μου χωρίς έγκριση από τον Προϊστάμενο. Είχαν πληρωθεί τα εισιτήρια, αλλά με έγκριση Προϊσταμένου και Διευθυντή. Δεν μου είχαν δώσει κάποια κάρτα. Τα εισιτήρια πληρώθηκαν, ήταν με τιμολόγιο, ο Διευθυντής έγραψε 'approved', δηλαδή ότι εγκρίθηκαν. Με είχαν στο αστυνομικό τμήμα στη Βαλέτα, οι αστυνομικοί μου είπαν ότι τα έβαλα με την Τράπεζα που έχει

πολλές δυνατότητες στη χώρα. Καλύτερα να αποδεχθώ και θα με συγχωρήσουν. Στην κατάθεση ήταν παρών και ο διευθυντής της Τράπεζας που απαγορεύεται από το νόμο στη Μάλτα. Με άφησαν ελεύθερη. Κατάλαβα ότι δεν ήταν υπόθεση μεταξύ της Τράπεζας που είναι δυνατή και εμένα. Αποφάσισα να συνεργαστώ με κάποιους για βοήθεια, στο διαδίκτυο βρήκα τη δημοσιογράφο που ερευνούσε την Τράπεζα, της έστειλα email. Αν πάω στη Μάλτα δεν θα βρω δικαιοσύνη στη Μάλτα, εκεί ξεκίνησαν τα δικαστήρια εναντίον της Τράπεζας για εισιτήρια και εναντίον εμένα για κατάχρηση. Για να προσλάβω δικηγόρο, πρέπει να καταλάβω σε ποιο κόμμα ανήκει και ποιους φίλους έχει, γιατί αλλιώς ενεργούσαν εναντίον μου. Ενώ είχα τα εισιτήρια με τιμολόγια 'approved', δεν μου έδωσαν ευκαιρία στην Αστυνομία να τα παρουσιάσω, να πω κάτι άλλο. Πιστεύω ότι η Τράπεζα με τη σύλληψή μου ήθελε να δείξει ότι είμαι ένα τίποτα, γιατί είχε πολλές δυνατότητες στην κυβέρνηση. Είχα συμβόλαιο εργασίας με μισθό 6.000 ευρώ για τους τρεις μήνες. Στην Ιρλανδία περίπου ένα χρόνο και τρεις μήνες ζήσαμε. Στη Μάλτα πήγαμε το Δεκέμβριο του 2015. Στην Κύπρο, ήμουν λογίστρια στη Ρωσική Τράπεζ με υποκατάστημα στην Κύπρο, όχι σε έλεγχο συμμόρφωσης. Έλεγα συμβόλαια δανείων, εκεί τρία χρόνια δούλεβα. Μετά εργάστηκα σε εταιρεία θυγατρική της Ρωσικής Τράπεζας για άνοιγμα λογαριασμών για εταιρείες στην Κύπρο. Οι πληροφορίες που θα έδινα στη δημοσιογράφο αφορούσαν παράνομη δραστηριότητα της Τράπεζας για εφαρμογή νόμων για ξέπλυμα χρήματος».

Η Εισαγγελέας, αφού έλαβε το λόγο από την Πρόεδρο, είπε τα εξής:
«Φέρεται ενώπιον του Συμβουλίου σας το με αριθμό φακέλου 1549/17

52^ο φύλλο των υπ' αριθμ. 56/2018 πρακτικών και απόφασης του Συμβουλίου Εφετών Αθηνών (σε δημόσια συνεδρίαση).

από 30-10-2017 Ε.Ε.Σ., το οποίο εκδόθηκε την Δικαστή του Ειρηνοδικείου Μάλτας Caroline Farrugia Frendo LLD, με σκοπό τη σύλληψη και

[REDACTED]
[REDACTED], προκειμένου να ασκηθεί σε βάρος της ποινική δίωξη και να δικαστεί για πέντε αξιόποινες πράξεις(1.υπεξαίρεση, 2. απόκτηση χρημάτων ή περιουσίας άνω των 5.000 ευρώ με ψευδείς προθέσεις, 3. άλλες περιπτώσεις απάτης, 4. διακεκριμένη περίπτωση κλοπής και 5. παραβίαση εγγύησης, που προβλέπονται και τιμωρούνται σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 293, 294, 308, 309, 310παρ.1, 268παρ.9, 267 και 279 και 579 του Ποινικού Κώδικα της Μάλτας, με στερητικές της ελευθερίας ποινές με μέγιστο όριο ανώτερο των 12 μηνών).

Επειδή η εκζητούμενη δεν συγκατατέθηκε να προσαχθεί στο κράτος έκδοσης του εντάλματος (σχ. η από 20-3-2018 έκθεση της Εισαγγελέως Εφετών Αθηνών), αρμοδίως φέρεται η υπόθεση ενώπιον του Συμβουλίου τούτου, στην περιφέρεια του οποίου συνελήφθη (άρθρο 9 παρ. 3 του Ν. 3251/2004). Πρέπει, συνεπώς, να εξεταστεί η υπόθεση περαιτέρω, σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 18 παρ. 2 του Ν. 3251/2004 και 448 παρ. 2 ΚΠΔ.

Κατά το άρθρο 1 παρ. 1 του πιο πάνω Ν. 3251/2004, το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης είναι απόφαση ή διάταξη δικαστικής αρχής κράτους μέλους της Ευρωπαϊκής Ένωσης, που εκδίδεται με σκοπό τη σύλληψη και την προσαγωγή προσώπου, το οποίο ευρίσκεται στο έδαφος άλλου κράτους μέλους της Ευρωπαϊκής Ένωσης, εφόσον το πρόσωπο αυτό ζητείται από τις αρμόδιες αρχές του Κράτους έκδοσης του εντάλματος στο πλαίσιο ποινικής διαδικασίας: α) προκειμένου σε πρόσωπο, στο οποίο έχει ήδη αποδοθεί η

αξιόποινη πράξη να ασκηθεί ποινική δίωξη ή β) να εκτελεστεί ποινή ή μέτρο ασφαλείας, τα οποία στερούν την ελευθερία. Στο άρθρο 2 του ίδιου νόμου ορίζεται το περιεχόμενο και ο τύπος του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης, που περιέχει ειδικότερα τα ακόλουθα στοιχεία: α) την ταυτότητα και ιθαγένεια του εκζητούμενου, β) το όνομα, διεύθυνση, αριθμό τηλεφωνικής και τηλεομοιοτυπικής σύνδεσης και ηλεκτρονική διεύθυνση της δικαστικής αρχής έκδοσης του εντάλματος, γ) μνεία της εκτελεστής δικαστικής απόφασης, του εντάλματος σύλληψης ή της συναφούς διάταξης δικαστικής αρχής, δ) φύση και νομικό χαρακτηρισμό του εγκλήματος, ε) περιγραφή των περιστάσεων τέλεσης του εγκλήματος, στις οποίες περιλαμβάνονται ο χρόνος και τόπος τέλεσης, καθώς και η μορφή συμμετοχής του εκζητούμενου στην αξιόποινη πράξη, στ) την επιβληθείσα ποινή, αν πρόκειται για αμετάκλητη απόφαση ή το πλαίσιο ποινής που προβλέπεται για την αξιόποινη πράξη από τη νομοθεσία του κράτους μέλους έκδοσης του εντάλματος και 5) στο μέτρο του δυνατού, κάθε άλλη πληροφορία σχετικά με την αξιόποινη πράξη και τις συνέπειες της. Εξάλλου, κατά το άρθρο 5 του ως άνω νόμου, το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης εκδίδεται για πράξεις, οι οποίες τιμωρούνται κατά τους ελληνικούς ποινικούς νόμους με στερητική της ελευθερίας ποινή ή με στερητικό της ελευθερίας μέτρο ασφαλείας, το ανώτατο όριο των οποίων είναι τουλάχιστον δώδεκα μηνών ή, σε περίπτωση που έχει ήδη επιβληθεί ποινή ή μέτρο ασφαλείας τα οποία στερούν την ελευθερία, για απαγγελθείσες καταδίκες διάρκειας τουλάχιστον τεσσάρων μηνών, κατά δε το άρθρο 10 παρ. 1 στοιχ. α" του νόμου τούτου, υπό την επιφύλαξη των διατάξεων των άρθρων 11 έως 13 του παρόντος, το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης εκτελείται εφόσον η αξιόποινη πράξη, για την οποία έχει εκδοθεί τούτο, συνιστά έγκλημα, σύμφωνα με τους

53^ο φύλλο των υπ' αριθμ. 56/2018 πρακτικών και απόφασης του Συμβουλίου Εφετών Αθηνών (σε δημόσια συνεδρίαση).

ελληνικούς ποινικούς νόμους, ανεξαρτήτως του νομικού χαρακτηρισμού, το οποίο τιμωρείται, σύμφωνα με το δίκαιο του κράτους έκδοσης του εντάλματος, με στερητική της ελευθερίας ποινή ή με στερητικό της ελευθερίας μέτρο ασφαλείας, το ανώτατο όριο των οποίων είναι τουλάχιστον δώδεκα μηνών, όπως επίσης εκτελείται, κατά το στοιχ. β' της άνω παρ. 1 του άρθρου 10, εφόσον τα δικαστήρια του τόπου έκδοσης του εντάλματος καταδίκασαν τον εκζητούμενο σε ποινή ή μέτρο ασφαλείας, στερητικό της ελευθερίας τουλάχιστον τεσσάρων μηνών για αξιόποινη πράξη, την οποία και οι ελληνικοί νόμοι χαρακτηρίζουν ως πλημμέλημα ή κακούργημα.

Περαιτέρω, με το άρθρο 11 του ίδιου ως άνω νόμου καθορίζονται οι περιπτώσεις στις οποίες απαγορεύεται η εκτέλεση του Ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης και η δικαστική αρχή που αποφασίζει για την εκτέλεσή του αρνείται την εκτέλεση του εντάλματος, ενώ, τέλος, με το άρθρο 12 του ίδιου πιο πάνω νόμου, καθορίζονται οι περιπτώσεις, στις οποίες η δικαστική αρχή που αποφασίζει για την εκτέλεση του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης μπορεί να αρνηθεί την εκτέλεση του εντάλματος. Έτσι, με βάση το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης, μπορεί να συλλαμβάνεται και να παραδίδεται από ένα κράτος μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης σε άλλο μέλος αυτής κάθε υπόδικος ή κατάδικος για τα εγκλήματα που αναφέρονται στις παραπάνω διατάξεις του Ν. 3251/2004, εφόσον βέβαια συντρέχουν οι προαναφερθείσες θετικές προϋποθέσεις και ελλείπουν οι σχετικές υποχρεωτικές ή δυνητικές απαγορεύσεις (άρθρα 10, 11 και 12 του Ν. 3251/2004) [ΑΠ 1001/2017, ΑΠ280/2017, ΑΠ616/2016, ΑΠ522/2015, τνπ ΝΟΜΟΣ].

Με το Ν 3251/2004 μεταφέρθηκαν στην ελληνική έννομη τάξη οι ρυθμίσεις της αποφάσεως πλαίσιου 2002/584/ΔΕΥ, της 13ης Ιουνίου 2002, για το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης και τις διαδικασίες παράδοσης μεταξύ των κρατών μελών. Η απόφαση αυτή αποβλέπει στην εισαγωγή του θεσμού του Ευρωπαϊκού Εντάλματος Σύλληψης (Ε.Ε.Σ.), ο οποίος, ενώ συνδέθηκε με την προσπάθεια αντιμετώπισης του οργανωμένου εγκλήματος και της τρομοκρατίας, στην πραγματικότητα αφορά όλα ουσιαστικά τα εγκλήματα (Ε. Συμεωνίδου Καστανίδου, ο νόμος για το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης και την αντιμετώπιση της τρομοκρατίας, ΠοινΔικ2004/773, όπου επισημαίνεται κριτικά η ευρύτητα του ΕΕΣ). Η ανωτέρω απόφαση πλαίσιο, αποτυπώνει δε τις εξελίξεις, που καταγράφηκαν κατά την προηγούμενη δεκαετία στην Ε.Ε. στο δίκαιο της έκδοσης με τις τάσεις περιορισμού των εμποδίων και προϋποθέσεων έκδοσης σε συνδυασμό με την ενίσχυση των δικαιωμάτων του εκζητούμενου προσώπου στο διαδικαστικό επίπεδο μιας απλουστευμένης υλοποίησής της, δικαιολογημένης κατά πολλούς από την ανάγκη καταπολέμησης της τρομοκρατίας και του οργανωμένου εγκλήματος. Επισημαίνεται ωστόσο ορθώς, ότι η παροχή διαδικαστικών εγγυήσεων για την υλοποίηση της έκδοσης δεν μπορεί να αντισταθμίσει την αποδόμηση των προϋποθέσεων και εμποδίων έκδοσης, ενόψει του ότι πρόκειται για θεσμό που αγγίζει θεμελιώδη δικαιώματα των πολιτών και συνιστά εντονότατη μορφή παρέμβασης στην προσωπική τους ελευθερία (Καϊάφα- Γκμπάντι Μαρία, Οι ρυθμίσεις του ν 3251/2004 και η μετάβαση από την έκδοση στην «παράδοση», ΠοινΔικ2004/1294).

Τόσο στην απόφαση -πλαίσιο, όσο και στο ν 3251/2004 προβλέπονται περιοριστικά οι λόγοι υποχρεωτικής και δυνητικής μη εκτέλεσης του Ε.Ε.Σ.

54^ο φύλλο των υπ' αριθμ. 56/2018 πρακτικών και απόφασης του Συμβουλίου Εφετών Αθηνών (σε δημόσια συνεδρίαση).

Η αρχή της αμοιβαίας αναγνώρισεως στην οποία στηρίζεται το σύστημα του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης έχει ως έρεισμα την αμοιβαία εμπιστοσύνη μεταξύ των κρατών μελών ως προς το ότι οι αντίστοιχες εθνικές έννομες τάξεις τους είναι σε θέση να παρέχουν ισοδύναμη και αποτελεσματική προστασία των θεμελιωδών δικαιωμάτων, που αναγνωρίζονται σε επίπεδο Ένωσης. Τόσο η αρχή της αμοιβαίας εμπιστοσύνης μεταξύ των κρατών μελών, όσο και η αρχή της αμοιβαίας αναγνώρισεως έχουν θεμελιώδη σημασία στο δίκαιο της Ένωσης, καθώς καθιστούν δυνατή τη δημιουργία και τη διατήρηση ενός χώρου χωρίς εσωτερικά σύνορα. Ειδικότερα, η αρχή της αμοιβαίας εμπιστοσύνης, ιδίως όσον αφορά τον χώρο ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης, επιβάλλει σε καθένα από τα κράτη μέλη να δέχονται, πλην εξαιρετικών περιστάσεων, ότι όλα τα λοιπά κράτη μέλη τηρούν το δίκαιο της Ένωσης και, ειδικότερα, ότι σέβονται τα θεμελιώδη δικαιώματα που είναι αναγνωρισμένα από το δίκαιο αυτό. Η αρχή της αμοιβαίας αναγνώρισεως, η οποία αποτελεί, όπως προκύπτει ειδικότερα από την αιτιολογική σκέψη 6 της αποφάσεως-πλαisiού, τον «ακρογωνιαίο λίθο» της δικαστικής συνεργασίας σε ποινικές υποθέσεις, εκδηλώνεται στο άρθρο 1, παράγραφος 2, της αποφάσεως-πλαisiού, κατά το οποίο τα κράτη μέλη καταρχήν υποχρεούνται να εκτελούν κάθε ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης. Εντούτοις, αφενός, το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ερμηνεύοντας τις σχετικές διατάξεις, έχει δεχθεί ότι χωρούν περιορισμοί των αρχών της αμοιβαίας αναγνώρισεως και της αμοιβαίας εμπιστοσύνης μεταξύ των κρατών μελών «υπό εξαιρετικές περιστάσεις», αφετέρου, όπως προκύπτει από το άρθρο 1, παράγραφος 3, αυτής, η απόφαση-πλαίσιο δεν μπορεί να συνεπάγεται την τροποποίηση της υποχρέωσης σεβασμού των θεμελιωδών δικαιωμάτων και

των θεμελιωδών νομικών αρχών, όπως διατυπώνονται στο άρθρο 6 της ΣΕΕ, δηλαδή, των δικαιωμάτων, των ελευθεριών και των αρχών, που περιέχονται στο Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης της 7ης Δεκεμβρίου 2000, όπως προσαρμόστηκε στις 12 Δεκεμβρίου 2007, στο Στρασβούργο, τις διατάξεις της ΕΣΔΑ και τις κοινές συνταγματικές παραδόσεις των κρατών -μελών. Ο σεβασμός των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων επιβάλλεται, όπως προκύπτει από το άρθρο 51, παράγραφος 1, αυτού, στα κράτη μέλη και, ως εκ τούτου, στα δικαιοδοτικά τους όργανα, όταν αυτά θέτουν σε εφαρμογή το δίκαιο της Ένωσης, όπως συμβαίνει όταν η δικαστική αρχή έκδοσης και η δικαστική αρχή εκτελέσεως εφαρμόζουν τις εθνικές διατάξεις που θεσπίζονται σε εκτέλεση της αποφάσεως-πλαisiού (απόφαση ΔΕΕ C-404/15 Pál Aranyosi/ C-659/15 PPU Robert Căldăraru, με αναφορές στη νομολογία).

Σύμφωνα με το άρθρο 6 του Χάρτη, κάθε πρόσωπο έχει δικαίωμα στην ελευθερία και την ασφάλεια. Σύμφωνα με το άρθρο 48 του Χάρτη, κάθε κατηγορούμενος τεκμαίρεται ότι είναι αθώος μέχρι αποδείξεως της ενοχής του σύμφωνα με τον νόμο, ενώ σύμφωνα με το άρθρο 52 παρ. 1, «κάθε περιορισμός στην άσκηση των δικαιωμάτων και ελευθεριών που αναγνωρίζονται στον παρόντα Χάρτη πρέπει να προβλέπεται από τον νόμο και να σέβεται το βασικό περιεχόμενο των εν λόγω δικαιωμάτων και ελευθεριών. Τηρουμένης της αρχής της αναλογικότητας, περιορισμοί επιτρέπεται να επιβάλλονται μόνον εφόσον είναι αναγκαίοι και ανταποκρίνονται πραγματικά σε στόχους γενικού ενδιαφέροντος που αναγνωρίζει η Ένωση ή στην ανάγκη προστασίας των δικαιωμάτων και ελευθεριών των τρίτων».

55^ο φύλλο των υπ' αριθμ. 56/2018 πρακτικών και απόφασης του Συμβουλίου Εφετών Αθηνών (σε δημόσια συνεδρίαση).

Ο έλεγχος αναλογικότητας καθίσταται σημαντικός ιδίως στις περιπτώσεις Ε.Ε.Σ. που εκδίδονται με σκοπό τη δίωξη και αφορούν αδικήματα, όχι ιδιαίτερης βαρύτητας ή και ήσσοντος σημασίας. Ο σχετικός προβληματισμός ενισχύεται και από το γεγονός ότι στη χώρα μας δεν είναι δυνατή η έκδοση Ε.Ε.Σ. με σκοπό τη δίωξη για πλημμέλημα (με εξαίρεση την περίπτωση της ανθρωποκτονίας από αμέλεια κατά συρροή), ενώ ως χώρα εκτέλεσης υποχρεούμεθα στην εκτέλεση και τέτοιων ενταλμάτων.

Όπως επισημαίνεται στην από 6-10-2017 ανακοίνωση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής και το αναθεωρημένο εγχειρίδιο για τον τρόπο έκδοσης και εκτέλεσης Ε.Ε.Σ. (Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης 2017/C 335/01) : Το Ε.Ε.Σ πρέπει να είναι ανάλογο προς τον σκοπό του. Ακόμη και όταν οι περιστάσεις της υπόθεσης εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του άρθρου 2παρ. 1 της απόφασης πλαισίου για το Ε.Ε.Σ. συνιστάται στις δικαστικές αρχές έκδοσης του Ε.Ε.Σ. να εξετάζουν κατά πόσο δικαιολογείται στη συγκεκριμένη περίπτωση η έκδοση Ε.Ε.Σ. Λαμβανομένων υπόψη των σοβαρών επιπτώσεων που έχει η εκτέλεση του Ε.Ε.Σ στην ελευθερία του καταζητουμένου και των περιορισμών της ελεύθερης κυκλοφορίας που αυτό συνεπάγεται, οι δικαστικές αρχές έκδοσης του εντάλματος οφείλουν να εξετάζουν το ενδεχόμενο αξιολόγησης μιας σειράς παραγόντων προκειμένου να κρίνουν κατά πόσον η έκδοση Ε.Ε.Σ. είναι δικαιολογημένη. Ειδικότερα θα μπορούσαν να λαμβάνονται υπόψη: α) η σοβαρότητα της αξιόποινης πράξης (η ζημία ή ο κίνδυνος που προκάλεσε), β) η ποινή που ενδέχεται να επιβληθεί (αν θα είναι στερητική της ελευθερίας), γ) η πιθανότητα κράτησης του προσώπου στο κράτος μέλος έκδοσης του εντάλματος μετά την παράδοση, δ) τα συμφέροντα των θυμάτων της αξιόποινης πράξης.

Βεβαίως η εφαρμογή της αρχής της αναλογικότητας φαίνεται να είναι κατ' αρχάς αντίθετη προς την αρχή της αμοιβαίας εμπιστοσύνης, που κυριαρχεί το Ε.Ε.Σ., ωστόσο η διενέργεια ελέγχου αναλογικότητας πριν από την έκδοση Ε.Ε.Σ μπορεί να ενισχύσει την αμοιβαία εμπιστοσύνη μεταξύ των αρμόδιων αρχών των κρατών μελών, συμβάλλοντας έτσι στην αποτελεσματική λειτουργία του σε ολόκληρη την Ε.Ε.

Στο στάδιο της εκτέλεσης ενός Ε.Ε.Σ., σε περίπτωση που, σε εξαιρετικές περιστάσεις, ανακύψει ζήτημα αναλογικότητας, συνιστάται η συνεργασία μεταξύ των δικαστικών αρχών έκδοσης και εκτέλεσης, που μπορεί να οδηγήσει ενδεχομένως στην ανάκληση του εντάλματος και τη χρήση άλλων μέσων που προβλέπονται από το εθνικό ή το ενωσιακό δίκαιο.

Η εφαρμογή της αρχής της αναλογικότητας είχε απασχολήσει και το ευρωπαϊκό κοινοβούλιο, στο ψήφισμα της 27^{ης} Φεβρουαρίου 2014, με συστάσεις προς την Επιτροπή για την αναθεώρηση του Ε.Ε.Σ [2013/2109(INL)], στο οποίο επισημαίνεται η δυσανάλογη χρήση του Ε.Ε.Σ για αδικήματα ήσσοντος σημασίας ή σε περιπτώσεις στις οποίες μπορούν να χρησιμοποιούνται λιγότερο δυσμενή εναλλακτικά μέτρα, που συνεπάγεται αδικαιολόγητες συλλήψεις, καθώς και προσωρινή κράτηση για αδικαιολόγητα και υπερβολικά μεγάλα χρονικά διαστήματα, με αποτέλεσμα δυσανάλογες παρεμβάσεις στα θεμελιώδη δικαιώματα των υπόπτων και κατηγορουμένων, καθώς και επιβάρυνση των πόρων των κρατών μελών (εκτενής σχετική αναφορά στις αποφάσεις 1/2016, 2/2016 του Συμβουλίου Εφετών Αθηνών).

Τέλος, το άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο γ', της αποφάσεως-πλαisiού 2002/584, όπως έχει τροποποιηθεί με την απόφαση-πλαisiο 2009/299, προβλέπει ότι το ευρωπαϊκό ένταλμα συλλήψεως πρέπει να περιέχει

56^ο φύλλο των υπ' αριθμ. 56/2018 πρακτικών και απόφασης του Συμβουλίου Εφετών Αθηνών (σε δημόσια συνεδρίαση).

πληροφορίες, οι οποίες υποβάλλονται σύμφωνα με το έντυπο που περιλαμβάνεται στο παράρτημά της, σχετικά με το ότι υπάρχει «εκτελεστή απόφαση, ένταλμα σύλληψης ή οιαδήποτε άλλη εκτελεστή δικαστική απόφαση της αυτής ισχύος που εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής των άρθρων 1 και 2» της αποφάσεως-πλαisiού (άρθρο 2παρ. 1γ Ν 3251/2004). Οι πληροφορίες αυτές πρέπει να αναφέρονται στο στοιχείο β' του εντύπου που περιλαμβάνεται στο παράρτημα της αποφάσεως-πλαisiού υπό τον τίτλο «Απόφαση επί της οποίας βασίζεται το ένταλμα σύλληψης», το σημείο 1 του οποίου προβλέπει ότι πρέπει να αναφέρεται το «[έ]νταλμα σύλληψης ή [η] δικαστική απόφαση ισοδύναμου αποτελέσματος». Το σύστημα του ευρωπαϊκού εντάλματος συλλήψεως περιλαμβάνει, βάσει της απαιτήσεως που επιβάλλει το άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο γ', της αποφάσεως-πλαisiού, προστασία σε δύο επίπεδα των δικονομικών και των θεμελιωδών δικαιωμάτων που παρέχονται στο πρόσωπο που καταζητείται, εφόσον, στη δικαστική προστασία που προβλέπεται στο πρώτο επίπεδο, κατά την έκδοση εθνικής δικαστικής αποφάσεως όπως το εθνικό ένταλμα συλλήψεως, προστίθεται και εκείνη που εξασφαλίζεται στο δεύτερο επίπεδο, κατά την έκδοση του ευρωπαϊκού εντάλματος συλλήψεως, η οποία μπορεί κατά περίπτωση να λαμβάνει χώρα σε σύντομο χρονικό διάστημα, μετά την έκδοση της εν λόγω εθνικής δικαστικής αποφάσεως. Συνεπώς, όταν ευρωπαϊκό ένταλμα συλλήψεως, το οποίο βασίζεται στην ύπαρξη «εντάλματος συλλήψεως» κατά την έννοια της διατάξεως αυτής, δεν περιλαμβάνει ένδειξη για την ύπαρξη εθνικού εντάλματος συλλήψεως, η δικαστική αρχή εκτελέσεως πρέπει να μην προβεί σε εκτέλεση εάν, βάσει των πληροφοριών που της παρασχέθηκαν κατ' εφαρμογήν του άρθρου 15, παράγραφος 2, της αποφάσεως-πλαisiού 2002/584, όπως έχει τροποποιηθεί

(και άρθρο 19παρ.2 ν 3251/2004), καθώς και βάσει όλων των άλλων πληροφοριών που διαθέτει, διαπιστώσει ότι το εν λόγω ευρωπαϊκό ένταλμα συλλήψεως δεν είναι έγκυρο για τον λόγο ότι εκδόθηκε χωρίς να έχει πράγματι εκδοθεί εθνικό ένταλμα συλλήψεως διαφορετικό από το ευρωπαϊκό ένταλμα συλλήψεως (απόφαση ΔΕΕ C-241/15, Bob-Dogi).

Σημειώνεται ότι σύμφωνα με το αρ. 19παρ.2 Ν3251/2004, αν η δικαστική αρχή που αποφασίζει για την εκτέλεση του εντάλματος κρίνει ότι οι πληροφορίες που διαβιβάστηκαν από το κράτος μέλος έκδοσης του εντάλματος δεν αρκούν, ώστε να της επιτρέψουν να αποφασίσει για την προσαγωγή, ζητεί, μέσω του εισαγγελέα εφετών, την κατεπείγουσα προσκόμιση των απαραίτητων συμπληρωματικών στοιχείων, ιδίως σε σχέση με τα άρθρα 2 και 11 έως 13 του παρόντος και μπορεί να τάξει προθεσμία για την παραλαβή τους, λαμβάνοντας υπόψη την υποχρέωση τήρησης των προθεσμιών που ορίζονται στο άρθρο 21 του παρόντος.

Στην προκείμενη περίπτωση, από όλα τα έγγραφα της δικογραφίας, σε συνδυασμό με όσα εξέθεσαν οι μάρτυρες και η εκζητούμενη προφορικά, προέκυψαν τα εξής:

Με το ένδικο Ε.Ε.Σ. ζητείται τη σύλληψη και παράδοση στις αρχές της Μάλτας της παρούσας εκζητούμενης προκειμένου να ασκηθεί σε βάρος της ποινική δίωξη για πέντε αξιόποινες πράξεις, όπως αυτές αναφέρονται στο σχετικό πεδίο («αξιόποινες πράξεις») του εντάλματος: 1.υπεξαίρεση (αρ. 293 του ΠΚ Μάλτας), 2. απόκτηση χρημάτων ή περιουσίας με ψευδείς προθέσεις (αρ. 308 ΠΚ Μάλτας), 3. άλλες περιπτώσεις απάτης (αρ. 309 του ΠΚ Μάλτας), 4. διακεκριμένη περίπτωση κλοπής (αρ. 268παρ.9 και 267 του ΠΚ Μάλτας) και 5. παραβίαση εγγύησης (αρ. 579 του Ποινικού Κώδικα της Μάλτας).

57^ο φύλλο των υπ' αριθμ. 56/2018 πρακτικών και απόφασης του Συμβουλίου Εφετών Αθηνών (σε δημόσια συνεδρίαση).

Στο δεύτερο πεδίο του Ε.Ε.Σ, στο οποίο πρέπει να αναφέρεται ο εθνικός τίτλος σύλληψης, αναφέρονται τα εξής: «ένταλμα σύμφωνα με τις διατάξεις του Μέρους ΙΙΙ εκδοθέν από το Ειρηνοδικείο Μάλτας βάσει του άρθρου 62 της νομοθετικής πράξης 320/2004, του Διατάγματος περί καθοριζόμενων ξένων χώρων σε ζητήματα εκδόσεως του 2004, του νόμου περί εκδόσεως με ημερομηνία 30 Οκτωβρίου 2017, που είναι και η ημερομηνία εκδόσεως του Ε.Ε.Σ. Από την ιστοσελίδα του Ευρωπαϊκού Δικαστικού Δικτύου (eji-judicial library) προκύπτει ότι η ανωτέρω νομοθεσία αφορά την ενσωμάτωση της αποφάσεως- πλαισίου 2002/584 στο δίκαιο της Μάλτας και το Ε.Ε.Σ., το δε Μέρος ΙΙΙ και προ του άρθρου 62 έχει τον τίτλο «έκδοση στη Μάλτα από καθοριζόμενες χώρες». Δηλαδή, δεν προκύπτει εθνικό ένταλμα σύλληψης προγενέστερο και διαφορετικό του ένδικου Ε.Ε.Σ., το οποίο αποτελεί προϋπόθεση εγκυρότητας αυτού (απόφαση ΔΕΕ C-241/15, Bob-Dogi). Συνεπώς δεν είναι δυνατή η εκτέλεση του ένδικου εντάλματος, αν δεν ζητηθούν συμπληρωματικές πληροφορίες από τις αρχές Μάλτας, προκειμένου να διευκρινιστεί εάν έχει εκδοθεί σε βάρος της εκζητουμένης εθνικό ένταλμα σύλληψης προγενέστερο, διαφορετικό του ευρωπαϊκού εντάλματος.

Στο πεδίο «φύση και νομικός χαρακτηρισμός των αξιόποινων πράξεων και εφαρμοστέα διάταξη» και υπό τον τίτλο «ισχύον κείμενο», όπου διαλαμβάνεται και το κείμενο των σχετικών διατάξεων του ΠΚ της Μάλτας, αναφέρονται ως εξής οι αξιόποινες πράξεις, οι οποίες αποδίδονται στην εκζητουμένη:

Αξιόποινη πράξη 1:

Υπεξαίρεση, η οποία προβλέπεται και τιμωρείται σύμφωνα με το άρθρο 293 του Ποινικού Κώδικα της Μάλτας, με ποινή φυλακίσεως 3 έως 18

μηνών και σε περίπτωση συνδρομής των επιβαρυντικών περιστάσεων του άρθρου 294 ποινή φυλακίσεως 7 μηνών έως 2 ετών. Δεν είναι σαφές αν η πράξη της αποδίδεται με τις επιβαρυντικές περιστάσεις.

Αξιοποίηση πράξη 2:

Απόκτηση χρημάτων ή περιουσίας άνω των 5.000 ευρώ με ψευδείς προθέσεις, το οποίο προβλέπεται και τιμωρείται, σύμφωνα με τα άρθρα 308, 309 και 310παρ.1α του ΠΚ Μάλτας, με ποινή φυλακίσεως 2 έως 9 ετών

Αξιοποίηση πράξη 3:

Διακεκριμένη περίπτωση κλοπής, που προβλέπεται και τιμωρείται κατ' άρθρα 268παρ.9, 267 και 279 του ΠΚ Μάλτας, με ποινή φυλακίσεως 13 μηνών έως 7 ετών. Ωστόσο τα άρθρα, που παρατίθενται προβλέπουν μόνο τις επιβαρυντικές περιστάσεις της κλοπής, ενώ δεν υπάρχει η διάταξη που προβλέπει την αντικειμενική υπόσταση του εγκλήματος.

Αξιοποίηση πράξη 4:

Κατασκευή ψευδών στοιχείων για την καταδίκη άλλου προσώπου, που προβλέπεται και τιμωρείται σύμφωνα με το άρθρο 110 ΠΚ Μάλτας, με ποινή φυλακίσεως έως 1 έτος. Το αδίκημα αυτό, όμως, δεν αναφέρεται στο πεδίο «γ» (μέγιστο ύψος ποινών που μπορούν να επιβληθούν για τα αδικήματα), ούτε στην προηγούμενη απαρίθμηση και αναφορά των αδικημάτων στο κεφάλαιο «φύση και νομικός χαρακτηρισμός των αδικημάτων», ενώ είναι ασαφές αν υπάρχει σχετική αναφορά στα πραγματικά περιστατικά (θα αναφερθώ στη συνέχεια). Στην απαρίθμηση και αναφορά των αδικημάτων υπό στοιχείο «3» αναφέρεται άλλο αδίκημα, αυτό των άλλων περιπτώσεων απατηλών κερδών, που προβλέπεται στο άρθρο 309 ΠΚ Μάλτας, το κείμενο του οποίου αναφέρεται ωστόσο ως εφαρμοστέο δίκαιο για το δεύτερο αδίκημα. Ως προς το αδίκημα αυτό είναι προφανές ότι

5^ο φύλλο των υπ' αριθμ. 56/2018 πρακτικών και απόφασης του Συμβουλίου Εφετών Αθηνών (σε δημόσια συνεδρίαση).

δεν προσδιορίζεται επαρκώς, αλλά με αναφορά σε αντιφατικά δεδομένα, με συνέπεια να προσβάλεται η αρχή της ειδικότητας (αρ. 14 ν3251/2004)

Αξιόποινη πράξη 5:

Παραβίαση περιοριστικών όρων, το οποίο προβλέπεται και τιμωρείται, κατ' άρθρο 579 ΠΚ Μάλτας, με ποινή φυλακίσεως 4 μηνώς έως 2 ετών. Φαίνεται η διάταξη αυτή να απαιτεί την ύπαρξη σοβαρής συνέπειας από την παραβίαση του όρου, η οποία δεν προκύπτει αν διαπιστώθηκε.

Σύμφωνα με τα διαλαμβανόμενα στο ένδικο ένταλμα πραγματικά περιστατικά, η εδρεύουσα στη Μάλτα τράπεζα με την επωνυμία «» προσέλαβε για πρακτική άσκηση την εκζητούμενη, προκειμένου να προσληφθεί ως Γραμματέας μετά την απόκτηση άδειας εργασίας και διαμονής στη Μάλτα. Η οριστική σύμβαση τελικά δεν καταρτίστηκε, αφού η εκζητούμενη δεν προσκόμισε τις προαναφερθείσες άδειες. Απασχολήθηκε ωστόσο στα πλαίσια της σύμβασης πρακτικής άσκησης κατά τους μήνες Ιανουάριο, Φεβρουάριο και Μάρτιο του 2016. Η εκζητούμενη κατέθεσε στο Τμήμα Βιομηχανικών και Εργασιακών Σχέσεων καταγγελία ότι δεν πληρώθηκε κατά την τρίμηνη εργασία της στην τράπεζα, γεγονός που η εργοδότης ισχυρίζεται ότι ήταν ψευδές, ενώ διαπιστώθηκε ότι η εκζητούμενη πραγματοποίησε δαπάνες ταξιδίων για την ίδια και την οικογένειά της (αεροπορικά εισιτήρια, διαμονή σε ξενοδοχεία, υπηρεσίες δωματίου) συνολικού ποσού 5.459 ευρώ μέσω του ταξιδιωτικού γραφείου «», τα τιμολόγια των οποίων εξοφλήθηκαν από την εν αγνοία και χωρίς την άδεια αρμόδιων διευθυντών αυτής.

Η εκζητούμενη παραβίασε τους περιοριστικούς όρους, που της είχαν επιβληθεί από τον Δικαστή J. Demicoli LL.D. στις 23-8-2016, όταν αφέθηκε

ελεύθερη με εγγύηση υπό όρους, καθόσον από 26-7-(2017;) σταμάτησε να εμφανίζεται στο Α.Τ. της Sliema, όπως είχε υποχρέωση να κάνει κάθε Δευτέρα και Παρασκευή, δεν εμφανίστηκε στο συνεδριάζον Δικαστήριο και εγκατέλειψε τη Μάλτα.

Τα ανωτέρω περιστατικά, όπως εκτίθενται στο ένδικο ένταλμα σε συνδυασμό με τις διατάξεις της νομοθεσίας της Μάλτας, ενδέχεται να συνιστούν αδίκημα (ένα) και κατά το ελληνικό δίκαιο, αυτό της απάτης, που προβλέπεται και τιμωρείται σύμφωνα με το άρθρο 386παρ. 1^α ΠΚ, με ποινή φυλακίσεως τουλάχιστον 3 μηνών (αξιοποινή πράξη 2). Πλην όμως, η περιγραφή των περιστατικών σε συνδυασμό με την ταυτόχρονη αναφορά σε δύο άλλα εγκλήματα, που προφανώς κατά το δίκαιο της Μάλτας στοιχειοθετούν τα ίδια περιστατικά (υπεξαίρεση και διακεκριμένη κλοπή), δημιουργεί ασάφεια, η οποία εμποδίζει τον έλεγχο του διττού αξιοποίνου, που απαιτείται εν προκειμένω, με την υπαγωγή των πραγματικών αυτών περιστατικών σε συγκεκριμένη διάταξη της ελληνικής νομοθεσίας (πιθανόν του άρθρου 386παρ. 1^α ΠΚ). Προκειμένου να διαπιστωθεί αν συντρέχουν οι προϋποθέσεις εκτέλεσης του Ε.Ε.Σ., θα πρέπει οι δικαστικές αρχές της Μάλτας, να παράσχουν περισσότερες πληροφορίες σχετικά με τα πραγματικά περιστατικά (με ποιον ακριβώς τρόπο, με ποιές ενέργειες, πέτυχε η εκζητούμενη να πληρωθούν τα τιμολόγια και προκάλεσε τη ζημία των 5.459 ευρώ στην τράπεζα), καθώς επίσης ποιά είναι τελικώς η αξιοποινή πράξη 4, σε ποιά διάταξη προβλέπεται η αντικειμενική υπόσταση της κλοπής, ποιά είναι ακριβώς τα πραγματικά περιστατικά που στοιχειοθετούν κάθε μία από τις αξιοποίνες πράξεις.

Τέλος, περιοριζομένης της υπόθεσης στην πρόκληση περιουσιακής ζημίας, ποσού 5.459 ευρώ, σε τράπεζα από υπάλληλό της, ενόψει των γεγονότων ότι

59^ο φύλλο των υπ' αριθμ. 56/2018 πρακτικών και απόφασης του Συμβουλίου Εφετών Αθηνών (σε δημόσια συνεδρίαση).

η εκζητούμενη είναι παντρεμένη με Έλληνα πολίτη και κατοικεί στα ; έχει καταθέσει αίτηση για έκδοση άδειας διαμονής ως σύζυγος Έλληνα πολίτη, καθώς επίσης (ανεξαρτήτως βασιμότητας) έχει συνδεθεί ευρέως το όνομά της με έρευνα της δολοφονηθείσας δημοσιογράφου , ώστε (ανεξαρτήτως και πάλι βασιμότητας) να φοβάται για την ασφάλειά της και επειδή η σύλληψη και κράτηση της εκζητούμενης με σκοπό την άσκηση ποινικής δίωξης για το ανωτέρω ήσσονος σημασίας αδίκημα υπό τις δεδομένες περιστάσεις φαίνεται να πλήττει δυσανάλογα την προσωπική της ελευθερία, θα πρέπει να παρασχεθούν πληροφορίες σχετικά με την εφαρμογή της αρχής της αναλογικότητας στην υπό κρίση υπόθεση (ιδίως σχετικά με το εάν είναι δυνατή κατά το δίκαιο της Μάλτας η προσωρινή κράτηση για το ανωτέρω αδίκημα και για πόσο χρόνο, εάν η εκζητούμενη θα μπορούσε να παρασταθεί στην σε βάρος της ποινική διαδικασία δια πληρεξουσίου συνηγόρου, εάν θα μπορούσε να επιτευχθεί ο σκοπός του εντάλματος με λιγότερο επαχθές μέτρο)

Ενόψει αυτών, πρέπει το Συμβούλιό σας να αναβάλει, προκειμένου να ζητηθούν, σύμφωνα με το άρθρο 19 παρ.2 ν 3251/2004, πρόσθετες πληροφορίες από τις αρχές της Μάλτας σχετικά με όσα προαναφέρθηκαν λεπτομερώς.

Επικουρικά, στην περίπτωση που κρίνετε ότι δεν υπάρχει ανάγκη να ζητηθούν τα στοιχεία αυτά ή κρίνετε την σχετική αναβολή ατελέσφορη, θα πρέπει να αποφανθείτε να μην εκτελεστεί το ένδικο Ε.Ε.Σ. και να διαταχθεί η άρση της προσωρινής κράτησης της εκζητούμενης ».

Στη συνέχεια ο συνήγορος της εκζητουμένης αφού έλαβε το λόγο από την Πρόεδρο, είπε τα εξής: «Συντάσσομαι με την εισαγγελική πρόταση, εκτός από το σκέλος για αναβολή για διευκρινίσεις από τις αρχές της Μάλτας. Τα ΕΕΣ συντάχθηκαν με προχειρότητα, έχουν ελλείψεις. Ζητάμε να μην εκτελεστούν τα ΕΕΣ. Να μην είναι η εκζητουμένη σε καθεστώς ομηρίας».

Κατόπιν η Πρόεδρος ρώτησε την εκζητουμένη αν έχει να προσθέσει τίποτε άλλο και αυτή απάντησε αρνητικά.

Μετά η Πρόεδρος κήρυξε περατωμένη τη συζήτηση.

Κατόπιν το Συμβούλιο αποσύρθηκε για διάσκεψη στο ειδικό δωμάτιο διασκέψεων και αφού επανήλθε στην έδρα του, με παρουσία όλων των παραγόντων της δίκης, δια της Προέδρου του, απάγγειλε δημόσια την **56/2018** απόφασή του, η οποία είναι η εξής:

Κατά το άρθρο 1 παρ. 1 του ν. 3251/2004 «Ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης, τροποποίηση του ν. 2928/2001 για τις εγκληματικές οργανώσεις και άλλες διατάξεις», το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης είναι απόφαση ή διάταξη δικαστικής αρχής κράτους-μέλους της Ευρωπαϊκής Ένωσης, που εκδίδεται με σκοπό τη σύλληψη και την προσαγωγή προσώπου, το οποίο ευρίσκεται στο έδαφος άλλου κράτους-μέλους της Ευρωπαϊκής Ένωσης, εφόσον το πρόσωπο αυτό ζητείται από τις αρμόδιες αρχές του Κράτους έκδοσης του εντάλματος στο πλαίσιο ποινικής διαδικασίας: α) εφόσον έχει ήδη αποδοθεί κατ' αυτού αξιόποινη πράξη και έχει ασκηθεί ποινική δίωξη ή β) προκειμένου να εκτελεστεί στερητική της ελευθερίας ποινή ή στερητικό της ελευθερίας μέτρο ασφαλείας. Στο άρθρο 9 παρ. 3 του ίδιου νόμου ορίζεται ότι όταν

60⁹ φύλλο των υπ' αριθμ. 56/2018 πρακτικών και απόφασης του Συμβουλίου Εφετών Αθηνών (σε δημόσια συνεδρίαση).

ο εκζητούμενος δεν συγκατατίθεται να προσαχθεί στο κράτος έκδοσης του εντάλματος, αρμόδια δικαστική αρχή για την έκδοση της απόφασης εκτέλεσης του εντάλματος είναι το Συμβούλιο Εφετών, στην περιφέρεια του οποίου διαμένει ή συλλαμβάνεται, κατά δε το άρθρο 22 παρ. 1 του ίδιου νόμου κατά της παραπάνω οριστικής απόφασης του Συμβουλίου Εφετών επιτρέπεται η άσκηση έφεσης στον Άρειο Πάγο από τον εκζητούμενο ή τον Εισαγγελέα, εντός είκοσι τεσσάρων (24) ωρών από τη δημοσίευση της απόφασης. Κατά το άρθρο 5 του ίδιου νόμου, το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης εκδίδεται για πράξεις, οι οποίες τιμωρούνται, κατά τους ελληνικούς ποινικούς νόμους, με στερητική της ελευθερίας ποινή ή με στερητικό της ελευθερίας μέτρο ασφαλείας, το ανώτατο όριο των οποίων είναι τουλάχιστον δώδεκα (12) μηνών και αν πρόκειται για εκτέλεση, στερητικής της ελευθερίας ποινής ή μέτρου ασφαλείας (που έχουν ήδη επιβληθεί), να είναι διάρκειας τουλάχιστον τεσσάρων (4) μηνών. Κατά το άρθρο 10 παρ. 1 του νόμου τούτου, προκειμένου περί έκδοσης για την άσκηση ποινικής δίωξης, η αξιόποινη πράξη, για την οποία έχει εκδοθεί το ένταλμα, πρέπει να συνιστά έγκλημα σύμφωνα και με τους ελληνικούς ποινικούς νόμους (ανεξαρτήτως του ποινικού χαρακτηρισμού) και να τιμωρείται, σύμφωνα με το δίκαιο του κράτους έκδοσης του εντάλματος, με στερητική της ελευθερίας ποινή ή με στερητικό της ελευθερίας μέτρο ασφαλείας, το ανώτατο όριο των οποίων είναι τουλάχιστον δώδεκα μηνών. Σε περίπτωση έκδοσης εντάλματος για περισσότερες αξιόποινες πράξεις, τα ανωτέρω πλαίσια ποινής πρέπει να προβλέπονται από τη νομοθεσία του κράτους εκδόσεως του εντάλματος για καθεμία απ' αυτές. Η εκτέλεση του εντάλματος επιτρέπεται, κατά την παρ. 2 του

ίδιου ως άνω άρθρου και χωρίς έλεγχο του διττού αυτού αξιοποιίνου, για ορισμένες αξιόποινες πράξεις, που αναλυτικά αναφέρονται στο άρθρο αυτό, εφόσον αυτές τιμωρούνται κατά το δίκαιο του κράτους έκδοσης του εντάλματος, με στερητική της ελευθερίας ποινή ή με στερητικό της ελευθερίας μέτρο ασφαλείας, το ανώτατο όριο των οποίων είναι τουλάχιστον τριών ετών. Στο άρθρο 2 του ίδιου νόμου ορίζονται το περιεχόμενο και ο τύπος του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης, που περιέχει ειδικότερα τα ακόλουθα στοιχεία: α) την ταυτότητα και ιθαγένεια του εκζητουμένου, β) το όνομα, διεύθυνση, αριθμό τηλεφωνικής και τηλεομοιοτυπικής σύνδεσης και ηλεκτρονική διεύθυνση της δικαστικής αρχής έκδοσης του εντάλματος, γ) μνεία της εκτελεστής δικαστικής απόφασης, του εντάλματος σύλληψης ή της συναφούς διάταξης δικαστικής αρχής, δ) φύση και νομικό χαρακτηρισμό του εγκλήματος, ε) περιγραφή των περιστάσεων τέλεσης του εγκλήματος, στις οποίες περιλαμβάνονται ο χρόνος και τόπος τέλεσης καθώς και η μορφή συμμετοχής του εκζητουμένου στην αξιόποινη πράξη, στ) την επιβληθείσα ποινή, αν πρόκειται για αμετάκλητη απόφαση ή το πλαίσιο ποινής που προβλέπεται για την αξιόποινη πράξη από τη νομοθεσία του κράτους-μέλους έκδοσης του εντάλματος και αν πρόκειται για περισσότερες (αξιόποινες πράξεις) το πλαίσιο ποινής καθεμιάς απ' αυτές και ζ) στο μέτρο του δυνατού, κάθε άλλη πληροφορία σχετικά με την αξιόποινη πράξη και τις συνέπειες της, ενώ ορίζεται ότι το ένταλμα μεταφράζεται στην επίσημη γλώσσα ή σε μία από τις επίσημες γλώσσες του κράτους εκτέλεσής του. Από τον συνδυασμό των παραπάνω διατάξεων συνάγονται τα ακόλουθα: Το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης, το οποίο αποτελεί την πρώτη περίπτωση εφαρμογής, στον τομέα του ποινικού δικαίου, της αρχής της αμοιβαίας

61^ο φύλλο των υπ' αριθμ. 56/2018 πρακτικών και απόφασης του Συμβουλίου Εφετών Αθηνών (σε δημόσια συνεδρίαση).

.....
αναγνώρισης που έχει χαρακτηριστεί από το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο ως 'ακρογωνιαίος λίθος' της δικαστικής συνεργασίας μεταξύ των κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, σύμφωνα με τις αιτιολογικές σκέψεις 5 έως 7 της απόφασης-πλαίσιου 2002/584, εκδίδεται για τη σύλληψη και την προσαγωγή προσώπου, το οποίο βρίσκεται στο έδαφος άλλου κράτους-μέλους της Ευρωπαϊκής Ένωσης, με σκοπό την άσκηση ποινικής δίωξης ή την εκτέλεση ποινής ή μέτρου ασφαλείας, στερητικών της ελευθερίας. Αφορά σε αξιόποινες πράξεις που προβλέπονται από το νόμο και απειλούνται (καθεμία απ' αυτές) με ποινή ή μέτρο ασφαλείας, στερητικά της ελευθερίας, τουλάχιστον δώδεκα (12) μηνών κατά το ανώτατο όριό τους ή, εφόσον πρόκειται για εκτέλεση επιβληθείσας ποινής ή μέτρου ασφαλείας, στερητικών της ελευθερίας, τουλάχιστον τεσσάρων (4) μηνών. Μπορεί δε το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης να αναφέρεται είτε σε αλλοδαπούς είτε και σε ημεδαπούς. Στο σημείο αυτό πρέπει να επισημανθεί το καίριο ζήτημα, το οποίο απασχολεί και την υπό κρίση περίπτωση, εάν σύμφωνα με την απόφαση-πλαίσιο 2002/584/ΔΕΥ του Συμβουλίου της 13^{ης} Ιουνίου 2002, όπως τροποποιήθηκε με την απόφαση-πλαίσιο 2009/299/ΔΕΥ του Συμβουλίου της 2ης Φεβρουαρίου 2009, επιτρέπεται η έκδοση ευρωπαϊκού εντάλματος συλλήψεως από κράτος-μέλος προς άσκηση ποινικής δίωξης, χωρίς προηγούμενη έκδοση χωριστού εθνικού εντάλματος συλλήψεως και σε αρνητική περίπτωση εάν η απουσία εθνικού εντάλματος συλλήψεως πρέπει να θεωρείται λόγος μη εκτελέσεως του ευρωπαϊκού εντάλματος συλλήψεως. Κατά την άποψη του Συμβουλίου τούτου, σε μια τέτοια περίπτωση επιβάλλεται η απόρριψη της αιτήσεως εκτελέσεως του ευρωπαϊκού εντάλματος

σύλληψης, κυρίως για το λόγο ότι τούτο δεν αναπληρώνει την απουσία εθνικού εντάλματος σύλληψης ή εκτελεστής δικαστικής απόφασης. Το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης και το εθνικό ένταλμα σύλληψης παρουσιάζουν ουσιώδεις διαφορές. Συγκεκριμένα, το πρώτο εκδίδεται με σκοπό τη σύλληψη και παράδοση προσώπου-κατηγορουμένου ή καταδικασθέντος, το οποίο βρίσκεται στο έδαφος του κράτους μέλους εκτέλεσεως, ενώ το εθνικό ένταλμα σύλληψεως εκδίδεται με σκοπό τη σύλληψη προσώπου που βρίσκεται στο έδαφος του κράτους μέλους εκδόσεως του εντάλματος. Επιπροσθέτως, η έκδοση του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψεως βασίζεται σε ένταλμα σύλληψεως ή σε απόφαση σχετική με την εκτέλεση της ποινής, ενώ το εθνικό ένταλμα σύλληψεως εκδίδεται υπό τις προϋποθέσεις και στις περιπτώσεις που προβλέπονται ρητώς από τους κανόνες ποινικής δικονομίας του κράτους μέλους εκδόσεως του εντάλματος. Εξάλλου, μεταξύ του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψεως και του εθνικού εντάλματος σύλληψεως καταγράφονται διαφορές ως προς το περιεχόμενο, τον τύπο και τη διάρκεια ισχύος τους. Ελλείψει εθνικού εντάλματος σύλληψεως δεν είναι δυνατές η σύλληψη και η κράτηση προσώπου και δεν μπορεί να γίνει δεκτό ότι το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης 'μετατρέπεται' σε εθνικό ένταλμα σύλληψης μετά την παράδοση του καταζητούμενου προσώπου. Περαιτέρω, το έντυπο του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψεως, βάσει του οποίου οι δικαστικές αρχές ενός κράτους μέλους ζητούν από τις ομόλογές τους άλλου κράτους μέλους την παράδοση προσώπου, καταζητούμενου ή καταδικασθέντος, περιέχει αναφορά στο ίδιο το ένταλμα και την αρχή που το εξέδωσε. Η εξομοίωση του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψεως με το εθνικό ένταλμα σύλληψεως δεν συνάδει με την εννοιολογική αυτοτέλεια του πρώτου. Η προϋπόθεση

62^ο φύλλο των υπ' αριθμ. 56/2018 πρακτικών και απόφασης του Συμβουλίου Εφετών Αθηνών (σε δημόσια συνεδρίαση).

.....
της υπάρξεως εθνικού εντάλματος σύλληψης διάφορου του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης είναι απαραίτητη για την εξασφάλιση του σεβασμού των δικαιωμάτων του καταζητουμένου προσώπου και, εντεύθεν, αναγκαία εγγύηση για τη διατήρηση της αμοιβαίας εμπιστοσύνης εντός του συστήματος της ως άνω αποφάσεως-πλαισίου. Η αμοιβαία εμπιστοσύνη μεταξύ των κρατών μελών συνδέεται με το γεγονός ότι οι εθνικές έννομες τάξεις τους είναι σε θέση να παρέχουν ισοδύναμη και αποτελεσματική προστασία των θεμελιωδών δικαιωμάτων, που αναγνωρίζονται σε επίπεδο Ευρωπαϊκής Ένωσης, ειδικότερα με το Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Η ύπαρξη εθνικού εντάλματος σύλληψης, το οποίο έχει εκδοθεί με βάση τους κανόνες της ποινικής δικονομίας του οικείου κράτους μέλους, προς εκτέλεση του οποίου εκδίδεται το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης, παρέχει στις δικαστικές αρχές των λοιπών κρατών μελών την εγγύηση ότι όλες οι νομικές προϋποθέσεις που πρέπει να πληρούνται, ώστε να μπορεί να διαταχθεί η σύλληψη και κράτηση καταζητούμενου προσώπου για τις ανάγκες της ποινικής διώξεως, πράγματι πληρούνται και συγκεκριμένα ότι το πρόσωπο αυτό δεν στερήθηκε τη δυνατότητα να αμφισβητήσει εντός του κράτους μέλους εκδόσεως τη νομιμότητα της συλλήψεως και της κρατήσεώς του, υπό το πρίσμα των διατάξεων του εν λόγω κράτους. Άνευ αυτής της επ' ελάχιστον επιτασσόμενης εγγύησης, το απλουστευμένο σύστημα παραδόσεως, όχι μόνο δεν προάγει την αμοιβαία εμπιστοσύνη που πρέπει να διαπνέει τις σχέσεις μεταξύ των δικαστικών αρχών εκδόσεως και των δικαστικών αρχών εκτελέσεως, αλλά, τουναντίον καλλιεργεί κλίμα αμοιβαίας δυσπιστίας (βλ. και 2.3 ΔΕΚ (ΠΡΟΤ) C-241/2015).

Στην προκειμένη περίπτωση, από τις ένορκες καταθέσεις των μαρτύρων που εξετάσθηκαν στο ακροατήριο ενώπιον του Συμβουλίου τούτου και περιέχονται στα ταυτάριθμα με την απόφαση αυτή πρακτικά, από όλα τα έγγραφα που υπάρχουν στη δικογραφία καθώς και από αυτά που η εκζητούμενη προσκόμισε και αναγνώστηκαν, σε συνδυασμό και με τα όσα εξέθεσε στο ακροατήριο ο συνήγορος της εκζητούμενης τόσο προφορικά όσο και δια του υποβληθέντος υπομνήματος, αλλά και τα υπό της εκζητούμενης αναφερόμενα, αποδεικνύονται τα ακόλουθα: Με το ΕΚΔ 29488 ΦΕ 3/18 από 28-3-2018 έγγραφο της Εισαγγελίας Εφετών Αθηνών φέρεται προς κρίση ενώπιον του Συμβουλίου τούτου το 1549/30-10-2017 Ευρωπαϊκό Ένταλμα Σύλληψης της Γενικής Εισαγγελίας της Μάλτας σε βάρος της εκζητούμενης

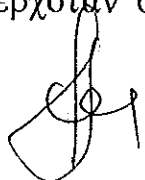
. Δυνάμει της 24/20.3.2018 εντολής προσωρινής σύλληψης της Αντεισαγγελέα Εφετών Αθηνών, η εκζητούμενη προσήχθη ενώπιόν της, αυθημερόν (20-3-2018), βεβαίωσε την ταυτότητα της και έλαβε γνώση για την ύπαρξη και το περιεχόμενο του ως άνω εντάλματος, για το δικαίωμά της να προσφύγει στις υπηρεσίες νομικού παραστάτη, για τη δυνατότητά της να συγκατατεθεί στην προσαγωγή της στις αρχές της Μάλτας και τις συνέπειες της, καθώς και εκείνες της παραίτησης από τον κανόνα της ειδικότητας (άρθρο 34 Ν.3251/2004). Η εν λόγω υπόθεση, ενόψει της μη συγκατάθεσης της εκζητούμενης να προσαχθεί στο κράτος έκδοσης του εντάλματος, αρμοδίως εισάγεται ενώπιον του Συμβουλίου τούτου, στην περιφέρεια του οποίου συνελήφθη η τελευταία (άρθρα 9 παρ.3 και 18 του Ν.3251/2004, με το οποίο προσαρμόστηκε η Ελληνική Νομοθεσία στην από 13.6.2002 Απόφαση-Πλαίσιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης στις 18.7.2002). Το υπό κρίση

63⁹ φύλλο των υπ' αριθμ. 56/2018 πρακτικών και απόφασης του Συμβουλίου Εφετών Αθηνών (σε δημόσια συνεδρίαση).

Ευρωπαϊκό Ένταλμα Σύλληψης περιέχει, κατ' άρθρο 2 του ν. 3251/2004, τα στοιχεία ταυτότητας και την ιθαγένεια της εκζητουμένης, όνομα, διεύθυνση και λοιπά στοιχεία αυτής, τη φύση και το νομικό χαρακτηρισμό των εγκλημάτων, το χρόνο και τον τόπο τέλεσής τους καθώς και τις νομικές διατάξεις που τα προβλέπουν. Πλην όμως, δεν αναφέρεται σ' αυτό το εθνικό ένταλμα σύλληψης ή άλλη συναφής διάταξη δικαστικής αρχής της Μάλτας, δυνάμει των οποίων τούτο εκδόθηκε. Ειδικότερα, στο δεύτερο πεδίο τούτου, στο οποίο πρέπει να αναφέρεται ο εθνικός τίτλος σύλληψης αναφέρονται τα εξής «Ένταλμα σύμφωνα με τις διατάξεις του Μέρους III εκδοθέν από το Ειρηνοδικείο Μάλτας βάσει του άρθρου 62 της νομοθετικής πράξης (Legal Notice) 320 του 2004 του Διατάγματος περί καθοριζόμενων ξένων χωρών σε ζητήματα εκδόσεως του 2004, του Νόμου περί εκδόσεως» και η ίδια ημερομηνία με το υπό κρίση Ευρωπαϊκό Ένταλμα Σύλληψης (10 Οκτωβρίου 2017), ενώ στο οικείο πεδίο υπό την ένδειξη 'Δικαστική Αρχή που εξέδωσε το ένταλμα' αναφέρεται η Ειρηνοδίκης Μάλτας Δρ. Καρολάιν Φαρούτζο Φρέντο και υπό την ένδειξη 'στοιχεία της δικογραφίας' παρατίθεται ο αριθμός του υπό κρίση Ευρωπαϊκού Εντάλματος Σύλληψης (1549/17). Δεν προκύπτει, συνεπώς, η έκδοση εθνικού εντάλματος σύλληψης ή άλλης διάταξης δικαστικής αρχής της Μάλτας, διαφορετικών του υπό κρίση Ευρωπαϊκού Εντάλματος Σύλληψης, όπως ρητά απαιτείται με βάση την ανωτέρω διάταξη (περίπτωση γ'). Ενόψει, λοιπόν, όσων αναλυτικά προεκτίθενται στην ανωτέρω νομική σκέψη της απόφασης αυτής, εκ μόνης της πλημμέλειας αυτής πλήττεται η εγκυρότητα του υπό κρίση Ευρωπαϊκού Εντάλματος Σύλληψης, το οποίο δεν πρέπει να εκτελεστεί. Επιπροσθέτως, όμως,

πρέπει να επισημανθούν τα εξής: Με το υπό κρίση Ευρωπαϊκό Ένταλμα Σύλληψης διώκεται η παράδοση της εκζητούμενης στις δικαστικές αρχές της Δημοκρατίας της Μάλτας, ως καταζητούμενης για τις κάτωθι αξιόποινες πράξεις, όπως τα πραγματικά περιστατικά αυτών περιγράφονται στο οικείο πεδίο τούτου ως εξής: «Στις 4 Μαΐου 2016, η Αστυνομός [] έλαβε επιστολή καταγγελίας, με την οποία ζητούνταν αστυνομική έρευνα σε βάρος της []... Στην επιστολή καταγγελίας αναφερόταν ότι η [] σκόπευε να προσλάβει βοηθό διοίκησης και η [] είχε επιλεγεί, προκειμένου να ληφθεί υπόψιν ως τελική υποψήφια για αυτή τη θέση. Συντάχθηκε συμβόλαιο ενδοεπιχειρησιακής κατάρτισης μεταξύ της [] και συμφωνήθηκε ότι το συμβόλαιο θα τεθεί σε ισχύ, αφού η κ. [] αποκτήσει άδεια εργασίας και μαλτέζικη άδεια παραμονής. Η πρακτική της [] [] τερματίστηκε, επειδή αυτή δεν είχε ποτέ επιδείξει μαλτέζικη άδεια παραμονής. Κατά τη διάρκεια της πρακτικής της η [] είχε λάβει οικονομικό αντιστάθμισμα για τους μήνες Ιανουαρίου, Φεβρουαρίου και Μαρτίου 2016. Αργότερα, η [] [] κατήγγειλε στο Τμήμα Βιομηχανικών και Εργασιακών Σχέσεων ότι η τράπεζα δήθεν δεν την είχε πληρώσει κατά τη διάρκεια της απασχόλησής της στην []. Η [] δήλωσε ότι αυτοί οι ισχυρισμοί ήταν ψευδείς. Η [] δήλωσε επίσης ότι είχαν ανακαλύψει ότι η [] έκανε κρατήσεις για διάφορες πτήσεις για την ίδια και την οικογένειά της στην [] με τιμολόγια πληρωτέα από την [] χωρίς τη συγκατάθεση των διευθυντών. Το συνολικό ποσό των αγορασμένων από τη [] [] εισιτηρίων ανερχόταν σε €5.459,00 και συμπεριλάμβανε και

64^ο φύλλο των υπ' αριθμ. 56/2018 πρακτικών και απόφασης του Συμβουλίου Εφετών Αθηνών (σε δημόσια συνεδρίαση).

διαμονή σε ξενοδοχεία και επίσης παροχή υπηρεσιών σε δωμάτια. Εκδόθηκε ένταλμα σύλληψης κατά της κ. [] και στις 10 Αυγούστου 2016 η [] συλλήφθηκε και οδηγήθηκε στη Διεύθυνση Αστυνομίας για ανάκριση από την Αστυνόμο Λάρα Μπάτερς και τον Αστυνόμο Τζόναταν Φέρις...Η [] υποβλήθηκε σε μεγάλης διάρκειας ανάκριση κατά την οποία ερωτήθηκε για τη δουλειά και τις ευθύνες της στην [], τον μισθό της καθώς και το κινητό της τηλέφωνο που της είχε παραχωρηθεί κατά τη διάρκεια της απασχόλησής της στην []. Στις 23 Αυγούστου 2016 η [] [] ανακρίθηκε ξανά από τους Αστυνόμους Λάρα Μπάτερς και Τζόναταν Φέρις για περισσότερες πληροφορίες, οπότε κατέθεσε άλλη μία υπογεγραμμένη δήλωση, στην οποία δεν παραδέχθηκε την ανάμειξή της σε σχέση με δόλιο κέρδος. Την ίδια ημέρα η κρατούμενη [] [] οδηγήθηκε ενώπιον του ειρηνοδίκη υπηρεσίας Δρ. Τζ. Ντεμίκολι να αντιμετωπίσει κατηγορίες για υπεξαίρεση, λήψη χρημάτων ή περιουσιακών στοιχείων με ψευδή προσχήματα, δόλιο κέρδος και διακεκριμένη κλοπή λόγω προσώπου και ποσού...Η [] [] επίσης δεν συμμορφώθηκε με τους όρους που της επιβλήθηκαν από το δικαστήριο στην απόφασή του με την οποία απελευθερώθηκε με εγγύηση, δεν προσερχόταν για υπογραφή στο Αστυνομικό Τμήμα της Σλίμα κάθε Δευτέρα και Παρασκευή και κρύφθηκε ή έφυγε από τη Μάλτα κατά τη διάρκεια της εγγύησής της». Με βάση τα ανωτέρω πραγματικά περιστατικά, αποδόθηκαν στην εκζητούμενη κατηγορίες, όπως παρατίθενται στο οικείο πεδίο 'Φύση και νομικός χαρακτηρισμός των αξιόποινων πράξεων και εφαρμοστέα νομική διάταξη/κώδικας' για τις πράξεις: α) της υπεξαίρεσης, ήτοι για παράβαση του άρθρου 293 του

66^ο φύλλο των υπ' αριθμ. 56/2018 πρακτικών και απόφασης του Συμβουλίου Εφετών Αθηνών (σε δημόσια συνεδρίαση).

συναδέλφους της να εγκρίνουν την καταβολή του ανωτέρω ποσού. Ως εκ τούτου, από τα πραγματικά περιστατικά, όπως παρατίθενται στο επίδικο ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης, δεν καθίσταται εφικτός ο έλεγχος περί του αν στοιχειοθετείται έγκλημα, κατά τους ελληνικούς ποινικούς νόμους και ποίο, με συνέπεια, να ελλείπει η απαραίτητη για την εκτέλεσή του προϋπόθεση του διττού αξιοποιήσιμου. Έτσι, από τα προεκτεθέντα πραγματικά περιστατικά, όπως περιγράφονται στο υπό κρίση Ευρωπαϊκό Ένταλμα Σύλληψης, η καταγγελία της τράπεζας σε βάρος της εκζητούμενης αφορά σε αστική μεταξύ τους διαφορά για ένα μικρό σε σχέση με τα οικονομικά μεγέθη της πρώτης χρηματικό ποσό, που υποβλήθηκε, μετά πάροδο πέντε περίπου μηνών από την απόλυση της δεύτερης και αφού αυτή διεκδίκησε τις δεδουλευμένες αποδοχές της, με συνέπεια να καταδεικνύεται ότι υποκρύπτονται άλλης φύσεως διαφορές μεταξύ των ανωτέρω μερών και, εντεύθεν, να μην καθίσταται επιτρεπτή η χρήση του θεσμού-μηχανισμού του Ευρωπαϊκού Εντάλματος Σύλληψης, που θεσμοθετήθηκε για την πάταξη σοβαρών εγκλημάτων και τη σύλληψη ανήθικων εγκληματιών μεταξύ των κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Με τα δεδομένα αυτά, όπως παρατίθενται ανωτέρω και συγκεκριμένα, λόγω της σωρείας των πλημμελειών, αντιφάσεων και ασαφειών που πλήττουν το κύρος του υπό κρίση ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης, δεν συντρέχει, κατά την κρίση του Συμβουλίου τούτου, νόμιμος λόγος εφαρμογής της διατάξεως της παραγράφου 2 του άρθρου 15 του ν. 3251/2004, ήτοι της αναβολής της υποθέσεως, προκειμένου να ζητηθούν από τις αρμόδιες αρχές της Μάλτας συμπληρωματικά στοιχεία, η οποία εφαρμόζεται προς διευκρίνιση και συμπλήρωση μεμονωμένων ελλείψεων και όχι

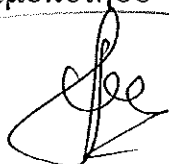
Ποινικού Κώδικα της Μάλτας, β) της λήψης χρημάτων ή περιουσιακών στοιχείων με ψευδή προσχήματα, ήτοι για παράβαση του άρθρου 308 του Ποινικού Κώδικα της Μάλτας, γ) έτερων περιπτώσεων απάτης, ήτοι για παράβαση του άρθρου 309 του Ποινικού Κώδικα της Μάλτας, δ) της διακεκριμένης κλοπής λόγω προσώπου (παράβαση του άρθρου 268 του Ποινικού Κώδικα της Μάλτας) και λόγω ποσού, ήτοι για παράβαση του άρθρου 267 του ίδιου Κώδικα και ε) της παραβίασης περιοριστικών όρων, ήτοι για παράβαση του άρθρου 579 του ίδιου Κώδικα και παρατίθενται οι οικείοι κανόνες δικαίου. Στη συνέχεια, παρατίθεται το κείμενο καθεμιάς των ανωτέρω διατάξεων, στις οποίες περιλαμβάνεται ως 'αξιόποινη πράξη 4', η κατασκευή ψευδών τεκμηρίων, που προβλέπεται με το άρθρο 110 του Ποινικού Κώδικα της Μάλτας και τιμωρείται με ανώτατη ποινή διαρκείας ενός έτους, η οποία, όμως, δεν αναφέρεται μεταξύ των ανωτέρω. Επιπροσθέτως, στο πεδίο υπό τον τίτλο 'Ενδείξεις για τη διάρκεια της ποινής', παρατίθεται και αυτή του δόλιου κέρδους, που προβλέπεται από το άρθρο 310 του Ποινικού Κώδικα Μάλτας και τιμωρείται με μέγιστη ποινή εννέα ετών, όταν το ύψος της ζημίας που προκλήθηκε από τον παραβάτη υπερβαίνει τις πέντε χιλιάδες ευρώ, η οποία, ομοίως, δεν αναφέρεται στο οικείο κεφάλαιο 'φύση και νομικός χαρακτηρισμός των αδικημάτων', κάτωθι του κεφαλαίου με τα πραγματικά περιστατικά. Στο ίδιο πεδίο, εξάλλου, στο υπό στοιχείο 5 αναφέρεται ότι η παράβαση του άρθρου 579 του Ποινικού Κώδικα της Μάλτας «τιμωρείται με πρόστιμο ή στερητική της ελευθερίας ποινή διάρκειας από τεσσάρων μηνών έως δύο ετών ή και με τα δύο και κατάπτωση υπέρ της Κυβέρνησης της Μάλτας του ποσού που καθορίζεται στην εγγύηση». Στο ισχύον κείμενο της ως άνω διατάξεως (579), που παρατίθεται ως 'αξιόποινη πράξη 5', αναφέρεται

65^ο φύλλο των υπ' αριθμ. 56/2018 πρακτικών και απόφασης του Συμβουλίου Εφετών Αθηνών (σε δημόσια συνεδρίαση).

στην παρ. 1 «Αν το πρόσωπο που διώκεται ή κατηγορείται δεν εμφανιστεί όταν διατάσσεται από την αρχή που αναφέρεται στην εγγύηση ή δεν τηρήσει κάποιον από τους όρους που έχουν επιβληθεί από το Δικαστήριο στην απόφαση με την οποία έχει επιτραπεί η εγγύηση, ή κρυφτεί ή φύγει από τη Μάλτα ή κατά διάρκεια της εγγύησης διαπράξει μη ακούσιας φύσεως έγκλημα...το ποσό που καθορίζεται στην εγγύηση καταπίπτει υπέρ της Κυβέρνησης της Μάλτας και εκδίδεται επίσης ένταλμα σύλληψης σε βάρος του. Αυτό το άρθρο ωστόσο δεν εφαρμόζεται αν το Δικαστήριο είναι της γνώμης ότι η παράβαση του επιβληθέντος στην εγγύηση όρου δεν έχει σοβαρή συνέπεια, ενώ στην παρ. 2 «Όποιο άτομο δεν τηρήσει κάποιον από τους όρους που έχουν επιβληθεί από το Δικαστήριο στην απόφαση με την οποία αυτό έχει επιτρέψει την εγγύηση είναι ένοχο αξιόποινης πράξης και σε περίπτωση καταδίκης τιμωρείται με πρόστιμο ή στερητική της ελευθερίας ποινή έως έξι μηνών και με τα δύο και ενδεχομένως κατάπτωση υπέρ της Κυβέρνησης της Μάλτας». Ως εκ τούτου, ενόψει του ότι τα ως άνω πραγματικά περιστατικά, τα οποία παρατίθενται στο υπό κρίση Ευρωπαϊκό Ένταλμα Σύλληψης, υπάγονται στην αντικειμενική υπόσταση του αδικήματος της παραγράφου 2 του άρθρου 579 του Ποινικού Κώδικα της Μάλτας, για το οποίο προβλέπεται ανώτατη ποινή κατώτερη των δώδεκα (12) μηνών, συνάγεται ότι δεν επιτρέπεται για το αδίκημα αυτό η εκτέλεση του υπό κρίση Ευρωπαϊκού Εντάλματος Σύλληψης, με βάση τη διάταξη της παρ. 1 του άρθρου 10 του ν. 3251/2004. Πρέπει, επίσης, να επισημανθεί ότι στην περίπτωση του αδικήματος της 'διακεκριμένης κλοπής' δεν περιγράφεται παντάπασι ο ορισμός του κύριου εγκλήματος της κλοπής (αντικειμενική

υπόσταση), αλλά μόνον οι επιβαρυντικές περιστάσεις αυτής. Ακολούθως, στο πεδίο των αξιόποινων πράξεων που τιμωρούνται με μέγιστη στερητική της ελευθερίας ποινή ή μέγιστο στερητικό της ελευθερίας μέτρο ασφαλείας τριών τουλάχιστον ετών, για τα οποία δεν ελέγχεται το διττό αξιόποινο, σημειώνεται η πράξη της «καταδολίευσης», χωρίς, όμως, να αναφέρονται προηγουμένως πραγματικά περιστατικά που να δύνανται να υπαχθούν στην εν λόγω αξιόποινη συμπεριφορά ούτε να παρατίθεται η σχετική διάταξη και η προβλεπόμενη σ' αυτήν ποινή. Επιπροσθέτως, πλην των προπαρατιθέμενων ασαφειών ως προς τις εφαρμοστέες ποινικές διατάξεις, στο επίδικο Ευρωπαϊκό Ένταλμα Σύλληψης και δη στα σ' αυτό αναφερόμενα πραγματικά περιστατικά, όπως προεκτίθενται, επί λέξει, από την ακριβή μετάφραση στην Ελληνική γλώσσα, δεν προσδιορίζεται α) αν η εκζητούμενη, ως εκ της θέσεώς της στα πλαίσια της σύμβασης πρακτικής άσκησης στην ως άνω τράπεζα, κατά το κρίσιμο χρονικό διάστημα, από τον Ιανουάριο μέχρι και το Μάρτιο του 2016, είχε τη δυνατότητα-ευχέρεια να διαχειρίζεται χρήματα της τράπεζας ή είχε, με οποιονδήποτε τρόπο, στη διάθεσή της χρήματα της τράπεζας, ώστε να είναι εφικτή η υπ' αυτής καταβολή του ανωτέρω ποσού για την κάλυψη εισιτηρίων και δαπανών διαβίωσης της ίδιας και της οικογένειάς της, παρανόμως, δηλαδή, χωρίς να έχει λάβει σχετική άδεια και εντολή από τους προϊσταμένους της, β) ότι αυτή, χωρίς να έχει το προς τούτο δικαίωμα αφαίρεσε (έκλεψε), με οποιονδήποτε τρόπο, χρήματα της τράπεζας, τα οποία κατείχαν άλλοι συνάδελφοί της και, στη συνέχεια, τα διέθεσε για την κάλυψη των παραπάνω δαπανών, χωρίς να λάβει σχετική έγκριση της δαπάνης και γ) τον τρόπο και το μέσο, που χρησιμοποίησε η εκζητούμενη για να παραπείσει

66^ο φύλλο των υπ' αριθμ. 56/2018 πρακτικών και απόφασης του Συμβουλίου Εφετών Αθηνών (σε δημόσια συνεδρίαση).

συναδέλφους της να εγκρίνουν την καταβολή του ανωτέρω ποσού. Ως εκ τούτου, από τα πραγματικά περιστατικά, όπως παρατίθενται στο επίδικο ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης, δεν καθίσταται εφικτός ο έλεγχος περί του αν στοιχειοθετείται έγκλημα, κατά τους ελληνικούς ποινικούς νόμους και ποίο, με συνέπεια, να ελλείπει η απαραίτητη για την εκτέλεσή του προϋπόθεση του διττού αξιοποίνου. Έτσι, από τα προεκτεθέντα πραγματικά περιστατικά, όπως περιγράφονται στο υπό κρίση Ευρωπαϊκό Ένταλμα Σύλληψης, η καταγγελία της τράπεζας σε βάρος της εκζητουμένης αφορά σε αστική μεταξύ τους διαφορά για ένα μικρό σε σχέση με τα οικονομικά μεγέθη της πρώτης χρηματικό ποσό, που υποβλήθηκε, μετά πάροδο πέντε περίπου μηνών από την απόλυση της δεύτερης και αφού αυτή διεκδίκησε τις δεδουλευμένες αποδοχές της, με συνέπεια να καταδεικνύεται ότι υποκρύπτονται άλλης φύσεως διαφορές μεταξύ των ανωτέρω μερών και, εντεύθεν, να μην καθίσταται επιτρεπτή η χρήση του θεσμού-μηχανισμού του Ευρωπαϊκού Εντάλματος Σύλληψης, που θεσμοθετήθηκε για την πάταξη σοβαρών εγκλημάτων και τη σύλληψη ανήθικων εγκληματιών μεταξύ των κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Με τα δεδομένα αυτά, όπως παρατίθενται ανωτέρω και συγκεκριμένα, λόγω της σωρείας των πλημμελειών, αντιφάσεων και ασαφειών που πλήττουν το κύρος του υπό κρίση ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης, δεν συντρέχει, κατά την κρίση του Συμβουλίου τούτου, νόμιμος λόγος εφαρμογής της διατάξεως της παραγράφου 2 του άρθρου 15 του ν. 3251/2004, ήτοι της αναβολής της υποθέσεως, προκειμένου να ζητηθούν από τις αρμόδιες αρχές της Μάλτας συμπληρωματικά στοιχεία, η οποία εφαρμόζεται προς διευκρίνιση και συμπλήρωση μεμονωμένων ελλείψεων και όχι

προκειμένου να καταστεί εκ των υστέρων έγκυρο ένα καθόλα και εξ υπαρχής άκυρο Ευρωπαϊκό Ένταλμα Σύλληψης, ενέργεια, η οποία πλήττει και προσβάλλει θεμελιώδη δικαιώματα της εκζητουμένης, που παραμένει 'όμηρος' μιας σοβαρής σε βάρος της ελευθερίας και της προσωπικότητάς της διαδικασίας κατά παράβαση της διάταξης της παραγράφου 2 του άρθρου 1 του ν. 3251/2004. Μετά ταύτα, σε κάθε περίπτωση ενόψει και των ανωτέρω, δεν πρέπει να εκτελεστεί το επίδικο Ευρωπαϊκό Ένταλμα Σύλληψης και, εντεύθεν, πρέπει να αρθεί η κράτηση της εκζητουμένης.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

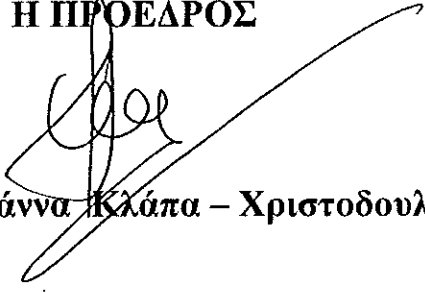
Αποφασίζει κατά της εκτέλεσης του 1549/17 από 30.10.2017 Ευρωπαϊκού Εντάλματος Σύλληψης των Αρχών της Μάλτας το οποίο εξεδόθη κατά της

Αίρει την κράτηση της ανωτέρω εκζητουμένης και διατάσσει την απόλυσή της από τις φυλακές αν δεν κρατείται για άλλη αιτία.

Παραγγέλλει τη διαβίβαση της δικογραφίας στον Εισαγγελέα Εφετών Αθηνών για τις περαιτέρω νόμιμες ενέργειες.

Κρίθηκε, αποφασίστηκε και δημοσιεύθηκε δημόσια αμέσως στο ακροατήριό του στην Αθήνα στις 12 Απριλίου 2018.

Η ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Ιωάννα Κλάπα – Χριστοδουλέα

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

Ευγενία Καλλιντιέρη